

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut komunikačních studií a žurnalistiky

Katedra žurnalistiky

Diplomová práce

2020

Anton Zelenko

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut komunikačních studií a žurnalistiky

Katedra žurnalistiky

Soutěž Champions Hockey League v českých médiích

Diplomová práce

Autor práce: Anton Zelenko

Studijní program: Žurnalistika

Vedoucí práce: Mgr. Ondřej Trunečka

Rok obhajoby: 2020

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracoval samostatně a použil jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne 2. ledna 2020

Anton Zelenko

Bibliografický záznam

ZELENKO, Anton. *Soutěž Champions Hockey League v českých médiích*. Praha, 2020. 71 s. Diplomová práce (Mgr.). Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra žurnalistiky. Vedoucí diplomové práce Mgr. Ondřej Trunečka.

Rozsah práce: 140 650 znaků

Anotace

Po mnoha pokusech o vytvoření tradice mezinárodní hokejové soutěže mezi nejlepšími týmy Evropy se v roce 2014 podařilo představitelům klubů společně s dalšími akcionáři založit Champions Hockey League (CHL), neboli hokejovou Ligu mistrů. Ta však již od svých počátků vzbuzovala kromě pozitivních ohlasů také kontroverzi. Kluby v ní například odmítaly hrát kvůli finanční ztrátovosti. I přes několik afér, které se často vztahovaly i na české týmy, se lize povedlo obstát a funguje dodnes, přičemž nabízí účastníkům a vítězům rok od roku atraktivnější peněžní odměny. Největším úspěchem z českého pohledu byla finálová účast pražské Sparty v roce 2017. Tato práce zkoumá, jaká byla mediální reflexe soutěže CHL na zpravodajských portálech iDNES.cz, iSport.cz a Sport.cz od první sezony 2014/15 do ročníku 2017/18.

Annotation

After many attempts to create a traditional ice hockey competition among the best European teams, club leaders and shareholders created the Champions Hockey League (CHL) in 2014. Since the very beginning of the competition, the CHL has not only evoked positive reactions, but also controversies. One of the critical points in its history was when several clubs refused to play in the league due to financial losses. Despite several affairs, in which also the Czech teams were engaged, the CHL still exists, offering attractive cash rewards to the participants as well as winners. The greatest satisfaction from the Czech point of view was in 2017, when Sparta Prague participated in the finals. This diploma thesis examines the media reflection of CHL on news websites iDNES.cz, iSport.cz and Sport.cz between the first season of 2014-15 and the 2017-18 season.

Klíčová slova

sport, lední hokej, online média, mediální obraz, hokejová Liga mistrů

Keywords

sport, ice hockey, online media, media image, Champions Hockey League

Title

The Champions Hockey League in Czech Media

Poděkování

Na tomto místě bych rád poděkoval vedoucímu práce Mgr. Ondřeji Trunečkovi za trpělivé vedení při tvorbě a inspirativní rady, které pomohly tuto diplomovou práci posunout k cíli. Dále bych chtěl poděkovat respondentům, kteří svými postřehy pomohli doplnit poznatky této práce a umožnili uchopit výsledek výzkumu v širším kontextu.

Obsah

Úvod	2
1. Sport a média	5
2. Postavení hokeje v České republice	6
3. Současná podoba hokeje v českých médiích	9
3.1 Hokej v tištěných médiích	9
3.2 Hokej v online médiích	10
3.3 Hokej v rozhlasu a televizi	12
4. Champions Hockey League	14
4.1 Předchůdci Champions Hockey League	14
4.1.1 Evropský hokejový pohár	14
4.1.2 Evropská hokejová liga	14
4.1.3 Super Six	15
4.1.4 Champions Hockey League poprvé	16
4.1.5 Victoria Cup a neshody na mezinárodním poli	16
4.1.6 European Trophy	18
4.2 Champions Hockey League v novém	18
4.2.1 Úspěch Sparty	21
4.2.2 Srovnání s fotbalem	22
5. Média a výběr témat	24
5.1 Agenda setting	24
5.2 Zarámování a priming	24
5.3 Gatekeeping	25
6. Metody	27
6.1 Výběr médií	27
6.2 Výzkumné otázky / podotázky	28
6.3 Vymezení obsahu	29
6.4 Vymezení časového období	30
6.5 Kódovací kniha	31
7. Analytická část	33
7.1 První sledované období: Srpen – září 2014	33
7.1.1 Shrnutí sledovaného období	39
7.2 Druhé sledované období: Leden – únor 2017	41
7.2.1 Shrnutí sledovaného období	52
7.3 Třetí sledované období: Srpen – září 2017	54
7.3.1 Shrnutí sledovaného období	61
Závěr	64
Summary	67
Použitá literatura	71
Tištěné zdroje	71
Elektronické zdroje	72
Teze diplomové práce	79
Seznam příloh	82
Příloha č. 1: Rozhovor s Ondřejem Kuchařem	83
Příloha č. 2: Rozhovor s Janem Daňkem	84
Příloha č. 3.: Rozhovor s Janem Škvorem	86
Příloha č. 4: Kódovací kniha	87

Úvod

Fotbalová Liga mistrů je mezinárodním sportovním pojmem. Soutěž se těší obrovské prestiži, vysílá se do 83 zemí světa a jen za účast v základní skupině získávají kluby částky v řádech stovek milionů korun. Svě o tom ví fotbalová Slavia, která se do slavné soutěže v sezoně 2019/20 probojovala a měla možnost utkat se se slavnými evropskými velkokluby FC Barcelona, Borussii Dortmund a Interem Milán.

Kvalifikace mezi nejlepšími 32 klubů Evropy zaručila pražskému celku odměnu v přepočtu 390 milionů korun. Společně s dalšími bonusy, včetně zisků z vysílacích práv nebo vstupného, se celková částka inkasovaná slávisty za ročník 2019/2020 Champions League pohybuje kolem půl miliardy korun.¹ A to ještě není řeč o finále, v němž si oba protivníci přijdou na ohromných 19 milionů eur (necelých 500 milionů korun).²

Mezi ostatními sporty nemá fotbalová Liga mistrů v popularitě ani finančním zázemí konkurenci. Házenkářská liga nejlepšími evropskými celky věnuje svému vítězi v nadcházející sezoně rovný milion eur (asi 25 milionů korun), na stejnou částku se může těšit také šampion basketbalové obdoby.³ Až za těmito sporty se v tomto ohledu nachází hokej.

I tento sport se nyní snaží vybudovat svoji vlastní Ligu mistrů, tedy klání nejlepšími týmy kontinentu. Soutěž završuje již šestý ročník v novém modelu a cílem této práce je popsat, jak si v mediálním zájmu stojí v Česku.

Právě v této zemi je hokej společně s fotbalem nejpopulárnějším sportem. Důvodem je dlouhá tradice hokeje v zemi, početné úspěchy české i československé reprezentace a historické události i politický přesah, to vše přispělo k upevnění pouta mezi veřejností a tímto sportem. Dá se říct, že díky svému postavení v české společnosti má hokej ideální předpoklady vyrovnat se globálně oblíbenému fotbalu, což se ostatně v některých případech také děje – například utkání české reprezentace na hokejovém mistrovství světa patří na televizních obrazovkách k nejsledovanějším přenosům, stejně tak lákají vysoký počet návštěvníků na zpravodajských serverech (viz dále).

¹ Novák, 2019.

² Zdroj: UEFA.

³ Daněk, 2019.

⁴ Daněk, 2019. agenti StB začali údajně rozbíjet leteckou kancelář Aeroflot na Václavském

Hokej má v Česku dlouhou mediální tradici. Na obrazovkách České televize je od začátku devadesátých let stálíci pořad *Buly*, ještě déle se vysílal rozhlasový pořad *S mikrofonem za hokejem*, který skončil ve svém klasickém formátu na podzim roku 2019. Hlavní náplní těchto dvou nejznámějších audiovizuálních pořadů je, respektive byla, česká extraliga.

Jak již ale bylo zmíněno výše, ještě oblíbenějšími jsou mezi širokou veřejností utkání národního týmu na světových šampionátech, své místo v médiích má také zámožská NHL. V posledních letech rovněž nejsou výjimkou v televizních programech další evropské soutěže, například švédská SHL nebo mezinárodní KHL. V této konkurenci se snaží prosadit také Champions Hockey League, hokejová Liga mistrů, na kterou se zaměřuje tato práce.

Právě specifické postavení a pověst soutěže, způsobené celou řadou důvodů od finančních problémů přes neatraktivní termíny až po bojkot samotných klubů, byly námětem k vypracování tohoto výzkumu, který se snaží popsat mediální obraz hokejové Ligy mistrů a jeho proměnu v českých médiích. Autor práce má navíc k tématu blízko, jelikož sám působí jako sportovní redaktor v jednom z předních českých deníků.

Práce popisuje práci v teoretické části nejprve pozici sportu v médiích obecně, načež se zabývá podrobnějším postavením hokeje v psaných, audiovizuálních a online médiích v Česku. Práce dále připomíná klíčové okamžiky spojené s hokejem, od historických příběhů a souvislostí až po největší úspěchy tohoto sportu v zemi.

Následně rekapituluje dosavadní četné pokusy o vznik evropské klubové soutěže, kterých se po ukončení původního formátu v devadesátých letech objevila celá řada, v různých podobách a s odlišným finančním zázemím. Práce popisuje také současnou podobu soutěže, její vznik a pozadí, včetně aktuální finanční situace Ligy mistrů s výhledem na další ročníky. S ohledem na kontext v českém prostředí také zmiňuje zásadní události, které mohou mít vliv na mediální obraz soutěže ve sledovaném období, jako například finálovou účast pražské Sparty nebo bojkotování soutěže jinými českými kluby. Tento text také podrobněji přiblíží srovnání s fotbalem, které sice pořadatelé Ligy mistrů odmítají, v mediálním kontextu a mezi samotnými aktéry k němu však dochází mnohokrát.

V další kapitole se práce zabývá mediálními procesy, které mají vliv na výběr obsahu, jeho produkci a následné vyznění. Jedná se o přiblížení pojmů jako agenda setting, zarámování,

priming nebo gatekeeping. Upřesnění těchto pojmů pomůže vysvětlit, jak média přistupují k tématům a jak s nimi dále pracují.

Část zaměřená na metody výzkumu popíše způsob, jakým tato práce k výzkumu přistupuje. Kromě metod také odůvodní volbu médií, výběr respondentů pro krátké dotazníky nebo způsob určení konkrétních sledovaných období.

Práce původně počítala se základním kvantitativním vyjádřením a uvedením přehledu všech článků o hokejové Lize mistrů, dále pak s detailnějším rozbořem dvou kratších období. Kvůli výstižnějšímu popisu názorů na nově zaváděnou soutěž se však od čistě proporčního vyjádření v průběhu čtyř let ustoupilo, naopak se výsledný text analýzou obsahu vybraných textů zabývá hned ve třech různých obdobích. Prvním je začátek soutěžního ročníku 2014/15, tedy vůbec první sezony. Druhé období zachycuje největší úspěch českého týmu, když Sparta v ročníku 2016/17 postoupila do finále. Nově zařazené období pokrývá začátek hned nadcházejícího ročníku. Díky tomu je možné porovnat nejen dvě úvodní období s odstupem tří let, ale současně zkoumat, zda se předchozí českých úspěch na hodnocení Ligy mistrů nějak projevil.

1. Sport a média

Sport patří k největším zdrojům zábavy pro současnou společnost i poslední generace. Lidé se jím baví a do kontaktu s ním se dostávají především prostřednictvím masových médií, která pokrývají nejen nejdůležitější, ale i regionální sportovní události, zápasy a závody. Zároveň také stále roste finanční profitabilita některých sportovních odvětví, s níž se vážou megalomanské sumy, zpravidla za vysílací práva nebo reklamní prostor na oděvu sportovce či na sportovišti.

I proto hrají média ve sportovním odvětví tak důležitou roli, stejně významný vztah však platí i na druhou stranu. Součástí mnoha uznávaných všeobecně zaměřených deníků bývají zpravidla v různém rozsahu také rubriky zaměřené na sporty, kterými disponují i velké zpravodajské weby. Rozvoj online médií vůbec nabízí řadu dalších možností, jak uchopit sportovní události: od online textových přenosů zápasů přes ankety po videosestřihy nejdůležitějších momentů. V televizi zase patří k divácky nejoblíbenějším hlavní sportovní události roku (viz dále) jako mistrovství světa ve fotbale a hokeji či olympijské hry. Součástí toho všeho jsou pochopitelně také obrovské peníze a obě strany na popularitě sportu vydělávají, nejsledovanější sportovní odvětví pak na základě tohoto zvýšeného zájmu podléhají rostoucí míře profesionalizace a komercializace (Andrews 2014: 21).

Ve vztahu sportu a médií byl nejzásadnější celosvětový rozvoj od druhé poloviny 20. století, kdy vzestup zaznamenalo právě televizní vysílání díky šíření technologie satelitního přenosu. Sport se díky tomu stal dostupnějším ještě většímu počtu diváků, kteří mohli přihlížet všem významným sportovním milníkům po celém světě.

Paralelu mezi sportem a uměním nacházejí mediální teoretik Marshall McLuhan a filozof Pierre Bourdieu. Podle McLuhana se díky oběma odvětvím mohou lidé vzdálit běžným rutinám a konvencím, zároveň těmto hrám přičítá relaxační účel. Bourdieu zase vidí v obojím viditelný prvek, jímž je sportovec, či umělec. Oba aktéři se podílejí na povznesení svého „díla“ a dávají mu určitý smysl a hodnotu (Děkanovský 2008: 24).

Výše zmíněné teorie pomáhají vysvětlit, proč jsou postavení sportu a jeho význam ve společnosti tak podstatné, přičemž největší počet lidí přichází do kontaktu s ním přes masová média.

2. Postavení hokeje v České republice

Zatímco fotbal je celosvětovým fenoménem, v Česku má vedle něj významné postavení i hokej. Mohou za to pestré dějiny tohoto sportu v zemi, během nichž dosáhly reprezentační výběry mnohem významnějších triumfů a poct, než tomu bylo ve fotbale. To je částečně dané také systémem organizování vrcholných soutěží v obou sportech – například hokejové mistrovství světa se pořádá každý rok, zatímco fotbalový šampionát se koná jednou za čtyři roky. Také konkurence se v obou sportech liší, mezi hokejovou světovou špičku patří poměrně úzký okruh zemí, zatímco ve fotbale coby globálním sportu jsou státy součástí mnohem větší konkurence.

Specifické postavení hokeje v české společnosti formují také silné příběhy z historie. Jedním z takových je incident z roku 1950, kdy tehdejší Státní bezpečnost udělala z československých obhájců světového prvenství spiklence a ve vykonstruovaném procesu odsoudila 11 hokejistů, kteří putovali do vězení a následně do uranových dolů. Nejpřísněji odsouzený brankář Bohumil Modrý dostal rozsudek 15 let odnětí svobody. V roce 1955 nakonec udělil prezident Antonín Zápotocký nejtvrději odsouzeným hokejistům milost (Suchan a Jakoubek, 2010).

Dalším dnes již legendárním hokejovým momentem v Československu byla dvojitá porážka Sovětského svazu na mistrovství světa v roce 1969. Českoslovenští hokejisté tehdy ve Stockholmu hned dvakrát porazili velkého rivala, přičemž náboj utkání dodávala dusná politická atmosféra pramenící ze sovětské okupace Československa v létě 1968. Mnoho fanoušků i samotní hokejisté pak brali triumfy 2:0 a 4:3 jako národní pomstu, po utkáních pak lidé v Praze zaplnili Václavské náměstí a divoce oslavovali velký sportovní triumf, který alespoň částečně ulevil tíze nastupujícího politického normalizačního útlaku.

„Jak to asi oslavují v Praze, vzpomněl někdo. Tušili jsme najisto, že oslavy vypuknou, ale co se bude opravdu dít... Znenadání vrazil do pokoje Franta Steiner z Lidové demokracie, dnes už zaniklého deníku. „Kluci, celá Praha je na nohou, v ulicích jsou stovky aut, všechno trúbí, Václavák plnej lidí.“ O zničení kanceláře sovětské letecké společnosti Aeroflot na Václavském náměstí jsme se dozvěděli až druhý den.“⁴ (Pacina, 2004)

⁴ Provokatéři a agenti StB začali údajně rozbít leteckou kancelář Aeroflot na Václavském náměstí, přičemž se k nim přidali další demonstranti. Sovětský svaz to následně využil jako záminku k dalšímu politickému tlaku. (Pacina, 2004)

Při druhém triumfu nad Sověty si navíc pětice československých hokejistů přelepila černou páskou rudou hvězdu, která byla tehdy součástí státního znaku společně s tradičním lvem. V obou případech navíc Čechoslováci odmítli podat poraženému protivníkovi ruce, za což si následně vyslechli kritiku velvyslanců a diplomatů. Přestože tehdy národní tým skončil na konečném třetím místě, zatímco Sověti šampionát vyhráli, vítali fanoušci v Praze hráče při příletu pokřikem: „Nevadí, že není zlato, ty dva pátky stály za to“ (tamtéž).

Ovšem největší okamžik, který znamenal vrchol českého hokeje, se odehrál v roce 1998, kdy čeští hokejisté senzačně vyhráli olympijský turnaj v japonském Naganu. Bylo to vůbec poprvé, co se olympiády mohli zúčastnit také hokejisté z NHL, tedy ti nejlepší z nejlepších. Ač v českém výběru figurovala jména jako Jaromír Jágr, Dominik Hašek nebo Richard Šmehlík, ostatní hokejové velmoci jako Kanada, USA a Rusko byly pasovány do pozice jednoznačných favoritů, zatímco český výběr figuroval až ve druhém sledu. Mohl za to i neúspěch na Světovém poháru o dva roky dříve, kdy Češi prohráli všechny zápasy ve skupině.

Jak však svěřenci trenéra Ivana Hlinky postupovali v Naganu vyřazovací částí turnaje dál a dál, sílilo také nadšení v Česku. Nic na tom neměnil ani fakt, že v důsledku časového posunu si museli fanoušci přivstat na zápasy už v brzkých ranních hodinách. Národní tým se tak i za masivní podpory z opačné části světa dokázal přes všechny zmíněné favority probojovat až k zlaté olympijské medaili, historicky první v ledním hokeji.

Finálový triumf sledovalo plné Staroměstské náměstí, následné oslavy se odsud přelily do jiných částí Prahy i republiky. Slovo *Nagano* se stalo pojmem, synonymem pro největší možný dosažitelný triumf. Stejně tak zlidověly některé komentátorské obraty použité během tehdejších přímých přenosů, triumf v Naganu byl navíc ztvárněn v několika uměleckých podobách včetně opery *Nagano* (Děkanovský 2008: 122). Nejnovějším počinem je dokumentární film *Nagano Tapes*, který vznikl v roce 2018 u příležitosti dvacetiletého výročí zlatého vítězství.

Triumfů českého hokeje ale lze nalézt v historii mnohem víc, jen mistry světa se čeští, potažmo českoslovenští hokejisté stali hned ve dvanácti případech (1947, 1949, 1972, 1976, 1977, 1985, 1996, 1999, 2000, 2001, 2005, 2010), přičemž období po naganském triumfu, tedy na přelomu tisíciletí, se považuje za vrcholnou dobu hokeje v Česku. Národní tým tehdy dosáhl jako první v historii na tři zlaté medaile z mistrovství světa v řadě, pro

což se vžil pojem *zlatý hatrick*. V té době se dařilo také mládežnickému hokeji, výběr do 20 let si z MS odvezl dvě zlata (2000, 2001).

Všechny výše zmíněné události a s nimi spojené příběhy zapříčinily to, že je hokej v Česku považován za národní hrdost, i když v posledních letech tato vazba vlivem klesající tendence výsledků a afér spojených s hokejovým prostředím slábne.

3. Současná podoba hokeje v českých médiích

Nejen s ohledem na výše uvedené úspěchy a popularitu má hokej společně s fotbalem své pevné místo v médiích i dnes. Tyto dva sporty jsou zpravidla na prvních místech zpravodajských relací a skladby novin či webových stránek, pokud je z pozice hlavních zpráv nevytlačí kvůli mimořádné události nějaký jiný sport.

3.1 Hokej v tištěných médiích

V papírových denících má hokej zastoupení v závislosti na stránkách, které jsou v daném médiu určené sportu. Nejvíce prostoru se mu tak dostává v deníku Sport, následují všestranně zaměřené Mladá fronta DNES a Právo, jejichž sportovní příloha bývá v časech velkých hokejových událostí (MS, OH) z většiny zaměřená právě na tento sport. Z magazínů je na hokej již zaměřený pouze časopis ProHockey, který se zabývá výhradně NHL (iRozhlas).

Existují různé formy, přes něž se diváci, čtenáři či posluchači ke sportovní události zprostředkovaně dostávají, přičemž tomu je přizpůsoben také odlišný způsob, jak dění předkládat. Televize a rozhlas mají například na rozdíl od tištěných médií možnost přenášet událost živě, v době internetu je již však častá i psaná podoba tzv. textových online přenosů, které však poskytují představu nejvíce zkreslenou a s největší časovou prodlevou (viz dále).

Noviny oproti tomu využívají možnosti referovat o sportovní události s časovým odstupem, tedy i více do hloubky a s dalšími souvislostmi. Proto se například po skončení utkání hokejové reprezentace v novinách nejspíš neobjeví strohý zpravodajský referát, nýbrž příběh aktéra klíčové situace nebo podrobnější analýza hry.

Vzhledem k tomu, že se tištěná média nemohou těm audiovizuálním rovnat v živých přenosech, které probíhají zpravidla v téměř reálném čase, musejí se zaměřit na oblasti, které jsou naopak jejich silnou stránkou. Namísto co nejrychlejšího popisu aktuálního dění (které má však v odlišné podobě nedílné místo v online médiích) se tištěná média zabývají především analýzami, rozhovory pořizovanými s delším časovým odstupem, názorovými texty k dané sportovní události, nadčasovými příběhy atp. Tedy jak uvádějí například Billings a spol., tištěné tituly často upustily od zpravodajství a výsledků a soustředí se na jiné formáty (Billings a spol. 2014: 50).

Pro svou časovou pomíjivost, která je v době online médií zvláště patrná, není standardní sportovní dění zpravodajsky mapováno v magazínech obecné povahy (nepočítáme nadčasové rozhovory se sportovci, kteří se považují za významnou součást společenského dění). Naopak existuje celá řada ryze sportovních magazínů, které jsou zaměřené na jediné odvětví a poskytují nadšencům daného sportu rozšiřující informace o něm. Také ony však musejí mít nadčasový charakter, vzhledem ke své nízké periodicitě a konkurenci internetu a televize.

Výzkum této práce se bude zabývat četností a charakterem příspěvků právě v psaných médiích, v tištěné i online podobě. Jak již bylo zmíněno výše, většina významných českých deníků má vyhrazenou část pro sportovní obsah. Podstatu tohoto zvyku názorně dokládá příklad Lidových novin, které se chtěly po roce 1989 vydat čistě seriózní cestou a kvůli tomu zredukovaly obsah sportovních stránek čistě na stručné zpravodajství a výsledkový servis. Zjistilo se však, že se tím znatelně zmenšila cílová skupina, a tak noviny sportovní část rozšířily a obohatily (Děkanovský 2008: 42).

3.2 Hokej v online médiích

Kromě kombinování mnoha různých podob žurnalistických sdělení je významným specifickým online zpravodajství hypertextovost, která umožňuje přímo v textu odkazovat na další články, které s tématem a informacemi v něm souvisejí. Čtenář má sám možnost rozhodnout, o který z nabízených prvků svůj obrázek o tématu rozšíří. (Fašánek, 2010) Ve sportovních textech tak lze interaktivně odkazovat na výsledky zápasů, přímo do článku zařadit sestřih z utkání, videorozhovory s hráči nebo trenéry atp.

V online prostředí existuje také možnost zprostředkování událostí pomocí textového online přenosu (viz předchozí kapitola), který ovšem není jedinou cestou, jak živě přenést sportovní události – například na zpravodajském serveru Hokej.cz jsou součástí zpoplatněné služby obrazové přímé přenosy, web iSport.cz zase nabízí sestřihy extaligových utkání apod. Díky internetu je možné prakticky kombinovat všechny tři tradiční podoby médií (tisk, TV a rozhlas) do jedné formy.

Toho se maximálně využívá zejména při největší hokejové události roku, mistrovství světa. To láká v květnu na sportovní weby často rekordní návštěvnosti vzhledem k pravidelné účasti českého týmu a jeho možnému postupu na nejvyšší příčky. Klasické texty bývají

opatřeny videorozhovory s hráči, součástí jsou i ankety nebo například známkování hráčů, kdy čtenáři oceňují jednotlivé hokejisty známkami jako ve škole, a sami tak vytvářejí obsah.

Právě květen, kdy navíc vrcholí i nejvyšší domácí soutěž ve fotbale, byl měsícem s nejvyšší návštěvností sportovních rubrik za rok 2019. Sport.cz jako nejnavštěvovanější český sportovní web přilákal v tomto měsíci přes čtyři miliony unikátních čtenářů, iSport.cz, tedy sportovní rubrika Blesk.cz, pak téměř dva a půl milionu a sportovní sekce iDNES.cz necelé dva miliony čtenářů, kteří na těchto třech médiích během měsíce zhlédli přes 320 milionů stránek (Netmonitor) .

Kromě již zmíněných hypertextových prvků mohou návštěvníci stránek procházet rozsáhlými webovými galeriemi, či dokonce napřímo interagovat s autorem textu nebo sportovcem, o němž text pojednává. Podle Reala je tak internet nejvhodnějším médiem pro sportovní příznivce, přičemž oceňuje zejména jeho dostupnost, interaktivitu, rychlost a multimedialitu. Všechny tyto vlastnosti v důsledku ovlivňují i tradiční média (Real in Raney - Bryant, 2006: 171).

Další odlišností, která dává online médiím náskok před konkurencí, je časoprostorová disponibilita. To znamená, že člověk má v jediný moment na ploše svého monitoru či displeje možnost zobrazit jakýkoliv sportovní zápas ve (většinou) kterékoliv části světa a třeba si pustit video s komentářem trenéra, který je na druhé straně zeměkoule (Osvaldová 2005: 103).

Velkou výhodou oproti klasickým tištěným médiím pak mají online obdoby v tom, že texty nejsou omezené rozsahem a objemem, zatímco na novinové stránce je přesně vymezený prostor, který musí text zaplnit. Oproti tomu internetový text je otevřený neomezenému rozsahu, navíc může být průběžně aktualizován a doplňován o nové informace a poznatky (Děkanovský 2008: 78).

Online prostředí zároveň dovoluje také samotným fanouškům sportovní události komentovat, doplňovat nebo sdílet fotky či videa z místa konání události (tamtéž: 79).

3.3 Hokej v rozhlasu a televizi

Práce se sice primárně věnuje tištěným a online médiím, lze ale zmínit i neopomenutelný podíl televize a rozhlasu na pokrývání událostí spojených s ledním hokejem.

Součástí vysílání Českého rozhlasu byl po několik desetiletí pořad *S mikrofonem za hokejem*, který s reportéry na všech stadionech podrobně mapoval dění každého extraligového kola. Vysílání legendárního pořadu skončilo na podzim 2019, jelikož původní formát již neodpovídal moderním potřebám stanice, vysílání navíc komplikovaly i časy začátků zápasů, které už nejsou sjednocené, jak tomu v minulosti častěji bývalo. Po změně vysílacího formátu se reportéři místo nepřetržitého pořadu střídají s postřehy během kontinuálního vysílání Českého rozhlasu (Doškářová, 2019).

Také v televizi má hokej nedílné, možná dokonce ještě pevnější místo než v rozhlase (obrazový přenos poskytuje nejreálnější variantu zprostředkovaného sledování zápasu). První televizní přímý přenos se uskutečnil 11. února 1955, kdy se střetla Praha se švédským Leksandem. Současnému vysílání vévodí pořad České televize *Buly – Hokej živě* (dříve pouze *Buly*), který se na obrazovkách poprvé objevil v roce 1992, tehdy však ještě pouze jako magazín. V pozdějších letech se součástí *Buly* staly také přímé přenosy utkání nejvyšší české soutěže, i četnost vysílání se v průběhu času měnila – z původního týdeníku se stal pořad, který se vysílá během každého extraligového kola, z něhož je během programu nabízen přímý přenos (Česká televize).

Hokejovou extraligu od sezony 2018/19 souběžně vysílá také placená televizní stanice O₂ TV. Obě stanice se střídají v právu první volby, na rozdíl od České televize však O₂ TV méně dodržuje rovnoměrné rozdělení vysílání jednotlivých týmů a řídí se spíše diváckými preferencemi. Ani ČT už ale tolik nedbá na vyrovnaný podíl, jak ukazují data na jejích webových stránkách ze sezony 2018/19 (tamtéž).

Není to však nejvyšší česká soutěž, která by k obrazovkám přitahovala nejvíce diváků. Nejatraktivnějšími hokejovými přenosy jsou pochopitelně ty, v nichž figuruje národní tým, nejvíce pak na mistrovstvích světa, olympijských hrách či Světovém poháru. Drtivou většinu mezinárodních utkání vysílá ve svém programu Česká televize,⁵ k níž světové šampionáty v hokeji již neodmyslitelně patří. K tomuto spojení přispívají i pravidelně

⁵ Výjimkami jsou například mistrovství světa v roce 2000 či Světový pohár v roce 2004, oba turnaje vysílala televize Nova.

vysoká čísla sledovanosti. Při mistrovství světa v roce 2019 navíc ČT vykázala historicky nejvyšší průměrnou sledovanost na programu ČT sport – utkání české reprezentace tehdy v průměru vidělo 1,5 milionu diváků při podílu na publiku přes 44 %.⁶

Kromě dvou nejsledovanějších hokejových událostí, tedy extraligy a reprezentačních utkání, je v českém televizním éteru k vidění i mnoho jiných lig. Prestižní kanadsko-americká NHL, která se považuje za vůbec nejlepší hokejovou ligu světa, se pravidelně vysílá na obrazovkách stanic Nova Sport 1 a Nova Sport 2. Na stanicích Sport 1 a Sport 2 pak lze v současnosti sledovat utkání mezinárodní soutěže KHL, švédské SHL a v neposlední řadě také hokejové Ligy mistrů, zkráceně CHL (Champions Hockey League).

⁶ Hokejový šampionát si celkem pustilo více než 5,5 milionu diváků (Blinková, 2019).

4. Champions Hockey League

Právě hokejová Liga mistrů je stěžejním bodem tohoto výzkumu. Přestože se jedná o soutěž novou, předcházela jí už mnoho různých podob a formátů s odlišnou dobou trvání i kolísajícími znaky úspěšnosti. Cíl byl však pokaždé stejný – svést proti sobě nejlepší hokejové kluby Evropy (a v některých případech i světa) a vytvořit hokejovou obdobu celosvětového fenoménu, jakým je fotbalová Liga mistrů. Jenže desetiletí pokusů ukázala, že takový úkol je pro hokej zatím těžko splnitelný.

4.1 Předchůdci Champions Hockey League

Hokejová Liga mistrů má několik předchůdců. V následujících podkapitolách budou jednotlivé soutěže představeny.

4.1.1 Evropský hokejový pohár

Současnému formátu předcházelo hned několik forem a pokusů o založení pravidelné klubové soutěže na mezinárodní úrovni. První formát, který zároveň vydržel ze všech nejdéle, byl *Evropský hokejový pohár* (též nazývaný *Pohár mistrů evropských zemí*) konaný v letech 1965 – 1997. Jen dvěma českým týmům se jej povedlo ovládnout – ZKL Brno dosáhlo na evropské klubové prvenství hned v prvních třech ročnících (1966, 1967, 1968), jeden titul vybojovalo Poldi Kladno (1977). Nejúspěšnějším celkem poháru je CSKA Moskva, který zvítězil ve dvaceti ročnících (z toho ve dvanácti případech byl poraženým finalistou československý celek) (Champions Hockey League).

4.1.2 Evropská hokejová liga

Na konci devadesátých let nahradila pohár po více než třiceti sezonách soutěž nazvaná *Evropská hokejová liga (EHL)*. Její první ročník se překrýval s posledním ročníkem *EHP*. Na rozdíl od svého předchůdce se *Evropské hokejové ligy* účastnili nejen mistři zúčastněných zemí, z těch hokejově rozvinutějších států se zapojilo i více klubů. Soutěž však trvala jen čtyři sezony, během nichž ji dvakrát ovládl ruský klub Metallurg Magnitogorsk. Z českých účastníků se nejvíce zviditelnily Vsetín, který skončil v roce 1998 na třetím místě, a Sparta, jež v posledním ročníku v roce 2000 podlehla ve finále Magnitogorsku 0:2 (IIHF).

Zároveň s *EHL* založila mezinárodní federace IIHF také *Continental Cup*, v němž měly soupeřit kluby, které se neprobojovaly do elitní kategorie *EHL*. Na rozdíl od své prestižnější sestry se Kontinentální pohár udržel do roku 1996 bez přerušení až do současnosti. Historicky prvním šampionem se v roce 1998 stali hokejisté Košic, posledními vládci poháru jsou hráči kazašského Kokšetau.

Jak již bylo zmíněno, *Evropská hokejová liga* měla pouze čtyřletého trvání. Důvodem byl nízký zájem diváků, který byl už tehdy pádným důvodem o myšlenkách nad tím, zda má podobná soutěž v hokeji místo. Před sezonou 2000/01 se sešlo vedení IIHF a společnosti CWL Holding AG, která zaštiťovala ligu komerčně, načež výsledkem bylo pozastavení soutěže. Kromě nezájmu diváků byly oficiálními příčinami slabá pozornost psaných médií i televizních stanic, což nevyvážilo ani zkvalitnění samotných zápasů či zvýšení finančních investic do *EHL* (Müller 2005: 396).

4.1.3 Super Six

Následovala tak pětiletá proluka, během níž neexistovala v Evropě na nejvyšší úrovni žádná mezinárodní klubová soutěž, natožpak pravidelná.⁷ Změna přišla až v roce 2005, kdy se IIHF rozhodla obnovit tradici, tentokrát však ve značně pozměněném formátu. Nově vzniklý *Evropský pohár šampionů*, v Česku možná známější pod názvem *Super Six*, se konal vždy o prodlouženém víkendu v lednu. Jak alternativní název napovídá, krátkého turnaje se zúčastnilo pouze šest klubů – vítězů nejlepších evropských lig na základě mezinárodního ratingu IIHF. Znamenalo to, že na všech čtyřech ročnících turnaje (2005-2008) se představili mistři Česka, Slovenska, Finska, Švédska a Ruska. Německý šampion se předvedl jen na prvním turnaji, v těch dalších byl nahrazen vyslancem Švýcarska.⁸

Všechny čtyři ročníky *Super Six* se konaly v ruském Petrohradu a šampiony byly ve všech případech shodou okolností také týmy z Ruska. Premiérový ročník ovládl Avangard Omsk s Jaromírem Jágrem, v dalších letech triumfovaly Dynamo Moskva, AK Bars Kazaň a Metallurg Magnitogorsk. Českou extraligu reprezentovaly Zlín, Pardubice a dvakrát

⁷ Za výjimku by se dal považovat tradiční švýcarský turnaj Spengler Cup, který pořádá v povánočním čase už od roku 1923 klub z Davosu. Turnaje se však účastní vždy jen jím pozvané celky. (Spengler Cup)

⁸ Turnaj byl rozdělený do dvou skupin, které nesly jméno zesnulých hokejových legend Ivana Hlinky a Alexandra Ragulina. (IIHF)

pražská Sparta. Právě ta dosáhla z českých týmů největšího úspěchu, když v roce 2008 podlehla až ve finále Magnitogorsku 2:5.

4.1.4 Champions Hockey League poprvé

V roce 2008 turnaj změnil název i formát. Nová soutěž nesla jméno *Champions Hockey League*, je však nutné dodat, že nejde o současnou Ligu mistrů, která nese v angličtině totožný název. Už tehdy si však IIHF, která slavila stoleté výročí svého založení, vytyčila stanovením honosného jména jako budoucí cíl se alespoň částečně přiblížit věhlasu a prestiži fotbalové Ligy mistrů. Na tento záměr ukazoval například sjednocený vzhled dresů týmů, také ledová plocha a mantinely měly na všech stadionech stejný design. Pozvednout kredit soutěže měly také odměny pro kluby – každý účastník si přišel na 300 tisíc euro, vítězství ve skupině znamenalo dalších 50 tisíc euro navíc. Odměny se navyšovaly s postupujícími fázemi turnaje, přičemž šampion vyinkasoval zhruba 670 tisíc euro. Celkové odměny činily přes 11 milionů euro, což byla v té době historicky nejvyšší částka v rámci evropských klubových soutěží⁹ (IIHF).

Rozrostl se počet účastníků, stejně jako nabobtnal soutěžní kalendář. Tehdejší *CHL* se v sezoně 2008/09 zúčastnilo po dvou týmech z Česka, Finska, Švédska, Ruska a Německa, po jednom týmu dodaly Slovensko a Švýcarsko (tedy celkem 12 týmů ve čtyřech skupinách). Českou extraligu reprezentovaly Slavia Praha (vítěz play off) a České Budějovice (vítěz základní části). Základní skupiny odstartovaly v září, finále bylo na programu v lednu. Ani jeden ze dvou českých celků se však neprobil do vyřazovací části soutěže, kterou nakonec ovládl švýcarský Curych.

4.1.5 Victoria Cup a neshody na mezinárodním poli

Ten si triumfem vydobyl možnost zúčastnit se *Victoria Cupu*, což byl další z bodů oslav stoletého výročí IIHF. Myšlenkou této události bylo svést proti sobě evropského šampiona pokud možno proti vítězi NHL. V roce 2008 se však Magnitogorsk, vítěz posledního ročníku *Super Six*, utkal o Victoria Cup s New York Rangers, kteří nebyli vítězi Stanley

⁹ Šéf IIHF René Fasel uvedl před startem soutěže částky ve švýcarských francích – celkový rozpočet měl být 16,9 milionu, pro vítěze jako bonus milion (jeden švýcarský frank představoval v roce 2009 zhruba 0,67 eura).

Cupu, do Evropy však přijeli v rámci příprav na úvodní utkání sezony v Praze.¹⁰ Ani o rok později NHL nepřistoupila na podmínku IIHF, aby na klání vyslala svého aktuálního šampiona. Curych se tak v roce 2009 musel spokojit s utkáním proti Chicagu,¹¹ které na domácím stadionu porazil 2:1. Pro následující sezonu se měl Victoria Cup přesunout ze Švýcarska, nakonec jej ale IIHF zrušila a dosud neobnovila.

Důvodem byl také zánik původní podoby soutěže *Champions Hockey League*, která vydržela pouze po dobu jediného ročníku 2008/09. Přestože IIHF a údajně i kluby projevíly zájem v pořádání této ligy pokračovat, mezinárodní federace oznámila, že pro sezonu 2009/10 *CHL* neuspořádá.¹² Mělo se tak ovšem stát jen s roční pauzou, po níž bylo v záměru ligový ročník opět uspořádat, dokonce s příspěvím NHL. Proti roční pauze se postavily kluby, které se kvalifikovaly do nadcházejícího ročníku, na který se navíc připravily po finanční i organizační stránce. Některé celky dokonce uvažovaly o vyřešení sporu soudní cestou, na což však nakonec nedošlo (Rojík, 2009).

Projekt se zasekl na vyjednáváních, která vedli partneři *CHL* v čele se společností Gazprom s tím, že chtějí financovat pouze 60 % chodu soutěže, přičemž na zbytku se měla podílet NHL. Ta sice byla zainteresovaná v investici do soutěže, návrh Gazpromu však nepřijala – místo toho NHL nabídla, že bude pokrývat 60 % výdajů soutěže za podmínky, že ji bude mít plně pod svou kontrolou. S tím však zase nesouhlasil Gazprom, v jehož představenstvu zasedal také šéf KHL Dmitrij Medveděv. Pro něj bylo zcela nepřijatelné, aby ruské kluby startovaly v soutěži, kterou má plně pod kontrolou konkurenční NHL (International Hockey).

Místo původně plánované roční odmlky se už však původní verzi *Champions Hockey League* nepodařilo uspořádat nikdy, přestože se o to IIHF snažila. Vždy však narazila na neshody mezi evropskými ligami, případně na příliš malý zájem z jejich strany.

¹⁰ NY Rangers tehdy porazili Magnitogorsk 4:3. Utkání se konalo ve švýcarském Bernu, kde předtím na přátelský zápas Rangers s místním klubem přišlo víc diváků, než na samotné klání o Victoria Cup.

¹¹ Chicago Blackhawks shodou okolností vyhráli sezonu NHL 2009/10, kterou zahájili účastí na Victoria Cupu.

¹² Důvodem měla být ekonomická krize a neočekávané odstoupení hlavních investorů, společností Gazprom a Reebok, od původní tříleté dohody. Jednání komplikovaly také neshody při rozhodování o formátu ligy (IIHF).

4.1.6 European Trophy

Provizorní náhradou se tak od roku 2010 stal nově vzniklý turnaj *European Trophy*, který navazoval na již existující skandinávskou soutěž *Nordic Trophy* (více dále). První ročník měl kvůli brzkému období konání (srpen-září) spíše ráz přípravného turnaje, následující tři ročníky se vyřazovací částí natáhly až do prosince. V porovnání s předchůdcem *CHL* však disponovala *European Trophy* znatelně nižším rozpočtem – prize money¹³ posledního turnaje v roce 2013 činily dohromady 360 tisíc eur (přes 9 milionů korun), vítěz jedné ze čtyř divizí po osmi týmech inkasoval 25 tisíc euro (necelých 650 tisíc korun). (*European Trophy*) Z českých týmů se v *European Trophy* nejvíce zviditelnila Plzeň, která v roce 2011 ovládla základní část turnaje.

Jak plyne z výše popsaných peripetií a neustálých změn, touha hokejových funkcionářů o založení ucelené a dlouhodobě úspěšné obdoby fotbalové Ligy mistrů selhávala, někdy až s nečekaně rychlým spádem, který na IIHF nezanechal příliš pozitivní reputaci. Další a zatím poslední pokus se však ukázal být tím nejúspěšnějším ze všech předchozích variant.

4.2 Champions Hockey League v novém

V prosinci 2013 IIHF oznámila, že se od sezony 2014/15 bude v Evropě hrát nová mezinárodní soutěž se staronovým názvem *Champions Hockey League* (zkráceně *CHL*), neboli hokejová Liga mistrů. Kromě mezinárodní federace se zakladateli stalo také 26 klubů z šesti evropských soutěží, které se účastnily předchozích podob turnaje *Nordic Trophy* a *European Trophy*. Právě kluby a soutěže jsou většinovými vlastníky Ligy mistrů – týmy vlastní 63 % akcií, liga 25 %. Zbývajících 12 % pak patří samotné IIHF (*Champions Hockey League*).

Kromě akcionářů se na chodu Ligy mistrů podílí také rada volená valnou hromadou ligy. Ta má devět členů včetně českého zástupce, kterým je od sezony 2018/19 Petr Syrovátko ml., viceprezident klubu Bílí Tygři Liberec. Před ním v radě zasedal Petr Bříza, někdejší majitel pražské Sparty.

¹³ Objem peněz určený na odměny klubům za dosažené výsledky v rámci soutěže.

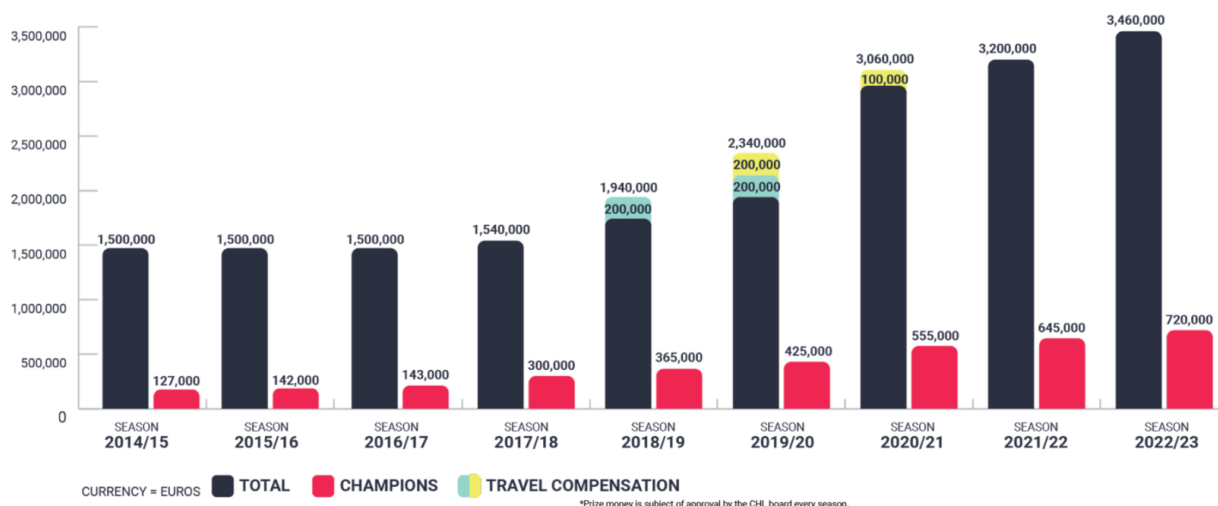
Prvního ročníku hokejové Ligy mistrů se zúčastnilo 44 týmů. V následujících dvou sezonách se počet účastníků zvýšil na 48, přičemž základních skupin bylo 16 po třech týmech. Od sezony 2015/16 se počet mužstev zredukoval na 32 a týmy hrály v osmi skupinách po čtyřech.

Česká extraliga měla v Lize mistrů vždy minimálně čtyři mužstva.¹⁴ Zatímco v prvních třech letech se kvalifikovaly také týmy, které se sice výkonnostně mezi špičku neřadily, patřily však k zakládajícím 26 týmům, od roku 2017 se musejí všichni účastníci kvalifikovat na základě sportovních výsledků ve své domácí soutěži.

Proměnil se také rozpočet Ligy mistrů a s ním související odměny pro účastníky a vítěze. Zatímco v prvních třech sezonách zůstávala částka určená na odměny pro kluby na celkové hodnotě 1,5 milionu eur, v té současné (2019/20) už dosahuje na 2,3 milionu. Podle prognózy, kterou se soutěž prezentuje, má tento trend pokračovat – celkové prize money v sezoně 2022/23 se má vyšplhat až na 3,5 milionu eur.

S celkovými částkami vynakládanými na odměny souvisí také obnos určený pro vítěze Ligy mistrů. Šampion prvního ročníku, švédský klub Luleå, inkasoval v roce 2015 obnos 127 tisíc eur. V následujících letech výše odměny stoupala jen mírně, v posledních dvou sezonách ale Liga mistrů částku zvyšuje, přičemž v sezoně 2019/20 dostane vítězný celek 425 tisíc eur. Za tři roky má odměna pro vítěze dosahovat dokonce 720 tisíc eur (Champions Hockey League).

¹⁴ V prvních třech sezonách působilo hned šest extraligových týmů. V sezoně 2016/17 startovalo v CHL dokonce sedm českých klubů, Znojmo však bylo v té době už členem mezinárodní ligy EBEL.

Graf č. 1: Celkové náklady Ligy mistrů na odměny a výše bonusů pro vítěze v jednotlivých sezonách. (Zdroj: Champions Hockey League)

V tomto je zajímavé srovnání s původní verzí *Champions Hockey League* z roku 2009, kterou hned v jejím prvním (a zároveň posledním) ročníku bohatě dotovala společnost Gazprom. Pro připomenutí – celková částka na odměny týmům tehdy činila 11 milionů eur, odměna pro vítěze pak byla 670 tisíc eur. Zatímco výši prize money pro vítěze by mohla současná Liga mistrů podle svých odhadů v nejbližších letech dorovnat, celková suma původní *CHL* se zdá zatím být nedostižitelná.

Z toho také plyne zřejmý důvod, proč se po nečekaně brzkém konci *CHL* mnoho natěšených týmů bouřilo, zatímco do současné verze Ligy mistrů některé kluby vstupovaly s neskrývanou nevolí. V bohatší verzi soutěže z konce minulého desetiletí totiž každé startující mužstvo dostávalo 300 tisíc eur, což se rovná prize money pro celkového šampiona nové Ligy mistrů až ze sezony 2017/18. Obnosy za triumf z předchozích let byly ještě více než dvakrát menší.

Právě nízká výdělečnost, respektive vysoká prodělečnost bývala většinou jedním z důvodů, proč některé týmy neměly z povinné účasti v současné Lize mistrů velkou radost. Mohly za to zejména vysoké výdaje za cestování, například let na utkání do Skandinávie přijde klub dle tvrzení českých funkcionářů na zhruba 700 tisíc korun. Zmíněné ztráty se rozhodl kompenzovat například český hokejový svaz (Český hokej), který každému ze čtyř českých účastníků pomohl před sezonou 2019/20 částkou půl milionu korun. Zhruba stejný obnos pak činí startovné pro týmy, které hradí Liga mistrů.

Nejostřeji se vůči Lize mistrů ohradil v září roku 2017 prezident klubu Mountfield Hradec Králové Miroslav Schön, který prohlásil: „*Champions League nese honosný název, přitom na klubech parazituje. Soutěž platíme my, taková je skutečnost. My sice dostaneme startovné 20 tisíc eur, ale umíte si představit, co je to za směšnou částku při organizaci letecké přepravy do Turku, Nottinghamu a Bernu. K tomu hotely a další věci s tím související. Z mého pohledu jde o vyhozené peníze*“ (Horák a Hlaváč, 2017).

Schönova slova se nelíbila řediteli Ligy mistrů Martina Baumanna, který žádal po šéfovi české nejvyšší soutěže Josefu Řezníčkovi sankce za hanlivá prohlášení na adresu mezinárodní ligy. K Baumannovi se přidal i tehdejší člen rady CHL Petr Bříza, který uvedl, že extraliga „*je bohužel dlouhodobě jedinou ligou, která se téměř každý rok ústy klubů s premiérovou účastí vyjadřuje s ničivou škodou k vlastní společnosti CHL*“ (tamtéž).

V podobném tónu se o Lize mistrů v témže roce vyjádřil majitel a trenér Komety Brno Libor Zábanský, jehož tým tehdy ovládl českou extraligu. Na vítězné tažení v CHL ovšem Zábanský se svým mužstvem pomýšlet nechtěl. „*Já byl vždycky proti ní, je hodně nákladná. Odehrajeme ji, ale vyhlašovat útok na vítězství určitě nebudu. Prioritou je extraliga,*“ řekl Zábanský (Hejda, 2017).

4.2.1 Úspěch Sparty

Nejvýrazněji se do povědomí tuzemských fanoušků zapsala v sezoně 2016/17, kdy se pražská Sparta probojovala až do finále soutěže. Sparta se v play off dostala přes evropské velkokluby Kärpät Oulu, HV71, Bern a Växjö, ve finálové partii ji čekal švédský hegemon Ligy mistrů Frölunda. S postupujícími fázemi vyřazovací části rostl také zájem fanoušků. V sezoně 2016/17 byla průměrná návštěvnost Ligy mistrů 3 263, na domácí semifinálovou partii proti Växjö dorazilo do pražské O2 arény přes dvanáct tisíc fanoušků¹⁵ (Champions Hockey League).

Na rozdíl od ostatních fází vyřazovací části, která se hraje formou odvetných zápasů, se finálové střetnutí v Lize mistrů odehrává pouze v jednom utkání. V roce 2017 mělo pořadatelství finálového zápasu připadnout Frölundě, na jejímž hlavním stadionu však probíhaly přípravy na reprezentační turnaj, a tak se finále přeložilo do menší arény s

¹⁵ Rekordní návštěvu ročníku měl ovšem na svědomí švýcarský Bern, na jehož stadionu přišlo na čtvrtfinálové klání se Spartou 14 567 diváků.

kapacitou šesti tisíc míst. Proti tomu protestovala Sparta, která by mohla v O2 aréně přivítat více než 15 tisíc diváků. Petr Bříza, který byl zároveň majitelem Sparty a členem rady CHL, se tak snažil vehementně vyjednat přesun finále do Prahy. Dokonce se chtěl vzdát výtěžku ze vstupného ve prospěch soupeře, jen aby dostal finále Ligy mistrů do mnohem větší domácí arény. Švédská strana však tuto snahu odmítla a rozhodující klání sezony uspořádala ve své provizorní hale, kde oslavila výhru 4:3 po prodloužení (tamtéž).

4.2.2 Srovnání s fotbalem

Snahy o vytvoření takové hokejové Ligy mistrů, která by dosahovala věhlasu celosvětově populární fotbalové obdoby, v minulých letech mnohokrát narazily a šéfové evropských mezinárodních klubových soutěží museli postupně uznat, že tak vysoký cíl je pro hokej už jenom z hlediska globálního dosahu nereálný. Další propastný rozdíl je ve financování soutěže, přestože hokejová Liga mistrů každou sezonou zvyšuje prize money.

„S tou fotbalovou (Ligou mistrů) se nikdy nebudeme moct srovnávat, ale jsem si jistý, že dříve nebo později bude hokejová Liga mistrů z ostatních sportů tou nej,“ byl přesvědčený šéf soutěže Martin Baumann v rozhovoru ze srpna 2019 (Škvor, 2019).

Srovnávání s fotbalem bylo mnohem častější v dobách, kdy se hokejová Liga mistrů zakládala. Její představitelé potřebovali přirovnat systém a formát soutěže k něčemu, na co již lidé byli zvyklí a těšilo se to jejich velké oblibě. Chtěli ve fanoušcích i klubech vzbudit zápal pro novou soutěž nejlepších evropských celků, která však už na první dojem zaostávala v několika směrech (prázdné stadiony, letní termíny, finanční neatraktivita).

Pro srovnání: za postup do základní skupiny fotbalové Ligy mistrů v sezoně 2019/20 dostane každý z 32 klubů 488 tisíc eur, což je více než prize money pro celkového šampiona hokejové Ligy mistrů. Celkový fotbalový evropský šampion se může těšit na částku 19 milionů eur (15 milionů za postup do finále + 4 miliony za vítězství). Rozpočet hokejové Ligy mistrů na odměny všem týmům pro celou sezonu je v aktuálním ročníku 5,5krát menší (UEFA).

Rozdíl v zájmu je patrný také z hlediska televizního pokrytí a sledovanosti, která slouží jako globální měřítko popularity nejen pro sportovní události. Fotbalová Liga mistrů se v sezoně 2019/20 vysílá do 83 zemí, zatímco hokejová obdoba je podle oficiální tabulky na

stránkách CHL k vidění v 31 zemích.¹⁶ Co do sledovanosti vykazovala hokejová Liga mistrů podle IIHF v sezoně 2018/19 kumulovaný počet 136 milionů televizních diváků. (IIHF) Ještě vyšším číslem se může fotbal pochlubit v případě finále z roku 2013, kdy utkání mezi Borussí Dortmund a Bayernem Mnichov sledovalo v průměru 150 milionů diváků, přičemž dosah byl až 360 milionů diváků. Zásadní rozdíl byl však v tom, že zatímco u hokejové Ligy mistrů odpovídalo číslo celé sezoně, u fotbalové obdoby se jednalo o jediný zápas (Sportskeeda).

Vysokému zájmu se rovněž přizpůsobily starty zápasů, které až do sezony 2017/18 začínaly v úterý a středu shodně v 20:45 CET. Od následujícího ročníku už se však začátky utkání základních skupin v ty samé dny rozdělily – dvě startují v 18:55 CET, další dvě v 21:00 CET (BBC).

¹⁶ Informace v oficiálním textu ale zároveň říká, že se hokejová Liga mistrů vysílá do 63 „oblastí“ po celém světě (Champions Hockey League).

5. Média a výběr témat

Důležitost témat stanovuje jejich pokrytí v médiích. Vlivem médií a procesem výběru pokrývaných témat se zabývá celá řada mediálních teorií. Následující kapitoly představují vybrané přístupy ke zkoumání dopadu mediálního pokrytí.

5.1 Agenda setting

Zatímco šíření informací má z pohledu médií pouze krátkodobý účinek zpráv, dlouhodobý efekt by mělo nastolování témat ve společnosti - tzv. *agenda setting*. - kterým se rozumí to, že média vybírají do svého obsahu některá témata a jiná zase vynechávají. Tím určují, co budou čtenáři či příjemci informace konzumovat (Trampota 2006: 113).

Podle Bernarda Cohena média nemají persvazivní účinky, nýbrž kognitivní. „*Média nemusejí být schopna určovat, co si lidé mají myslet, ale jsou úspěšná v určování, o čem mají přemýšlet*“ (Cohen in Trampota, 2006).

Některým tématům se média věnují častěji a v dlouhodobějším časovém horizontu, jiným se zase věnují málo nebo vůbec. Nejedná se tak o jednorázové případy, ale spíš o opakované účinky výběru témat. *Tematizací události* rozumíme propojení více aktuálních témat v jeden celek, který novináři vytvoří pomocí několika souvisejících případů (například když vícero českých klubů začalo přistupovat laxně k působení v hokejové Lize mistrů).

Nastolování agendy má dva předpoklady. Prvním z nich je ten, že zpravodajská média nejsou jenom odrazem reality, ale také ji vytvářejí. Druhým je pak důraz médií na určitý okruh témat, který z nich v očích veřejnosti učiní témata důležitější než ta ostatní (Weaver in Trampota, 2006).

5.2 Zarámování a priming

Média témata nejen vybírají a následně je zveřejňují, ale především je v různých formách zpracovávají. Při tom totiž mohou média některé vlastnosti zdůraznit a jiné naopak vynechat. Výsledkem analýzy zarámování agendy se nepřímo poukázalo na to, že pouhá kvantitativní obsahová analýza může mít mnoho zkreslení a některé jevy úplně vynechává. Přitom zarámování tématu může mít podstatný vliv na to, jakým způsobem vnímají dané téma příjemci, což je ostatně aktuální i pro tento výzkum.

Zarámování je „výběr některých aspektů vnímané reality a jejich zdůraznění v komunikovaném textu, čímž se posiluje určitá definice problému, kauzální interpretace, hodnocení nebo doporučení řešení popsané skutečnosti“ (Entman 1993: 52).

Rámování poskytuje kontext a určuje, o čem událost vypovídá. Zarámování lze vnímat i jako schéma interpretace události příjemcem.

Zarámování může být epizodické nebo tematické. Většina televizních zpráv praktikuje první variantu, kdy veřejná témata prezentuje na pozadí konkrétních prvků. Epizodické zarámování užívá konkrétní příklady, oproti tomu tematické vkládá témata do širšího nebo abstraktního kontextu (Perseová 2001: 104).

Kromě **zarámování** je druhým důležitým prvkem výzkumu nastolování agendy tzv. **vypíchnutí** (*priming*). Může být vnímáno jako součást zarámování. Podle Wanty se od nastolování agendy, které vede příjemce k vnímání důležitosti tématu, liší priming tím, že vede příjemce ke změně postoje k danému tématu (Wanta in Trampota 2006). Může se projevat určitými vodítky usměrňujícími vnímání, např. zdůrazněním některých podrobností k události. Můžeme si všimnout, co jednotlivá média zdůrazňují při reportování o události (Trampota 2006: 124).

5.3 Gatekeeping

Jako první s tímto dnes již zažitým pojmem přišel po druhé světové válce sociolog Kurt Lewin, jenž zkoumal, jak se rodiny rozhodují při nákupech. Do mediální sféry přenesl tento pojem v padesátých letech minulého století americký sociolog David M. White. V původním slova smyslu znamená toto slovo „hlídání brány“, White však toto pojmenování použil na popis činnosti, jež rozhoduje, která událost si vyslouží zmínku ve zprávách a která nikoliv. White také zároveň pojmenoval roli *gatekeepera*, což je ten, kdo o výběru témat rozhoduje. White vyzkoumal, že novináři přicházejí do styku s ohromným množstvím potenciálních zpráv, z nichž si musejí vybírat, kterým nakonec dají doopravdy prostor. Whiteova práce zkoumala, jak se novináři rozhodují při výběru témat a kterými kritérii se řídí (Trampota 2006: 38).

Hlavním cílem zájmu Whiteova výzkumu byl přímo proces výběru událostí. Sociolog zjistil, že hlavní dva důvody zamítnutí zveřejnění zprávy, obsahové a organizační, byly často ovlivněny subjektivním úsudkem a zkušenostmi *gatekeepera* (tedy novináře, editora,

vydavatele...). White také vysledoval, že nejsnadněji si mediální prostor vydobyly takzvané „hluboké lidské příběhy“ a politické zprávy (tamtéž: 39).

Původní mediální teorii gatekeepingu nejkomplexněji rozšířila Pamela Shoemakerová, která za gatekeepera považuje každého, kdo se účastní jakékoliv komunikační činnosti, včetně těch interpersonálních. Podle ní se totiž v každém procesu komunikace dopouští aktéři rozhodování, které informace zmíní a které nikoliv. Proto se ani ve zpravodajství nepovažuje za gatekeeping pouze výběr témat, ale každá transformace informace ve výslednou zprávu. Její tvůrce si nemůže vybrat všechna dostupná fakta k tématu, je tedy nezbytné, aby některá z textu opomněl (tamtéž: 41).

Podle Shoemakerové se na rozhodování o výběru událostí podílejí následující vlivy: individuální úroveň, úroveň mediálních rutin, úroveň organizace, extramediální úroveň a ideologická úroveň. Plyne z toho, že při rozhodování o obsahu zpravodajství nemívá zpravidla slovo jediný gatekeeper, nýbrž je jich celá řada na různých úrovních hierarchie mediálního podniku (tamtéž: 47).

6. Metody

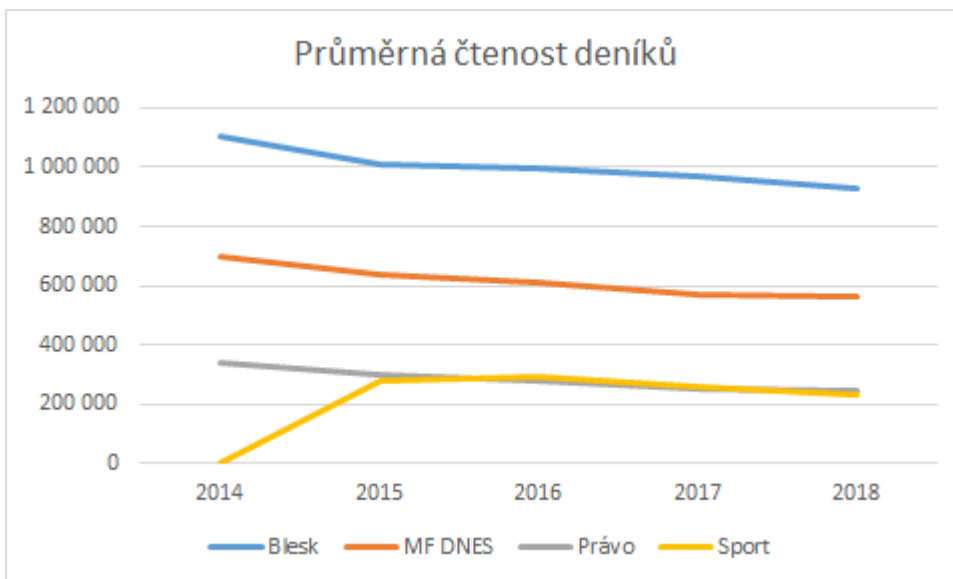
Ke zjištění mediálního obrazu hokejové Ligy mistrů v českých médiích poslouží metoda obsahové analýzy. Jedná se o jeden z tradičních postupů analýzy dokumentů. Podstatou obsahové analýzy je možnost vzniku teorie, kterou můžeme následně ověřovat např. pomocí stanovených hypotéz. Účelem obsahové analýzy je snaha popsat široké spektrum dat v dané mediální krajině, z čehož lze následně vyvodit specifické dlouhodobé trendy v médiích (Sedláková 2014: 291).

Kromě toho mohou výsledky výzkumu tematické agendy sloužit ke srovnání mediálních obsahů různých zemí, případně ke komparaci obsahu médií v různých historických obdobích. Stejně tak se může pomocí obsahové analýzy zkoumat, zda se média zaměřují jen na úzký okruh témat za účelem ztraktivnění obsahu a vycházení vstříc normativnímu očekávání společnosti (Trampota a Vojtěchovská 2010: 100).

Výzkum tematické agendy médií se může dělit na výzkumy zaměřené na postavení určitého tématu v agendě médií a výzkumy zaměřené na kompletní agendu jednoho média. V případě této práce je související variantou první možnost, jelikož cílem práce je zjištění postavení jednoho tématu (hokejová Liga mistrů) ve více médiích (zpravodajské weby iDNES.cz, iSport.cz a Sport.cz). Tento typ výzkumů bude doplněn o analýzu, která přiblíží, jakým způsobem k danému způsobu pokrytí a zpracování určitého tématu média přistupují (tamtéž: 102).

6.1 Výběr médií

K realizaci výzkumu poslouží internetové platformy tří největších českých deníků – server iDNES.cz (spadající pod deník Mladá Fronta DNES), web Sport.cz (deník Právo) a stránka iSport.cz (přidružená k deníku Sport a týdeníku Nedělní Sport). Výběr právě těchto tří médií vychází z toho, že patří k nejčtenějším sportovním platformám v českém prostředí (viz Graf č. 2). Zcela nejčtenějším českým deníkem stále zůstává deník Blesk, který sice ve vybraném vzorku nefiguruje, ovšem zvolený deník Sport spadá do stejného vydavatelství, navíc je vzhledem ke svému sportovnímu zaměření v případě této práce relevantnější.

Graf č. 2: Průměrná čtenost největších českých deníků v průběhu let. (Zdroj: Unie vydavatelů)

Pro dokreslení celkového mediálního obrazu hokejové Ligy mistrů ve zmíněných médiích budou také provedeny krátké strukturované rozhovory s hokejovými redaktory z daných médií. Jejich odpovědi pomohou dovysvětlit další souvislosti a důvody, proč se téma Ligy mistrů zobrazuje v médiích určitým způsobem a jak se povědomí o soutěži v českém prostředí vyvíjelo s postupem času. Názory novinářů budou předloženy vždy v souhrnu každého sledovaného období.

Vybranými redaktory jsou Jan Daněk z deníku Mladá Fronta DNES / iDNES.cz, Ondřej Kuchař z deníku Sport / iSport.cz a Jan Škvor z deníku Právo / Sport.cz.

Témata pro strukturované rozhovory jsou následující:

1. *Jakou má podle vás Liga mistrů pověst v Česku a proč?*
2. *Změnilo se na ní něco v průběhu let?*
3. *Jaký vliv by na její image mělo vítězství českého týmu?*
4. *Jaký z ní zatím máte dojem vy?*

6.2 Výzkumné otázky / podotázky

V případě této práce je vhodnější pomůckou k dosažení cíle stanovení výzkumné otázky a podotázek, než-li jedné či více hypotéz. Výzkumnou otázku nejčastěji zvolíme tehdy, když

je předmětem zkoumání úplně nová oblast, kterou předtím nikdo v odborné rovině nepopsal. Kdežto hypotézy mají využití zpravidla tehdy, když aktuální výzkum navazuje na předchozí výzkumy a vychází z určitých předpokladů, které se buď potvrdí, nebo vyvrátí (Trampota a Vojtěchovská 2010: 104).

Cílem této práce je dobrat se k odpovědi na hlavní výzkumnou otázku: *Jak se změnil mediální obraz CHL v českém prostředí?* Na tuto hlavní otázku nám dále pomohou odpovědět tři dílčí podotázky: *1. Kolik článků se o CHL se vyskytuje v českých psaných médiích v každém ze tří zkoumaných období (2014-2018)?; 2. Jak velké množství z těchto článků má pozitivní hodnotící prvek a kolik jich hodnotí negativně?; 3. Je častějším původcem hodnocení respondent (hráč, trenér apod.), nebo autor textu?*

6.3 Vymezení obsahu

V případě této práce budou z uvedených webů vybírány všechny články spadající do vymezených období zabývající se tematikou hokejové Ligy mistrů. Předpokládá se, že budou zpravodajského či publicistického charakteru, v mnoha případech se bude o tématu mluvit také v rozhovorech, ať už bezprostředně po zápasech, nebo o nadčasových tématech. Vymezovat rozdíly mezi jednotlivými žánry nebude v případě této práce směrodatné, mnohem podstatnější zato budou hodnotící prvky, které se v textech vyskytnou.

Výzkum se bude podrobněji zabývat citacemi vyjadřujícími pozitivní i negativní postoje k hokejové Lize mistrů, dále se pak bude zabývat tím, zda původcem hodnocení je sportovní aktér (hráč, trenér, funkcionář), nebo samotný autor textu. Servisní texty nebo zcela neutrální texty bez přítomného hodnotícího prvku ve vztahu k Lize mistrů budou ze zkoumaného vzorku vyřazeny, ovšem stále zůstanou započítány do celkového součtu článků o Lize mistrů.

6.4 Vymezení časového období

Vymezené časové období, tedy roky 2014 až 2018,¹⁷ má následující opodstatnění: jak již bylo uvedeno výše, právě sezona 2014/15 byla tou úplně první v historii současné verze hokejové Ligy mistrů. V ročníku 2016/17 pak došlo k události, která se alespoň dočasně projevila na vnímání soutěže v očích české veřejnosti a na zájmu médií – pražská Sparta postoupila až do finále CHL, v němž sice podlehla švédské Frölundě, přesto finálová účast výrazně zvýšila pozornost v českém prostředí. Pro dokreslení efektu tohoto výrazného českého úspěchu pak poslouží následující zkoumaná sezona 2017/18.

Z důvodu příliš širokého vzorku článků, které se vyskytují v rozmezí celé sezony Ligy mistrů, budou ze zkoumaného období vybrány tři užší časové úseky, které poslouží k ilustraci mediálního obrazu soutěže v daných médiích. Vybraná období jsou:

Srpen – září 2014

Leden – únor 2017

Srpen – září 2017

Období byla vybrána tak, aby figurovala pokud možno zhruba v celé šíři zkoumaného období a zároveň zachytila nejvýznamnější období soutěže z pohledu českého hokejového prostředí. První zvolené období (srpen – září 2014) zachycuje úvod premiérového ročníku novodobé Ligy mistrů, která vždy startuje v druhé polovině srpna, kdy se týmy i média začínaly seznamovat s novou soutěží. Období končí zářím, tedy v pokročilé fázi základních skupin, v nichž kluby nasbíraly zkušenosti s fungováním Ligy ministrů a mohly své dlouhodobé dojmy prezentovat prostřednictvím médií, která zase měla k dispozici data odražející povědomí o lize a její prestiži (finanční náročnost, návštěvnost).

Druhé sledované období (leden – únor 2017) sice nezasahuje chronologicky prostředek celkového sledovaného období, zaznamenává však úspěch pražské Sparty ve vrcholících vyřazovacích bojích Ligy mistrů, které skončily porážkou ve finále na začátku února. Dá se předpokládat, že hodnocení soutěže bude v tomto období spíše pozitivní, výzkum se ale zaměří i na to, jak se vesměs pozitivní hodnocení staví k dlouhodobým problémům Ligy mistrů.

¹⁷ Rok, kdy byla podána teze diplomové práce. V závěru však navážou také události a souvislosti s přesahem do aktuálního dění v roce 2019.

Třetí sledované období (srpen – září 2017) zachycuje úvod ročníku 2017/18, který je poslední sezonou v rámci vytyčeného celkově sledovaného období. Ještě podstatnější účel je ovšem sledování vlivu vítězného tažení pražské Sparty do finále na konci ročníku předchozího. Tato návaznost poslouží ke zhodnocení toho, zda se mimořádný úspěch českého klubu projeví na postoji klubů k Lize mistrů a vyznění soutěže v médiích.

6.5 Kódovací kniha

Médium:

1 iDNES.cz

2 iSport.cz

3 Sport.cz

Rok: Značeno podle metrické škály

Měsíc: Značeno podle metrické škály

Den: Značeno podle metrické škály

Počet článků: Značeno podle metrické škály

Hodnotící prvek:

1 Pozitivní

2 Neutrální

3 Negativní

Původce hodnocení:

1 Sportovní aktér / respondent

2 Autor textu

Proměnná *Médium* označuje web, na němž se daný text nachází. Číselné pořadí slouží čistě k označení jednotlivých médií a nemá žádný další význam.

Pozn.: Celkový počet článků nemusí odpovídat součtu pozitivních, neutrálních a negativních vyznění. V některých případech je součástí jednoho článku například negativní

hodnocení autora textu, které konfrontuje s pozitivním argumentem dotazovaného respondenta. V takovém případě bude článek započítán do obou kategorií.

7. Analytická část

7.1 První sledované období: Srpen – září 2014

V tomto období, které mapuje první dva měsíce premiérové sezony Ligy mistrů, bylo ve sledovaných médiích zaznamenáno 57 článků zabývajících se touto soutěží. Z toho 37 textů, to jest 65 %, obsahovalo hodnotící prvky, ať už pozitivního, negativního či obojího charakteru. Vyloučeno z dále zkoumaného vzorku tedy bylo 20 textů, které byly neutrální a nenesly žádné hodnotící zbarvení.

Stejně zastoupenou kategorií textů byly články neutrální (20) a články obsahující negativní vyznění (20). Nejpočetněji zastoupeným hodnocením v tomto období ovšem bylo hodnocení pozitivní, které bylo zaznamenáno v 27 případech, přičemž pouze v jednom případě byl jako původce pozitivního soudu shledán autor textu: „*Evropský hokej má novou soutěž, která se pokusí napodobit úspěšnou fotbalovou Ligu mistrů... Skvělá příležitost poměřit síly se špičkovými týmy z celé Evropy, jako bonus k tomu v případě postupu ze základní skupiny i finanční profit. Tuhle výzvu má před sebou hned šest českých klubů - Sparta, Liberec, Pardubice, Vítkovice, Třinec a Zlín*“ (iDNES.cz, 2014).

Pozitivní R	Pozitivní A	Neutrální	Negativní R	Negativní A
27	1	20	11	9

Tabulka č. 1: Počet článků v prvním sledovaném období podle obsahu hodnotícího prvku. (R = respondent, A = autor)

Text vzniklý na základě stejné mediální události, tedy tiskové konferenci k zahájení soutěže s funkcionáři vítkovického klubu, vyšel v ten samý den také na webu iSport.cz. Zajímavé je, že obsah obou článků byl víceméně stejný, rozdíl však byl patrný ve vyznění titulků. Zatímco text na iDNES.cz byl pojmenován zcela neutrálně *V Ostravě padne ve čtvrtek první buly hokejové Ligy mistrů*, obdobný článek na Sport.cz nesl název *Liga mistrů bude pro Vítkovice zisková jen v případě postupu*. Autor textu či jeho editor tak vyzněním titulku poukázal na problematiku, o které se v té době debatovalo.

V ostatních případech hájili či naopak zlehčovali existenci Ligy mistrů zejména hráči, trenéři a funkcionáři. Nejhlasitěji se za soutěž stavěli představitelé Třince a Sparty, kteří opakovaně vyhlášovali nejvyšší sportovní ambice a také touhu hokejově soupeřit se zbytkem Evropy. V případě Sparty na to mělo velký vliv také působení jejího majitele

Petra Břízy v radě Ligy mistrů, přičemž Bříza zároveň pravidelně upozorňoval na to, že prestiž soutěže se bude v Česku budovat dlouhodobě.

„Není to zatím o velkých penězích... Dřív se hrálo o ně, teď si kluby budují vlastní společnost, ty zakládající vlastní akcie,“ přibližoval Bříza zakládání Ligy mistrů v rozhovoru s příznačným titulkem *Od hokejové Ligy mistrů zatím nečekejte tanec o miliony* (Bárta, 2014).

Přesto však Sparta Praha a Oceláři Třinec přistoupili hned k prvnímu ročníku Ligy mistrů se znatelně nadšenějším postojem než ostatní extraligoví účastníci. Třeba Třinci nevadila ani počáteční prodělečnost turnaje z pohledu týmů, které si musely hradit finálně náročné cestování a pobyty v zahraničních městech (o Třinci je však známo, že vzhledem k partnerství s Třineckými železárnami není v klubu o finance nouze). Viceprezident klubu Jan Czudek se tak stal příznivcem Ligy mistrů už od jejího počátku. Na otázku, zda stojí za to se jí vůbec účastnit, odpověděl: *„Určitě. Ekonomicky se nám to nerentuje, ale je to prestižní záležitost“* (Seidl, 2014).

V tomtéž článku se na stranu svého nadřízeného přikláněl i tehdejší třinecký obránce Rostislav Klesla, který si cenil konfrontace extraligových celků s evropskými konkurenty, s nimiž by měl jinak jeho tým jen málo možností se potkat. Právě střetávání se s renomovanými kluby z celého kontinentu bylo často opakovaným hlavním pozitivem Ligy mistrů ze strany respondentů.

„Myslím, že je to výborná myšlenka. Potkají se týmy z jiných zemí, je to užitečná konfrontace. Já jsem rozhodně zastáncem této soutěže,“ řekl například košický brankář Marcel Melicherčík (iSport.cz, 2014). Podobně se vyslovil také liberecký asistent trenéra Milan Černý: *„Pokud jde o Liberec, nám tenhle model vyhovuje. Máme kvalitní soupeře a třeba konfrontace s finským Kärpättem Oulu byla možností, abychom poznali vlastní herní slabiny. Tak trochu nám otevřela oči, protože jsme měli možnost reagovat na jiný styl hokeje“* (Pešout, 2014).

Z libereckých řad vyjádřil podporu novému projektu také generální manažer klubu Ctibor Jech. I když podle něj první sezona v Lize mistrů přišla klubovou pokladnu na milion korun, stálo to podle něj za to, že to Liberci otevřelo dveře do Evropy. Jech mimo jiné jako

jeden z mála zmínil prvek atraktivní pro hráče, kteří na sebe mohou upozornit na mezinárodní scéně a říct si o lukrativnější nabídku.

„Hráči sami cítili, že to jsou zápasy jiné kvality, navíc na sebe můžou upozornit a zajistit si kontrakt v zahraničních ligách. To pro nás není úplně pozitivní, ale patří to k věci. I my bychom byli rádi, kdyby se rozhoupal obchod v rámci Evropy. Pokud vychováme dobrého hráče, abychom ho také mohli dobře zpeněžit a vložit peníze do mladých. Takže hráči význam Ligy mistrů pochopili brzo,“ popisoval obchodní řetězec liberecký manažer Jech (Havlen, 2014).

Možnost utkat se s nejlepšími evropskými celky si pochvaloval také vítkovický útočník Roman Szturc. I přes nelehké začátky Ligy mistrů doufal v to, že nastavený model vydrží a soutěž neskončí stejně jako mnoho jejích předchůdců. *„Ta konfrontace je bomba a myslím, že by lidi přijít měli. V týmech soupeřů můžou sledovat reprezentanty různých zemí, které v extralize neuvidí“* (Langr, 2014).

Ve stejném tónu hovořil také obránce Sparty Karel Pilař, který viděl na Lize mistrů jen pozitiva. *„Máme možnost porovnat se s evropským hokejem... Nevypadalo to, ale když se podíváte třeba na soupisku Växjö, je tam spousta kluků, co už mají něco odehráno. Pro nás to jsou super utkání“* (tamtéž).

Objevilo se také srovnávání s fotbalovou Ligou mistrů, i když vítkovický útočník Roman Szturc se v tomto smyslu vyjádřil spíše v kontextu očekávání. *„Je to super myšlenka. Ligu mistrů ve fotbale sleduju pořád a je to hodně prestižní. Snad stejný smysl dostane i hokejová Liga mistrů“* (iDNES.cz, 2014). V témže článku se stejně pozitivně až nadšeně vyjádřili také další hráči Vítkovic Ondřej Roman nebo Jiří Burger.

Pojítko s fotbalem se snažil najít také Jiří Czudek, viceprezident klubu z Třince, který stavěl mezinárodní konfrontaci nad nepříznivou finanční stránku Ligy mistrů. *„Nedívám se na to, jestli je zrovna nyní ekonomicky přínosná pro Třinec (nebo jiné kluby)... Je to o tom, dát hokeji příležitost, jakou dal kdysi fotbalu Pohár mistrů evropských zemí“* (Seidl, 2014).

S mnohokrát opakovanou chválou mezinárodní konfrontace se však také naopak nezdávka objevovalo přirovnávání utkání Ligy mistrů k přípravným zápasům, v některých případech tak dokonce byla klání v rámci soutěže přímo označena. *„Půjde o přípravné utkání vysoké*

kvality, což je vždycky dobré,“ řekl například zlínský trenér Rostislav Vlach před střetnutím s Eisbären Berlín (Železník, 2014).

Stalo se tak v srpnu, přičemž o několik týdnů později Vlach ve své rétorice vůči Lize mistrů přitvrdil a zmínil problematiku ztrátovosti soutěže: *„Je to velmi kvalitní příprava, jen je dost draze zaplacená... Pro nás i pro diváky je to dobré zpestření léta, zápasy se hrají ve vysokém tempu. Ale pořád je to součást přípravy na extraligu“* (Langr, 2014).

Takovým srovnáním se však vytrvale bránil Petr Bříza, který se snažil přesvědčit kolegy z nespokojených českých klubů o prestiži Ligy mistrů. Dokonce srovnal hokejovou soutěž s mnohem úspěšnějším fotbalovým fenoménem. *„Fotbalisté o evropských soutěžích taky nemluví jako o přípravě,*“ řekl Bříza v rozhovoru, v němž přibližoval fungování nové soutěže (Bárta, 2014).

O opaku jeho přesvědčení však svědčil přístup některých klubů, které na utkání Ligy mistrů posílaly značně omlazený tým a zkušeným hvězdám dávaly prostor na odpočinek. Nejhlasitějšími odpůrci se znovu zdáli být zástupci zlínského klubu, například zkušený útočník Ondřej Veselý neodcestoval na zápas do švédského Djurgardenu, načež prohlásil: *„Když jsem dostal na výběr, jestli zůstat doma, rád jsem řekl ano.... Když je extraliga takhle rozehraná a hrajeme třikrát týdně, je lepší vystřídat více hráčů. Ať si starší odpočinou a mladí si vyzkoušejí evropský styl“* (Fojtík, 2014).

Aby autor vystihl postoj Veselého k Lize mistrů, využil parafráze jeho slov hned v první větě textu. *„Ondřej Veselý je rád, že se nemusel trmácet do Švédska k duelu hokejové Ligy mistrů,*“ stojí například v úvodu článku, který byl pojmenován titulkem *Liga mistrů? Lepší by bylo nachystat se na Pardubice, říká Vesel.* (tamtéž).

Dalším z členů zlínského klubu, který vyslovil negativní postoj k Lize mistrů, byl tehdejší útočník Petr Čajánek. Ten sice několikrát zmínil také přínosné aspekty soutěže, zpravidla to však bylo ve smyslu, že Liga mistrů je vlastně jen kvalitnější forma přípravy. *„Extraligu popravdě považujeme za mnohem důležitější soutěž... Bylo by hodně nepříjemné, kdyby se náš případný postup do vyřazovacích bojů (v Lize mistrů) později projevil nějak negativně na výsledcích v extralize“* (Folk, 2014).

Čajánek se zároveň snažil zmírnit zlínskou vlnu nevole prohlášením, že nikdo z klubu nezpochyboval její sportovní přínos. Jeho a další kolegy ze Zlína ale prý zaskočilo dlouhé

cestování a vysoká ekonomická náročnost celého projektu. I proto Čajánek o hokejové Lize mistrů prohlásil, že s finančně atraktivní a mnohem prestižnější fotbalovou obdobou je nesrovnatelná (tamtéž).

Zkušený útočník Petr Čajánek se ve sledovaném období vyjádřil k Lize mistrů v médiích hned několikrát. Někdy to bylo s větší mírou negativního přístupu, jindy se snažil volit jemnější rétoriku, často ale připomínal aspekt přípravy na extraligu než prestižního mezinárodního měření sil. „*Pro nás i pro diváky to je dobré zpestření léta, zápasy se hrají ve vysokém tempu. Je to součást přípravy na extraligu,*“ řekl například Čajánek (Langr, 2014).

V internetovém chatu s fanoušky na webu iSport.cz dokonce Čajánek na jeden z fanouškovských dotazů odpověděl, že takový přístup je vlastní všem extraligovým mužstvům, která se Ligy mistrů účastní. „*My se samozřejmě budeme snažit dostat co nejdál, ale pravdou je, že extraliga je pro nás prioritou, stejně jako pro ostatní mužstva.*“ V témže internetovém chatu se pak sice snažil zastávat mezinárodní konfrontace, ovšem vždy s výhradami. „*Jak už jsem říkal, liga je po sportovní stránce přínosem. Klub se ale musí dívat i na další věci...*“ (iSport, 2014).

Kromě Petra Čajánka vynechával zápasy Zlína v Lize mistrů další zkušený útočník týmu Petr Leška. Zlín v září 2014 utrpěl vysoký debakl 0:8 na ledě švédského Djurgardenu, načež Leška v jednom z rozhovorů upřímně prohlásil: „*Liga mistrů je pro nás celkem druhořadá. Více než debakl 0:8 mě mrzí, že jsme prohráli první čtyři zápasy v extralize*“ (Bereň, 2014).

V témže článku na serveru iDNES.cz s názvem *Hokejová Liga mistrů v sezoně? Pořád jen příprava bez zájmu diváků* se zároveň zmiňuje nízká návštěvnost daného utkání, na které ve Stockholmu dorazilo pouze 871 lidí. Velice slabý divácký zájem zaskočil také největšího zastávce Ligy mistrů v Česku, pražskou Spartu. Ta sice přistupovala ke kláním v mezinárodní soutěži se vzornou pečlivostí, ovšem fanoušky klubu to na stadion stejně nepřitáhlo. Například na utkání se švédským celkem Växjö dorazily do holešovické Tipsport arény jen necelé dva tisíce diváků.

Spartánskému zklamání z nečekaně nízkých návštěv bylo jen během prvního dvouměsíčního sledovaného období věnováno několik článků. První takový se objevil ještě před tím, než Sparta utkání Ligy mistrů vůbec hostila. Po dvou výhrách na stadionech

soupeřů se měla začátkem září poprvé představit v již zmíněném utkání proti Växjö, jenže už podle prodeje lístků před zápasem vedení klubu tušilo, že duel Ligy mistrů příliš fanoušků do Tipsport arény nepřiláká.

„Dostat se nad průměr soutěže (v té době 3 306 diváků) by pro spartánské fanoušky měla být naprostá samozřejmost,“ přál si manažer Sparty Petr Bříza, podle něhož měli fanoušci potvrdit evropský věhlas Sparty a dorazit v hojném počtu (Škvor, 2014).

Jenže průměrnému počtu se konečná návštěvnost ani nepřiblížila. Velké rozladění proto po zápase vyjádřil také trenér pražského mužstva Josef Jandač. *„Už dopředu jsme měli určité signály, že o utkání není až takový zájem. Jestli je to pozdním začátkem zápasu nebo neatraktivitou soutěže... Ale vždyť přijel přední švédský tým,“* nechápal trenér Jandač, jehož mužstvo v utkání zvítězilo 5:4 (Škvor, 2014).

Obránce Sparty Karel Pilař zkoušel přijít na důvody, které mohly za neobvykle slabou návštěvnost na klub z hlavního města České republiky. *„Je začátek sezóny a pro Čechy je Liga mistrů něco nového. Lidi teď asi mají starosti se školou svých dětí, navíc moc nepomohl pozdní čas zápasu,“* domníval se Pilař (tamtéž).

Oproti tomu Jandač nedokázal v rozvášněném rozhovoru vyjmenovat důvody, proč přišlo na duel Ligy mistrů tak málo diváků. *„Fakt nevím, čím to je, že lidi nepřišli. Jsme z toho zklamání, hodně nás to mrzí... Podívejte se na Brno, které má vyprodaná přípravná utkání, ať už hraje s Nitrou, Skalicí, Porubou nebo Novým Jičínem. Bohužel, tak to prostě je,“* srovnával Jandač (tamtéž).

K diváckému fiasku se s odstupem v rozhovoru znovu vracel manažer Bříza, který byl zároveň členem představenstva Ligy mistrů a hlasitě se jí zastával. *„Ano, pro nás je to velké zklamání. My jsme se nedostali ani na průměrnou návštěvu soutěže. Ani jsme se zdaleka nepřiblížili... Bohužel se potvrzuje, že v Praze je tohle složité. Máme sedmdesát tisíc fanoušků na sociálních sítích, minimálně dvacet tisíc je z hlavního města. Všichni věděli, že jsme první dvě utkání vyhráli, mohli nás přijít podpořit. Bohužel čelíme nezájmu. Možná máme víc příznivců v diskusích než v hale,“* byl nespokojený Bříza (Hlaváč, 2014).

Přiznal také zklamání nad tím, že kvůli nízkým návštěvnostem je účast Sparty v Lize mistrů finančně ztrátovější, přičemž finance prý nestačily ani na pokrytí pořadatelství

duelů. Paradoxem bylo, že zatímco Zlín přistupoval k účasti v soutěži vlažně, přilákal na svůj stadion mnohem více fanoušků než Sparta, čehož si všímal také Bříza. „*Ve Zlíně dělalo vedení klubu vše proto, aby fanoušky od téhle ligy odradilo, a přišlo tam v průměru 3 965 diváků. Naše čísla vidí sponzoři, všichni... Není to nic dobrého*“ (tamtéž).

Ještě menší cifra dorazivších fanoušků než na první domácí klání Ligy mistrů v podání Sparty byla k vidění při domácích utkáních jiných extraligových týmů, navíc na stadionech, kam na ligová klání chodí tradičně vysoké návštěvy. V Liberci dorazilo na střetnutí s Košicemi zhruba jen 1 693 fanoušků a v Pardubicích, které se tehdy dlouhodobě pyšnilo nejvyššími návštěvami v celé extralize, vidělo zápas se švédským Linköpingem pouze 1 256 diváků (iDNES.cz, 2014).

Nad slabší návštěvou si posteskl také třinecký útočník Jiří Polanský, v případě jeho mužstva se však čísla pohybovala mnohem výše, než jsou výše uvedené návštěvnosti. Po třinecké výhře nad Bernem 7:0, které v Třinci přihlíželo 3 723 diváků, Polanský prohlásil: „*Jen mě trochu mrzelo, že nebylo plno. Takové zápasy v extralize neuvidíme*“ (Grossmann, 2014).

Srovnání se situací mimo Česko nabídl rozhovor s obráncem Jakubem Nakládalem, který na podzim roku 2014 působil ve finském Turku. U příležitosti utkání na ledě Pardubic odpovídal na otázku, jak je to se zájmem fanoušků na zápasech Ligy mistrů ve Finsku. „*Na nás přišlo asi tři tisíce, také to není žádná sláva, ale pořád je to víc. Lidi se tam na hokej těší, vůbec severské země berou Ligu mistrů prestižněji, než jak se vnímá soutěž u nás doma*“ (Horák, 2014).

7.1.1 Shrnutí sledovaného období

Úvodní dva měsíce premiérového ročníku Ligy mistrů byla v českých médiích plná očekávání, seznamování se s novou soutěží a také prvních střetů s často kritizovanou finanční stránkou mezinárodní ligy. Často bylo patrné, jestli se představitelé jednotlivých českých klubů k účasti přiklánějí, nebo ji berou spíše jako přípravný turnaj. Zatímco na straně zastánců bychom našli Spartu, Třinec nebo Liberec, jednoznačně největším odpůrcem se jevil být Zlín.

Nebylo to však pokaždé jednoznačně negativní stanovisko – také zlíňští hráči často kvitovali možnost mezinárodní konfrontace, i když toto časté zdůvodnění díky své frekvenci působilo někdy až naučeným dojmem. Tento faktor byl ale obecně nejčastějším pozitivem, které kluby na účasti v Lize mistrů shledávaly. Dalším byla reprezentace českého hokeje a extraligy na mezinárodním poli, případně se objevily verze pochvalující možnost hráčů zviditelnit se, a říct si tak o zahraniční angažmá.

Paradoxem bylo, že zatímco Sparta v čele s generálním manažerem Petrem Břízou aktivně podporovala Ligu mistrů, byly divácké návštěvy mnohem vyšší na zápasy ve Zlíně. Právě nečekaně nízký divácký zájem o utkání Ligy mistrů obecně se stal po několika odehraných zápasech soutěže velkým tématem.

O vlažném zájmu českých fanoušků o mezinárodní soutěž svědčí také návštěvnost oficiálních stránek Champions Hockey League ve sledovaném období, rozdělená podle jednotlivých zemí. Podle údajů ze září 2014 navštívilo web Ligy mistrů 60 tisíc fanoušků z Finska, 44 tisíc ze Švédska, 31 tisíc ze Švýcarska, přičemž těch z Česka bylo jen 17 tisíc (iDNES.cz, 2014).

Proč byl zájem českých fanoušků o zdánlivě atraktivní soutěž tak nízký? „*Pokud Ligu mistrů nebudou brát prestižně všechny týmy, nebudou ji tak brát ani diváci. Tam to všechno začíná. Baví mě sledovat zápasy klubů z různých zemí, vadí mi ale stále rozdílný přístup klubů. Celému projektu fandím a potenciál v soutěži vidím, bohužel je ale zatím z velké části stále nevyužitý,*“ zdůvodňuje divácký problém soutěže redaktor Ondřej Kuchař z webu iSport.cz (Kuchař: 1).

Případ Sparty však toto tvrzení nepotvrzuje, i přes její enormní snahu o popularizaci Ligy mistrů v Česku patřily její zápasy k těm nejméně navštěvovaným a i zastánce soutěže a manažer klubu Petr Bříza otevřeně připustil, že kvůli tomu bude pro jeho tým účast ještě více ztrátová.

Laxní přístup klubů, který přetrval ještě dlouho po premiérové sezoně Ligy mistrů, ovšem vidí jako jeden z hlavních problémů soutěže i Jan Daněk z iDNES.cz. „*Zatím k ní české kluby přistupují až silně pragmaticky. Důvodem je, že soutěž negeneruje příliš velké zisky, které se klubům vyplácí až tehdy, když postoupí do pozdější fáze soutěže. V počáteční fázi soutěže nevidí z účasti profit, naopak samy pociťují finanční náročnost Ligy mistrů. Tudíž ji některá mužstva víceméně bojkotují*“ (Daněk: 1).

Podle Jana Škvora ze serveru Sport.cz je s nízkým diváckým zájmem o Ligu mistrů spojená nechuť fanoušků dát šanci novým projektům. *„Přitom co může být víc než konfrontace vašeho oblíbeného klubu s těmi nejlepšími týmy v Evropě? Proč nejet na hokej třeba se švédskou Frölundou a radši vyrazit na Karlovy Vary, Litvínov a tak dále? Jenže český divák, čest výjimkám, mi přijde spíš konzervativní. Takže radši půjde na extraligový zápas, protože tak to přeci dělal vždycky“* (Škvor: 1).

První ročník Ligy mistrů tak nabídl už od svého začátku mnoho námětů, které vzbudily emoce i názorové neshody mezi zástupci jednotlivých českých klubů. Stále však šlo o velmi čerstvý projekt, přičemž nebylo známo, jak dlouhého trvání bude mít a jestli ve své životnosti předčí Liga mistrů své četné předchůdce. Zdánlivě stabilní zázemí a dlouholetý plán však vzbuzovaly pocit větší jistoty, který podporovali také někteří přední představitelé hokeje v Česku, včetně prezidenta Českého svazu ledního hokeje Tomáše Krále:

„Hokej by měl mít takový produkt. I když nikdy asi nemůže dosáhnout úrovně fotbalu. Nepřekvapuje mě, že někde ten zájem není tak velký, protože je to úplně nová věc. Na druhou stranu je to poprvé děláno profesionálně s jasnou akcionářskou strukturou, takže si myslím, že je potřeba tomu dát čas. Pokud se tahle forma nechytí, něco lepšího už těžko někdo vymyslí“ (Bereň, 2014).

7.2 Druhé sledované období: Leden – únor 2017

Další sledované období, které zasahuje vrchol prostřední sezony celkového sledovaného časového úseku této práce (2014-2018), je pro české prostředí specifické – zahrnuje totiž zatím nejúspěšnější fázi působení českého klubu v Lize mistrů. Sparta Praha se proboujela až do únorového finále soutěže, což se projevilo i do mediálního zájmu o soutěž i do povědomí českých fanoušků o ní.

V druhém sledovaném období se ve sledovaných internetových médiích věnovalo Lize mistrů celkem 54 článků, což je o tři méně, než tomu bylo v případě prvního období. Pro něj však bylo klíčové, že se tehdy soutěže účastnilo šest českých mužstev, zatímco druhé sledované období je věnováno čistě Spartě, potažmo tématu Ligy mistrů obecně.

Faktor rozdílného zastoupení českých týmů v soutěži se projevil rovněž v zastoupení jednotlivých médií a počtu textů v nich. Zatímco první období s vícero kluby nejčastěji mapoval server iDNES.cz se svou početnější sítí regionálních spolupracovníků, období

vítězné cesty Sparty až do finále Ligy mistrů mělo nejpočetnější zastoupení na webu iSport.cz. Tento údaj však slouží jen pro doplnění kontextu, pro tuto analýzu nejsou autor textu ani webová stránka podstatnými.

Z celkových 54 textů o Lize mistrů ve druhém sledovaném období jich 38 obsahovalo určitý hodnotící prvek. Jedná se o 70 % celkového počtu článků, což je o pět procentních bodů víc než u prvního období. Z dalšího zkoumání bylo vyloučeno 16 textů s naprosto neutrálním vyzněním.

Tato čísla se víceméně shodují s předchozím sledovaným obdobím, rozdíly však najdeme v poměru článků s negativním a pozitivním vyzněním. Ubylo zejména negativně hodnotících prvků v člancích, ať už na straně respondentů (z 11 na 6), tak na straně autorů textů (z 9 na 3). Naopak výrazně přibýlo textů, v nichž autoři vyjadřují pozitivní názor na Ligu mistrů a dění v ní (z 1 na 6). Je však nutné dodat, že v případě komentářových textů se hned v několika případech objevily negativní i pozitivní prvky v tomtéž textu, když autor zároveň bilancoval plusy a mínusy soutěže. Tyto texty budou dále v této kapitole přiblíženy.

Nejpočetnější skupinou textů jsou znovu pozitivně hodnotící na straně zpovídaného respondenta, kterých bylo napočítáno 26 (v předchozím období 27). Tyto texty se objevují nejčastěji na začátku sledovaného období v lednu, kdy Sparta svedla nakonec vítězné semifinálové klání se švédským klubem Växjö.

Pozitivní R	Pozitivní A	Neutrální	Negativní R	Negativní A
26	6	16	6	3

Tabulka č. 2: Počet článků v druhém sledovaném období podle obsahu hodnotícího prvku. (R = respondent, A = autor)

Ve valné většině těchto textů zmiňují hráči a trenéři radost z postupu a také prestiž, která se se semifinálovou účastí váže. Představitelé Sparty zároveň mnohokrát připomínají, že byli odjakživa zastánci Ligy mistrů a i proto z toho ve sledovaném období mohli těžit. „*Tak, jak tomu bylo ve Spartě v minulých letech, i v tomto ročníku dáváme Lize mistrů v první polovině sezony minimálně stejnou váhu jako extralize. Proto jsem rád, že se nám podařilo dosáhnout takového úspěchu a ve srovnání nejlepších evropských týmů postoupit až do semifinále,*“ řekl například tehdejší hlavní trenér mužstva Jiří Kalous (iDNES.cz, 2017).

O odhodlání brát klání v Lize mistrů se vši vážností mluvili také hráči, například útočník Andrej Kudrna řekl: „*Chceme dojít co nejdál, a proto tvrdě makáme v každém zápase*“ (tamtéž). Ještě konkrétnější vyjádření zvolil zkušený útočník Lukáš Pech, který zmínil laxnost některých klubů, které berou účast v soutěži lehkovážně a nasazují výběry plné náhradníků. „*Je to škoda. Než hrát v létě nějaké přáteláky je lepší být v Lize mistrů a zahrát si proti výborným soupeřům... Liga mistrů je pro nás prestižní. Je to začátek nějakého projektu, který se utváří a vyvíjí. A který když vydrží dlouhodobě, získá na popularitě u hráčů i diváků*“ (Sára, 2017).

Jeden z článků byl navíc opatřen trefným titulkem *Extraliga počká. Hokejová Sparta bere Ligu mistrů vážně a chce do finále*, který vystihl postoj klubu k soutěži. Trenér Jiří Kalous v jedné z citací uvádí další ze stěžejních motivů sledovaného období, totiž že úspěch Sparty reprezentuje českou extraligu a český hokej obecně na mezinárodním poli. „*Je to důkaz, že naše liga má stále v evropském měřítku vysokou úroveň*“, zdůraznil Kalous (iDNES.cz, 2017).

Spartánský trenér si zároveň postěžoval na nízkou návštěvnost, která ani ve třetí sezoně existence Ligy mistrů nebyla uspokojivá. Tristní byla i divácká návštěvnost na první semifinálové klání mezi Spartou a Växjö, které se odehrálo na švédské půdě a přímo na stadionu jej vidělo pouhých 1 347 fanoušků.

Kalous ještě před prvním semifinálovým kláním prohlásil: „*Stále je potřeba myslet na to, že se tento projekt teprve rozbíhá. Fanoušků postupně přibývá a věřím, že tomu tak bude i nadále. Soutěž má budoucnost; těžko se asi dostane na úroveň své fotbalové sestry, ale přiblížit se jí může*“ (tamtéž).

Velice nízká návštěvnost na semifinále Ligy mistrů zarazila i samotné hokejisty, o to více apelovali na vlastní fanoušky, aby v domácí pražské odvetě přišli v co nejhojnějším počtu a zvýšili tím kredit soutěže. Jedním z takových byl útočník Andrej Kudrna. „*Boj o finále Ligy mistrů, to se nestává každý den, proto moc věřím, že nás naši fanoušci přijdou podpořit v hojném počtu a poženou nás za postupem... Doufám, že přijde více lidí než tady. Bude to výborný zápas s kvalitním soupeřem a k vidění bude skvělý hokej*“ (Vilček, 2017).

Obavy z diváckého nezájmu se ovšem nakonec ukázaly jako liché. Už předprodej vstupenek na druhý semifinálový zápas v pražské O₂ aréně ukázal, že fanoušky pokročilá

fáze mezinárodní klubové soutěže láká a před utkáním pořadatelé tušili, že se počet diváků přehoupne přes hranici deseti tisíc. „*Snad nám diváci vytvoří bouřlivou atmosféru a poženou nás dopředu... Měli by přijít, doufáme v to, bylo by to super. V tu chvíli má zápas mnohem lepší náboj. Z naší strany je to už teď velký úspěch, ale chceme ještě víc, chceme ten zápas uhrát a postoupit,*“ lákali fanoušky trenér Jiří Kalous a útočník Tomáš Netík (Zatloukal, 2017). Na zápas nakonec dorazilo 12 136 diváků, přičemž Sparta zvítězila 4:0 a zajistila si postup do finále Ligy mistrů, ve kterém ji čekala švédská Frölunda.

Zvýšeného diváckého zájmu si vážili i samotní hokejisté. Spartánský obránce Michal Barinka měl radost z toho, že si fanoušci začali nacházet na duely Ligy mistrů konečně cestu a doufal, že se tento trend přeneseme pravidelně i do nadcházejících ročníků soutěže. „*Kulisa byla famózní. Dvanáct tisíc lidí vás dostane do varu. Jde to hned samo, hrozně nám to pomáhá. Jen doufám, že lidé teď vidí, že Liga mistrů má svoji kvalitu a začnou chodit od základní skupiny*“ (Hejda, 2017).

Útočník Jaroslav Hlinka v jednom z rozhovorů uznal, že divácký zájem o Ligu mistrů se začal výrazněji projevovat až od semifinále. Zmínil také nesrovnatelnost s fotbalovou Ligou mistrů, která má podle něj navrch hlavně svu historií (o srovnání obou lig bude řeč dále). „*Myšlenka je to ale dobrá. I pro fanoušky, i když to moc neprokazují. Až v Praze přišla perfektní návštěva na semifinále. Jinak do té doby to ani tady pro ně moc atraktivní nebylo. Což je škoda, protože pro českého fanouška vidět špičkové švédské kluby není vůbec špatné. Ale zatím se srovnávat s fotbalem nejde. Historie její Ligy mistrů je hlubší*“ (Sára, 2017).

Útočník Sparty Tomáš Netík si, stejně jako před ním i trenér Jiří Kalous, považoval úspěchu Sparty na mezinárodní scéně a zároveň to považoval za službu českému hokeji. „*Jsem upřímně velice rád, že se nám podařilo ve srovnání nejlepších evropských týmů postoupit až do semifinále. My teď máme šanci hrát o finále, což by znamenalo velký úspěch pro nás i český hokej*“ (tamtéž).

Podobně mluvil také zkušený útočník Jaroslav Hlinka, podle něhož se minimálně v očích spartánských fanoušků změnil obraz Ligy mistrů výrazně k lepšímu. Sparta podle něj pomohla pozvednout kredit českého hokeje díky tomu, že v cestě do finále vyřadila evropské velkokluby, které byly favority na postup. Hlinka dále srovnával účast ve finále extraligy s finálovým kláním v Lize mistrů. „*Liga mistrů je jiná soutěž. Extraligu hrajeme*

a dře me na ní celý rok. Tohle je spíš takový bonus. Tím však nechci ubírat na kvalitě této soutěže. Liga mistrů je hodně prestižní. Myslím, že jsme naši lize udělali opravdu dobrou reklamu. Extraliga je totiž podle mě hrozně podceňovaná“ (Kalina, 2017).

S tím souhlasil i další zkušený hráč Sparty Lukáš Pech, který se o Lize mistrů zmínil jako o zpestření ve smyslu konfrontace s neobvyklými protivníky a odlišnými styly, než na jaký jsou české kluby zvyklé z extraligy. Pech, extraligový mistr s Karlovými Vary z roku 2009, navíc označil účast ve finále Ligy mistrů za jeden z nejdůležitějších momentů své kariéry. *„Je to samozřejmě jeden z vrcholů kariéry. Ještě nejsem tak starý a věřím, že ještě něco dokážu, ale je to nová soutěž, která začíná. A pro nás je nesmírně prestižní. Jsou tam výborná mužstva, výborní hráči, věhlasná jména, každý se chce ukázat“ (iSport.cz, 2017).*

Takřka stejně mluvil o finálové účasti také útočník Petr Vrána, který uvedl, že on ani jeho spoluhráči nemyslí na prémie, kterých se Spartě dostane za finále a případnou výhru v něm. A znovu došlo i na věčné srovnávání s fotbalem. *„O prémie nám nejde. Hrát finále takové soutěže se vám může podařit jen jednou v kariéře. Prestiží se sice té fotbalové nevyrovná, i přesto by ale bylo celkové vítězství obrovským úspěchem. Pro nás i celý český hokej“ (Škvor, 2017).*

Hráči a trenéry mnohokrát zmíněnou myšlenku pozitivní reklamy na český hokej vyzdvihovali také samotní autoři textů, když se o Lize mistrů vyjadřovali v kladném duchu. Jak již bylo zmíněno dříve, právě publicistických článků s pozitivním hodnotícím prvkem ohledně soutěže se v porovnání s předchozím sledovaným obdobím objevilo šestkrát více. Například Ondřej Voršilka na webu iSport.cz ve své reportážní glose předpovídá průlom ve vnímání Ligy mistrů v závislosti na úspěchu Sparty. *„Pražský celek opět ukázal, že mu evropský styl hokeje vyhovuje víc než ten český ligový a je jen třeba nalézt cestu, jak oba přístupy co nejlépe propojit. Případný úspěch ve finále Ligy mistrů, by mohl v českém pohledu na hokej možná i něco změnit...nebo alespoň odstartovat“ (Voršilka, 2017).*

Na stejném webu se Adam Sušovský ve svém blogu pouští do chvály přístupu Sparty, která se i navzdory prvotní ztrátovosti při účasti v Lize mistrů rozhodla sportovně hrát na maximum a teď se jí tento přístup vyplácí. Autor zároveň vyzdvihuje nadšení, které s postupem Sparty do finále kolem mezinárodní soutěže v Česku vypuklo, a s tím i pozvednutí mediální reputace Ligy mistrů, která byla do té doby většinou vnímána

druhořadě. „*Postup do finále Spartě musela přát celá Evropa... Že v sobě tenhle projekt potenciál skrývá, už pochopili Němci, Švýcaři a včera snad i všichni Češi. Tribuny plní, to je základ budoucího úspěchu. Jediný předpoklad, že kluby budou jednou v plusu. A že se pro některé Liga mistrů změní z otravné povinnosti na hokejový svátek*“ (Sušovský, 2017).

Právě konfrontace toho, že i přes nepopulárnost Ligy mistrů, způsobené finančně prodělečnou účastí v ní, se sportovní nasazení Sparty nijak nezměnilo a nezesláblo. Autoři tak v několika případech připouštějí, že negativní přístup k soutěži je pochopitelný, kvitují však vzorný přístup Sparty, pro kterou je nejdůležitější sportovní cíl. „*Postup do finále není ekonomickým jackpotem (Sparta zatím na príze money získala jen dva miliony korun, teprve v semifinále začala vydělávat)... Je to však pro klub vzpruha, že hrát soutěž, na niž může klidně prodělat, má smysl. A vzpruha pro Ligu mistrů, že přibývá takových, kteří tohle všechno chápou a chtějí se pro to obětovat*“ (tamtéž).

Podobný názor vyjádřil ve svém komentáři na webu iDNES.cz Robert Sára, jenž také polemizuje nad tím, jak výrazný počin pro český klub je vlastně postup do finále Ligy mistrů. Za sportovní výkon Spartu chválí a vyjadřuje jí respekt, zároveň však staví její úspěch do konfrontace se všemi problémy, o nichž se v souvislosti s Ligou mistrů dlouhodobě mluví. Těmi jsou, jak už bylo dříve několikrát zmíněno, především špatná čísla diváckých návštěvností a pak také nízká míra výdělečnosti pro zúčastněné kluby.

„*A tak nějak to s tou hokejovou Ligou mistrů je. Má honosné jméno, možná i ambice jednou ovládnout hokejovou Evropu, jenže degradují ji kulisy, ve kterých se už třetím rokem často odehrává... Působí pak destruktivně, když právě kluby přehlížejí duely v Lize mistrů a berou je jako nutné zlo. Když se ligový mistr postupu do soutěže děsí, protože v létě raději jezdí na turnaj do Trenčína*“ (Sára, 2017).

V kontrastu s tím Robert Sára vyzdvihuje přístup Sparty, která se, nehledě na četné negativní aspekty spojené s účastí v Lize mistrů, pustila do boje v mezinárodní soutěži s maximálním nasazením a především s vidinou sportovního úspěchu. „*Sparta šla jinou cestou. I díky Petru Břízovi, jejímu šéfovi a velkému zastánci Ligy mistrů, pochopila, že rozkvět soutěže je jen a jen na ní... A právě za tuhle misijní činnost má být Sparta po úterku vynášena do nebes a dávana za příklad*“ (tamtéž).

Na serveru Sport.cz se v době před finále sice žádný publicistický text o Lize mistrů neobjevil, web však přišel s velkým srovnáním fotbalové a hokejové obdoby soutěže. Tím se dá říct, že v textu s lehce bulvarizujícím titulkem *Finalista ve vatě? Kdepak! Sparta jen oživuje chudší hokejovou sestru zazobané fotbalové Ligy mistrů* blíže rozebírají nedostatky hokejové Ligy mistrů, které jsou podloženy konkrétními čísly. Srovnání s fotbalovou obdobou soutěže navíc podle očekávání působí propastným dojmem.

Článek srovnává obě soutěže z hlediska historie, hracího schématu, finančních zisků, české stopy a návštěvnosti. Až na kategorii se zastoupením českého týmu byla hokejová Liga mistrů ve zbývajících odvětvích za fotbalem pozadu, především v často připomínaných nedostatcích s financemi a diváckým zájmem.

V části o finančních ziscích je například o hokejové soutěži napsáno: „*Srovnání s fotbalem? Absolutně nemožné. Hokejová sestra za tou fotbalovou několikasetnásobně pokulhává. Za účast v základní skupině Sparta obdržela 540 tisíc korun, svým tažením v play off pak celkově získala 1,97 miliónu korun... Kdyby se Pražané nedostali do semifinále, letošní ročník Ligy mistrů by pro ně skončil ve ztrátě*“ (Škvor, 2017).

V části věnované návštěvnosti obou mezinárodních soutěží je pak připomenut enormní divácký zájem o fotbalovou Ligu mistrů, jejíž průměrná návštěvnost na jedno utkání v sezoně 2015/16 činila 40 915 diváků. Následuje připomínka překvapivě nízké hokejové návštěvy na semifinále Ligy ministrů mezi Växjö a Spartou. „*Ukazuje se, že soutěž je stále v plenkách a fanoušci se na ni ještě nenaučili chodit (čest výjimkám jako jsou švýcarský Bern, německý Mnichov či Düsseldorf nebo polský Krakov). Třeba na semifinálový zápas se Spartou nedorazilo do Växjö ani patnáct set lidí. Frölundu zase v boji o finále přišly podpořit čtyři tisícovky diváků*“ (tamtéž).

I když se divácký zájem o utkání Ligy mistrů ve finální fázi a se značným přispěním českých fanoušků konečně zvedl, před finálovým kláním Sparty s Frölundou se začalo řešit jiné ožehavé téma. Finále, na rozdíl od odvetného systému předcházejících fází vyřazovacích bojů, se v Lize mistrů hraje pouze na jeden zápas. Pořadatelství duelu připadlo Frölundě, která v základní části soutěže posbírala víc bodů než Sparta. Potíž byla v tom, že domácí hala švédského celku se připravovala na pořádání reprezentačního turnaje, a tak měl být rozhodující duel Ligy mistrů přesunut do záložní haly, jejíž kapacita činila pouhých 7 600 míst.

Námitku proti místu pořadatelství finálového utkání podal pražský klub, který disponoval multifunkční arénou, kam by se vešlo o téměř deset tisíc diváků více. Vzhledem ke zvýšenému zájmu fanoušků o předchozí střetnutí Sparty v Lize mistrů (na semifinále jich přišlo přes 12 tisíc) se dalo předpokládat, že na finálové klání by mohla být největší multifunkční aréna v Česku vyprodaná.

Sparta o pořádání vehementně usilovala a dokonce protivníkovi nabízela, že zaplatí veškeré výdaje spojené s logistikou, jako je cena za cestování, hotely a stravování. Argumentovala tím, že se tím udělá i lepší reklama pro Ligu mistrů, když se finále odehraje na reprezentativnějším stadionu, než se původně zamýšlelo.

Frölunda však snahu svého finálového protivníka nevyslyšela a trvala na pořadatelství rozhodujícího duelu ročníku Ligy mistrů v záložní domácí hale. *„Určitě nás to po takové návštěvě a atmosféře mrzí, ale pravidla jsou jasně daná,“* mrzelo například spartánského obránce Michala Barinku (Ryl, 2017).

Období třítydenního čekání na premiérové finále s českou účastí dalo prostor rozšiřujícím textům zabývajícím se smyslem a fungováním Ligy mistrů. Jedním takovým byl rozsáhlý rozhovor s majitelem Sparty Petrem Břízou, velkým zastáncem Ligy mistrů, na serveru iDNES.cz. Nešlo však jen o kladnou propagaci soutěže, o kterou se Bříza obvykle snažil, mluvilo se také o ožehavých problémech, které se k Lize mistrů dlouhodobě vázaly. Jedním z nich byla slabá návštěvnost v návaznosti na extrémně nízký počet diváků při semifinále ve Växjö. *„Beru to jako poškození obchodního modelu, protože naše kluby do soutěže vložily peníze. Švédové jsou z toho sami nešťastní, protože poslední roky na klubové scéně v Evropě dominují, ale fanoušci to nevnímají. Je to slabina, protože Švédové měli být lokomotivou CHL“* (Sára, 2017).

Bříza také v rozhovoru rozsáhle vypráví o podstatě Ligy mistrů, tedy zda by i přes množství protestů měla liga v dané podobě existovat, či nikoliv. Řeč přišla i na zužování soutěže, kterou mělo od následujícího ročníku hrát 32 mužstev místo dosavadních 48. Jak již bylo zmíněno dříve, v prvních třech sezonách měly zajištěnou účast i tzv. zakládající kluby, které mnohdy nepatřily v domácí soutěži mezi špičku, v Lize mistrů však přesto nastupovaly. Bříza připouštěl, že tento fakt poškozoval kredibilitu soutěže, na druhou stranu by se podle něj bez tohoto prvku Liga mistrů zafinancovala jen těžko. *„Zakládající*

týmy měly garantovanou účast první tři roky, jenže jinak by ta soutěž vůbec nevznikla. Kdo by do toho dal peníze?“ (tamtéž)

Bříza vesměs existenci Ligy mistrů obhajoval, přičemž hlavními argumenty byla možnost porovnávat se s nejlepšími týmy v Evropě a udělat z hokeje úspěšnější mezinárodní produkt. Tuto myšlenku dokonce Bříza podpořil tvrzením, že do deseti let už nebudou existovat domácí soutěže, ale jen jedna velká nadnárodní liga. Důvod pomalého nárůstu popularity Ligy mistrů přisuzoval zejména tomu, že si lidé podle něj těžko zvykají na nové věci. *„My si na jednu stranu stěžujeme, že se neprosazujeme, nevychovááme hráče, prohráváme na dvacítkách a náš hokej slábne. Tohle je přitom prostředek k tomu, abychom udržovali srovnání s evropskými ligami, aby se naše týmy zlepšovaly“ (tamtéž).*

Bříza zároveň přesvědčoval o tom, že i přes prvotní nezdary je jedním z úkolů Ligy mistrů upevnit si postavení na trhu z dlouhodobého hlediska. *„Já nehýkám blahem, že jsme skvělí, ale lidi vidí, že zápasy nabízejí dobrý hokej a že je to skvělá show. Druhou věcí je, že CHL je finančně stabilizovaná na dalších šest let. A třetí, že jsme vytvořili platformu pro možnou nadnárodní ligu. Bez ní bychom v budoucnu žádného silného sponzora nemohli přesvědčit, že taková liga může fungovat“ (tamtéž).*

Před finálovým zápasem, který se konal 7. února 2017, značně přibyl počet článků s neutrálním zabarvením, které se většinou věnovaly herním aspektům a sportovní přípravě spartanů na utkání s Frölundou. Výjimkou byl text na webu iDNES.cz od Roberta Sáry, který se v odlehčeném tónu pustil do častého srovnávání s fotbalem, připomněl zároveň nejviditelnější nešvary Ligy mistrů v čele s tím posledním, tedy přesunem finálového utkání do záložní haly Frölundy.

„Trochu výstižné a symbolické. Ač znovu a už poněkolkáté resuscitovaná Liga mistrů touží po slávě, vše se kolem ní odehrává ve skromných kulisách. Finále je „odstrčené“ do záložní haly pro šest tisíc diváků, protože ta hlavní se už připravuje na blížící se Švédské hry,“ uvádí Sára a, vědom si výrazného negativního hodnocení Ligy mistrů v úvodu svého článku, pokračuje: „Jenže dost kritiky. Pohledu škarohlída. Ted' zase trochu optimismu. Tenhle mač bude stát za to. Frölunda je velkoklub, ve finále Ligy mistrů je potřetí za tři roky, obhájuje loňské vítězství“ (Sára, 2017).

Sparta, která si neprosadila přesun finálového do pražské O2 arény, vypravila do Švédska autobus s 200 fanoušky, kterým přispěla dohromady částkou 120 tisíc korun, 26 kartony piva a 18 litry slivovice. (Ryl, 2017) Ani bohatě zásobená divácká podpora však nakonec Spartě k triumfu v Lize mistrů nepomohla. V napínavém střetnutí, v němž Sparta dvakrát vedla, nechala Frölundu otočit a v závěru základní hrací doby vyrovnala, rozhodlo až prodloužení. To s sebou neslo kontroverzní pachuč, jelikož se hrálo jen ve třech bruslařích na obou stranách, což je pro rozhodující klání play off neobvyklé. Už po necelých třech minutách hry rozhodl ve prospěch švédského celku Niklas Lasu, Sparta se tak musela spokojit s konečnou druhou příčkou.

„Finále Ligy mistrů rozhodlo příliš „smrtící“ prodloužení,“ napsal Robert Sára ve svém komentáři na serveru iDNES.cz. (Sára, 2017) Prodloužení 3 na 3 bylo podle něj pro rozhodnutí finále Ligy mistrů nespravedlivé a tento nedostatek přiřadil k dalším z řady zaváhání organizátorů soutěže. *„Frölunda je spravedlivým vítězem Ligy mistrů, neboť vyhrála dle platných regulí této soutěže. Žádná ale o tom, že se znovuzrozená Liga mistrů pořád učí, vychytává mouchy za pochodu a jedna z nich „přilétla“ v úterý po deváté večer i na stadion v Göteborgu“* (tamtéž).

Jedním ze zdrcených respondentů při pozápasových rozhovorech byl útočník Petr Vrána, který se podívoval právě nad tím, jak může rozhodující utkání Ligy mistrů rozhodovat herně otevřené a divoké prodloužení 3 na 3. Sám se o tom prý dozvěděl až před začátkem prodloužení. *„Zdálo se mi to až šílené. Pětiminutovka se vydržet dá, ale dvacet minut? To už je bláznivý. Jenže taková jsou pravidla... Já osobně jsem ale takového názoru, že tak velká utkání by se měla hrát v pěti hráčích na každé straně až do rozhodnutí. Vždycky jsem to říkal. To je jako kdyby v extralize měly vítěze rozhodujícího finále určit nájezdy“* (Škvor, 2017).

Na webu iSport.cz se k finálovému zklamání Sparty vracel ve svém komentativním textu Adam Sušovský, nezaobíral se již však křivdou z nespravedlivého systému prodloužení, místo toho hledal na finálové účasti českého klubu pozitiva a vyvozoval možné budoucí důsledky. *„Dokázali, že i se švédským hokejem může extraliga soupeřit, může ho zlobit a se štěstím, které tentokrát stálo při domácích, ho ve velkých zápasech i porážet. To je krásné, a možná i trošku nečekané zjištění. Pražský tým končí pouť evropskou soutěží těsně*

pod vrcholem, ale za tohle všechno zaslouží obrovský dík. Až zklamání odezní, bude se na tenhle špil vzpomínat“ (Sušovský, 2017).

Když emoce s několikadenním odstupem opadly, rostl obdiv k výkonu Sparty a také očekávání od tohoto počínu vzhledem k obecnému postoji vůči Lize mistrů v Česku. Spartařský trenér Jiří Kalous například kvitoval výrazné zúžení soutěže z 48 na 32 celků, přičemž se Ligy mistrů už neúčastnily zakládající kluby, které se do ní zapojovaly nezávisle na své výkonnosti v domácí soutěži. *„Její prestiž opravdu roste. Hodně tomu přispěje nový formát od příští sezony... Já to přivítal. Musím říct, že jsem letos už hodně cítil, že chce každý uspět... V klubech je to už prestižní záležitost. Teď jde o to, jak to budou postupně brát fanoušci. Já věřím, že si liga sledovanost najde“ (Sušovský, 2017).*

Sledované období ovšem uzavřel nepodepsaný kritický článek na webu iSport.cz, který opět připomněl téma ztrátové účasti klubů v Lize mistrů. V textu se dokonce objevuje citace předsedy vítězného celku a hegemonu soutěže z Frölundy Matse Grauerse, který měl o soutěži prohlásit: *„Z ekonomického hlediska pro nás Champions League není dobrým krokem... Soustředíme se především na ligu, ta je pro nás prioritou a je i hlavním zdrojem příjmů“ (iSport.cz, 2017).*

7.2.1 Shrnutí sledovaného období

Druhé sledované období bylo ve znamení jediného českého klubu – pražské Sparty. Ta se proboujela až do finále Ligy mistrů, a tím tak vzbudila mediální pozornost, které by se soutěži v Česku jinak nedostalo. Pro Spartu se jednalo o zadostiučinění, jelikož od začátku existence soutěže patřila k jejím nejhlasitějším zastáncům, na čemž měl podíl i majitel klubu Petr Bříza, který rovněž zasedal v řídicím orgánu Ligy mistrů. Sparta tak dokázala, že s maximálním nasazením může pomýšlet i český klub na místo mezi evropskou špičkou.

Valná většina kladných hodnocení vyzdvihovala fakt, že úspěch Sparty zvyšuje kredit české extraligy na mezinárodní poli, přičemž se však stále připomínaly nepřehlédnutelné nedostatky mezinárodní soutěže. Tím nejvýraznějším byl zřejmě nízký počet diváků na stadionech, například na semifinálový zápas mezi švédským Växjö a Spartou dorazilo necelých 1 500 diváků. Zájem veřejnosti v Česku však zaznamenal rapidní nárůst v odvetě, kdy jich do pražské O2 arény dorazilo přes 12 tisíc. Ačkoliv pražský klub usiloval o to, aby se i finále konalo v její multifunkční aréně, soupeř z Frölundy na to nepřistoupil a uspořádal zápas ve své záložní hale.

Další objekt kritiky se objevil s porážkou Sparty ve finále, kde podlehla švédskému celku 3:4 v prodloužení. To se hrálo ve třech hráčích a obou stranách, což spart'anští hokejisté nepovažovali za spravedlivé a krátce po utkání vyjádřili zklamání z nastaveného systému, který podle nich srážel úroveň ligy. Někteří však zároveň dodávali, že pokud by Sparta v prodloužení sama zvítězila, zřejmě by jim daná pravidla zase tolik nevadila.

I přes porážku Sparty se vkládaly velké naděje do toho, že výrazný úspěch českého týmu pozvedne minimálně v Česku popularitu Ligy mistrů, k níž zde velká část klubů přistupovala jako k přípravnému turnaji a zápasy neodehrávala v maximálním nasazení. Přístup Sparty však tehdy mnoho lidí vnímalo jako vzor, který se vyplatil a bude sloužit jako motivace ostatním klubům, které k Lize mistrů přistupovaly vlažně.

„Pražané udělali skvělou reklamu české extralize. Na zápasech Sparty v Lize mistrů jsem viděl neskutečné tempo a nasazení. Nebojím se tvrdit, že jsou utkání v této soutěži mnohdy kvalitnější než extraliga. Věřím, že příští ročník LM budou české týmy brát vážněji, protože tam už budou jen ti nejlepší z nejlepších. Sparta tomu dala dobrý základ,“ řekl například v únoru 2017 Jaroslav Nedvěd, současný asistent trenéra Sparty (Kalina, 2017).

Dotazovaní novináři pro tento výzkum jsou však s odstupem času spíše skeptičtí. Jan Škvor ze serveru Sport.cz odpověděl na otázku, jaký efekt by na vnímání hokejové Ligy mistrů v Česku měl triumf českého celku, následovně: „*Obávám se, že žádný. Nevěřím, že by najednou chodilo víc fanoušků v řádu stovek jen proto, že naposledy soutěž vyhrál třeba Hradec Králové*“ (Škvor: 1).

Podobného názoru je také Jan Daněk, přispívající na web iDNES.cz. „*Myslím si, že z dlouhodobého hlediska by to příliš znatelný efekt nezanechalo. Šéf Ligy mistrů Martin Baumann sice věří, že vítězství jiného než skandinávského týmu by rozšíření prestiže soutěže do ostatních zemí pomohl. Dejme tomu, že v tom finálovém týdnu, případně při postupu ze semifinále by to v našich médiích zvýšený zájem asi vzbudilo, ale z dlouhodobého hlediska si nemyslím, že by se následně začaly dělat rozhovory s hráči, trenéry nebo funkcionáři*“ (Daněk: 1).

Optimističtější je v tomto směru Ondřej Kuchař, spolupracující se serverem iSport.cz, který dával za příklad právě vysoké návštěvy na pražském semifinále v lednu 2017. Zopakování takové situace by podle něj ještě zvýšilo povědomí o soutěži v Česku. „*Určitě by to ničemu neuškodilo. Když došla v roce 2017 Sparta v báječné jízdě až do finále, vzbudilo to velký zájem diváků i médií. Semifinálový duel v Praze tehdy navštívilo více než 12 tisíc fanoušků, což značilo velký úspěch. Myslím, že pokud by se něco podobnému povedlo dalšímu českému klubu, vzrostl by zájem i širší veřejnosti o tuto soutěž*“ (Kuchař: 1).

Podle Jana Daňka atraktivitě Ligy mistrů pomohlo spíše zúžení soutěže, o kterém se v této kapitole několikrát mluvilo. V sezoně po finálové účasti Sparty se už tak ligy neúčastnily slabší zakládající kluby, ale pouze ty, které si účast vybojovaly sportovní cestou. Účastnily se jí kdysi týmy jako Pardubice nebo Vítkovice, což byly kluby, které v předchozí, „kvalifikační“ sezoně, patřily v extralize k těm horším celkům.

„*To pochopitelně renomé a potenciál Ligy mistrů výrazným způsobem sráželo. Bylo záhodno začít organizovat soutěž tak, aby do ní postoupily jen ty nejlepší kluby z těch daných lig. Tuším také, že Liga mistrů se snaží vybudovat jakési národní koeficienty, což znamená, že čím úspěšnější daná země bude, tím víc týmů ji bude v Lize mistrů reprezentovat*“ (Daněk: 1).

Jak se finálová účast podepsala na vnímání hokejové Ligy mistrů v Česku na začátku následující sezony, přiblíží kapitola zabývající se třetím sledovaným obdobím.

7.3 Třetí sledované období: Srpen – září 2017

Ve třetím sledovaném období se v dotyčných médiích vyskytovalo výrazně méně textů o hokejové Lize mistrů (celkem 30). Přestože se jedná o stejné období v roce jako v případě prvního zkoumaného úseku, razantní pokles článků může být způsoben menším počtem zastoupených českých týmů (oproti předchozím sezonám nastupují od ročníku 2017/18 čtyři týmy z české extraligy místo šesti) nebo také tím, že Liga mistrů už není tak neznámou novinkou pro české čtenáře, jako tomu bylo před třemi lety.

Další zvláštností tohoto sledovaného období je návaznost na dosud největší úspěch českého týmu v soutěži, tedy na finálovou účast pražské Sparty z února roku 2017 (viz Druhé sledované období). Přestože ani během úspěšného tažení spartánských hokejistů se nepřestávaly objevovat negativní názory na Ligu mistrů, případně texty připomínající její slabiny, jedním z důsledků finálové účasti mohla být pozitivnější prezentace soutěže.

Z celkových 30 textů o Lize mistrů jich 20 obsahovalo hodnotící prvek, ať už negativní, či pozitivní. Jejich poměr představuje 67 %, což je ve srovnání s předchozími dvěma obdobími podobné. Z dalšího zkoumání bylo vyřazeno deset textů, které se nevyznačovaly žádným hodnotícím prvkem a zůstaly neutrální. Pozitivní hodnotící prvek se objevil v šestnácti textech, negativní v pěti.

Pozitivní R	Pozitivní A	Neutrální	Negativní R	Negativní A
13	2	10	4	1

Tabulka č. 3: Počet článků ve třetím sledovaném období podle obsahu hodnotícího prvku. (R = respondent, A = autor)

Zajímavé je, že oproti předchozímu sledovanému období téměř zmizely texty, v nichž by se hodnocení dopouštěli samotní autoři, tedy redaktoři. Pomineme-li kauzu výroků hradeckého šéfa Miroslava Schöna na konci sledovaného období,¹⁸ jedinou výjimkou je pasáž ve zpravodajském textu o výhře Hradce Králové nad finským Turku, jehož text

¹⁸ O zbylé dva zaznamenané autorské texty ze tří, s pozitivním a negativním hodnotícím prvkem, se postaraly krátké polemiky na serveru iSport.cz ke kauze kolem výroků šéfa hradeckého klubu Miroslava Schöna. (viz dále)

začíná autorovým neskrývaným oslavováním prvního vítězství českého mužstva v Lize mistrů. *„Tohle prakticky nemělo chybu! Až budou hráči a fanoušci hokejového Hradce Králové po letech vzpomínat na to, jak si místní tým poprvé zahrál v Lize mistrů, bude jim jihnout hlas. Jejich oblíbenci vyhráli 5:1“* (Machek, 2017).

Jinak se hodnocení soutěže dopouštěli výhradně hráči a, což je možná v této kapitole ještě důležitější, také funkcionáři. Nárůst kritiky působí paradoxně vzhledem k faktu, že mnoho osobností z hokejového prostředí se po finálové účasti Sparty v únoru 2017 vyjádřilo ohledně vnímání Ligy mistrů v očích veřejnosti ve smyslu, že se díky tomu stane minimálně v Česku soutěž populárnější. Podobné hlasy se objevovaly ještě na úplném startu nové sezony 2017/18, při srpnových přípravách na start čtvrté sezony mezinárodní soutěže vyhlásil ředitel ligy Martin Baumann na tradiční tiskové konferenci naději, že plnohodnotný přístup Sparty k účasti v Lize mistrů bude vzorem pro ostatní české kluby. *„Věřím, že to vezmou všechny kluby vážně a stejně jako Sparta se pokusí zaútočit na play off... Chceme být jedničkou mezi evropskými soutěžemi a dát fanouškům možnost vidět ten nejlepší hokej“* (Ryl, 2017).

Naději na to, že hned v následujícím ročníku najde Sparta svého nástupce,¹⁹ vyjádřil také šéf české extraligy Josef Řezníček, který připomněl faktor reprezentování soutěže na mezinárodní úrovni. *„Minulý ročník jsme sledovali velmi pozorně. Úspěch Sparty udělal soutěži obrovskou reklamu a dokázal nám, že máme mužstva, která jsou schopna konkurovat těm nejlepším klubům v Evropě“* (tamtéž).

Sezony Ligy mistrů 2017/18 se zúčastnila čtveřice českých klubů – Brno, Hradec Králové, Liberec a Třinec. Poprvé se mohly zúžené podoby soutěže zúčastnit jen ty týmy, které se kvalifikovaly sportovním výkonem v domácí lize, což vyzdvihl i extraligový šéf Řezníček. *„Letos se přechází na sportovní model a já věřím, že aktuální zástupci z naší extraligy budou úspěšní jako Sparta. Dokonce si myslím, že se můžeme brzy dočkat i triumfu našeho klubu. Všechny čtyři týmy mají výkonnost a dostatečně široké kádry na to, aby se dokázaly prosadit“* (tamtéž).

V jiném rozhovoru šéf Ligy mistrů Martin Baumann dokonce sám uvedl, že úspěch Sparty udělal reklamu nejen české extralize, ale i samotné mezinárodní soutěži. Zároveň ale

¹⁹ Finalista z roku 2017 se nadcházejícího ročníku Ligy mistrů nezúčastnil. Sparta se nekvalifikovala na základě slabého umístění v domácí soutěži.

nelitoval toho, že Sparta a její silná fanouškovská základna nebudou součástí nadcházejícího ročníku soutěže. *„Takový je sport, v tom je krásný. V podstatě je to její vina, že nebyla v domácí lize tak úspěšná. Těším se na nové týmy. Máte nového mistra, který Ligu mistrů nikdy nehrál. Věřím, že soutěž dokáže hodně obohatit“* (Hejda, 2017).

Na otázku, zda byl Baumann spokojený s přístupem některých českých klubů, odpověděl vyhýbavě. Nevěnoval se otevřeným výrokům některých klubů, že soutěž berou jen jako povinnost a spíše přípravu, místo toho se ve své odpovědi znovu vrátil k úspěchu Sparty. *„Byl jsem se podívat v Praze na zápas proti Bernu a atmosféra byla neskutečná. Doufám, že letos něco podobného budeme moci zažít v Liberci, Hradci Králové, Třinci či Brně, které má jeden z nejlepších celků v Evropě“* (tamtéž).

Přítom v tentýž den vyšel na serveru iDNES.cz článek obsahující výroky trenéra a majitele brněnské Komety Libora Zábranského, který o Lize mistrů mluvil zcela v jiném duchu. Na adresu soutěže upřímně řekl: *„Já byl vždycky proti ní, je hodně nákladná. Odehrajeme ji, ale vyhlašovat útok na vítězství určitě nebudu. Prioritou je extraliga“* (Hejda, 2017).

Přístup Zábranského tak nápadně připomněl postoj Zlína, který vyjádřil nechuť k účasti v premiérovém ročníku soutěže 2014/15 (viz První sledované období). Z hráčů Komety zkoušel najít pozitiva na účasti například zkušený útočník Leoš Čermák, podle kterého je Liga mistrů výbornou šancí pro mladší hráče, jak poměřit síly na mezinárodní úrovni. *„Pro mladší kluky to je příležitost. Vždyť ti se ještě hokejově rozvíjí, zlepšují a když nejsou v reprezentaci, tak tohle je pro ně vlastně jediná možnost, jak narazit na jiné hokejové styly“* (tamtéž).

Čermák rovněž zmínil několik měsíců staré tažení Sparty až do finále soutěže, ovšem v jiném smyslu, než učinila většina ostatních respondentů. Spartě se totiž v extraligovém play off příliš nedařilo a mnozí přisuzovali brzký konec v play off právě vyčerpání z náročné a dlouhé účasti v Lize mistrů. *„Sparta v lednu měla výtečnou formu a tu dokázala prodat proti nejlepším celkům Evropy. Na druhou stranu v českém play-off jako by jim ale pak docházely síly, a možná i proto jsme je vyřadili 4:0 na zápasy,“* uvedl Čermák a o Lize mistrů ještě dodal, že *„žádný tým v Evropě ji nemá postavenou výš než vlastní ligu“* (tamtéž).

V dalších textech už ale představitelé Komety mluvili o Lize mistrů mírněji, dokonce jí přikládali důležitost. Protichůdně v porovnání s předchozím vyčleněným postojem působí i rozhodnutí Libora Záborského, který vypravil hráče charterovým letem přímo z Brna. Podle asistenta trenéra Kamila Pokorného tak chtěl předejít čekáním na vzdálenějších letištích, a tím i ztrátě kondice. *„Pro nás je díky tomu lepší letět na Ligu mistrů než jet autobusem několik hodin do Litvínova... Všichni kvitujeme, že se cestu podařilo zajistit tímto způsobem. Hráči by měli být nachystaní dobře“* (Punčochář, 2017).

Kometa navíc vyrazila na první výjezd do Norska a Finska v takřka kompletní sestavě, chyběly jen hvězdy Martin Erat a Leoš Čermák, které údajně nepustilo do hry zranění. Hráči zároveň ujišťovali, že primárním cílem je pro ně v Lize mistrů vyhrávat, nehledě na předchozí výroky trenéra a majitele Záborského. Podle útočníka Vojtěcha Němce navíc chtěla Kometa přispět k dlouhodobému a zároveň náročnému budování značky Ligy mistrů.

„Když se k tomu přistoupí správně, může mít Liga mistrů do budoucna velkou prestiž. Až bude pro kluby výdělečná. Zatím je to takové, že se něco chce nastartovat, a výsledek je nejistý. Budu rád, když jako Kometa napomůžeme tomu, aby to tu prestiž mělo, aby to lidi začalo zajímat, aby to zajímalo televize a byly z toho peníze pro kluby“ (tamtéž).

Na stejné věci se podle svých slov hodlal podílet také reprezentační trenér Josef Jandač, který musel vysvětlovat, proč na srpnový přátelský zápas národního týmu pozval tolik nováčků. Podle Jandače vynechal spoustu extraligových stálic také proto, že jim chtěl umožnit bezproblémový start v Lize mistrů. *„Neměl jsem problém trenérům vyhovět. Také nám záleží na tom, aby český hokej měl výsledky na klubové úrovni. Už loni nás to potkávalo a my se snažili o určitý kompromis“* (Sára, 2017).

Zatímco brněnský útočník Leoš Čermák o Lize mistrů jako jeden z mnoha prohlásil, že ji nikdo nemá postavenou výš než domácí soutěž, třinecký Vladimír Svačina byl opačného názoru. Jeho klub jako vždy vyhlašoval ambice na postup ze skupiny, což hokejista považoval u každého účastníka za samozřejmost. *„Nevěřím, že by někdo řekl, že bere Ligu mistrů jenom jako přípravu a bude se soustředit na domácí ligu.“* (Seidl, 2017) Svačina zároveň chválil krok soutěže k výraznému zúžení počtu klubů. *„Už to je fakt Liga mistrů. Ne jako dříve, kdy v ní byly týmy, které za účast zaplatily“* (tamtéž).

Ani třetí sledované období se neobešlo bez příměrů Ligy mistrů k přípravným zápasům. I když se brněnští hráči a trenéři v čele s asistentem Kamilem Pokorným vyjádřili o soutěži v pozitivním smyslu, týmovou jednotu v tomto směru narušil útočník Jan Hruška, který po vydařené přípravě těsně před startem extraligové sezony prohlásil: „*Samozřejmě je fajn, že se nám daří, ale teď je za tím tlustá čára. Když se nám nepovede vstup do extraligy, tak si na to nikdo nevzpomene, protože je to pořád jenom příprava... Musíme se připravit na zápasy, které budou opravdové a budou se počítat do tabulky*“ (Krutil, 2017).

Ani Hruškův spoluhráč Tomáš Vincour se nevyhnul přirovnání Ligy mistrů k přípravě, byť její přínos v podobě mezinárodní konfrontace oceňoval. „*Zápasy jsou atraktivní jak pro nás, tak pro fanoušky. Hraje se jiný styl hokeje a můžeme se něco naučit. Soupeři byli kvalitní a všechny zápasy vyrovnané, účel přípravy to splnilo*“ (tamtéž).

Ve stejném smyslu se o Lize mistrů vyjádřil také královéhradecký brankář Jakub Sedláček. Přestože utkání jeho týmu navštívilo, na soutěž nadstandardních, 3 500 diváků, na vážnosti střetnutí to v jeho očích nepřidalo. „*Těší mě, že to tady tak je. To, že došlo 3 500 lidí na přípravu, je fajn, i když to byla Liga mistrů*“ (Machek V., 2017).

Sedláček přirovnání v rozhovoru zopakoval ještě jednou, to když měl posoudit rozdíly mezi Ligou mistrů a KHL, kde předtím působil. „*Já bych tyhle v podstatě přípravné duely nechtěl srovnávat... Srovnávat se to zatím s KHL moc nedá*“ (tamtéž).

Mnohem tvrdší rétoriku však zvolil Sedláčkův šéf Miroslav Schön, prezident hradeckého klubu, který svými nemilosrdnými výroky směrem k Lize mistrů rozpoutal mediální kauzu, kterou musel řešit i samotný ředitel mezinárodní soutěže Martin Baumann. Schön nejprve na předsezonní tiskové konferenci prohlásil, že předvánoční Spengler Cup ve Švýcarsku je pro něj prestižnější akcí než Liga mistrů, která prý naopak jeho týmu škodí. „*Účastí v Lize mistrů jsme spíš utrpěli, prioritou je extraliga. Nesmíme ale zapomenout ani na Spengler Cup, zanechali jsme ve Švýcarsku minule dobrou stopu, rádi bychom tam zase udělali nějaký krok nahoru, reprezentovali Hradec, celý český hokej a posunuli se dál*“ (Ryšavý, 2017).

V následném samostatném rozhovoru na webu iSport.cz pak ale Schön svá slova rozvedl mnohem šířeji a naštvál tím zastánce Ligy mistrů v čele s ředitelem Martinem Baumannem nebo spartánským majitelem Petrem Břízou. Hradecký funkcionář otevřeně přiznal, že

právě Břízovi a jeho Spartě, která se do ročníku 2017/18 z extraligy nekvalifikovala, nabídl účast v mezinárodní soutěži místo Hradce. „*Petr a jeho Sparta chce hrát Champions League, my nikoli... Liga nese honosný název, přitom na klubech parazituje. Soutěž platíme my, taková je skutečnost. My sice dostaneme startovné 20 tisíc eur, ale umíte si představit, co je to za směšnou částku při organizaci letecké přepravy do Turku, Nottinghamu a Bernu*“ (Horák, 2017).

Schön pokračoval ve výčtu ztrátových položek, jako například ubytování, a považoval účast v soutěži za „vyhozené peníze“. Rovněž se nevybíravě opřel do kvality soupeřů a úrovně rozhodčích, kteří byli dle jeho slov „katastrofou“ a kvůli jejich výkonům se bál o zdraví vlastních hráčů. „*Vyhazujete peníze, bojíte se o vlastní hráče kvůli tomu, kdo proti nim nastupuje, nehledě na to, že s námi nehrají Rusové. Tak co to je za Ligu mistrů?*“ (tamtéž)

Schön rovněž zmínil, že při odmítnutí startovat v soutěži klubu hrozila pokuta 300 tisíc eur, přesto byl odhodlaný za rok účast za každou cenu odmítnout. „*V každém případě, pokud si Mountfield vybojuje právo hrát Ligu mistrů i za rok, hrát ji nebude... Struktura zúčastněných klubů a zemí je děsivá. To, co se dělo v Nottinghamu, nepochopíte, to bylo předstírání hokeje*“ (tamtéž).

Ostrá slova hradeckého šéfa rozpoutala emotivní mediální výměnu názorů mezi ním a Břízou s Baumannem. V deníku Sport a tedy i na webu iSport.cz se objevily výtahy z emailové korespondence mezi šéfem Ligy mistrů Baumannem a ředitelem české nejvyšší soutěže Josefem Řezníčkem. Baumann v ní měl Řezníčkovi napsat: „*Dopad na pověst ligy, kterou vytváříme takovými prohlášeními, je obrovský a velmi špatný. Musíme co nejdříve taková prohlášení sankcionovat*“ (Horák a Hlaváč, 2017).

Řezníček následně adresoval prohlášení extraligovým klubům, v němž vyjadřoval znepokojení nad tím, že ačkoliv si kluby mezi sebou odsouhlasily jednotný postoj vůči Lize mistrů, staví se Miroslav Schön proti tomuto společnému směru. Řezníček dále uvedl, že mezinárodní soutěž uvažuje o udělení sankcí Hradci za znevážení svého jména. „*Vyjádření M. Schöna v deníku Sport vyvolalo nejen na půdě CHL, ale vesměs napříč hokejovou Evropou velké pozdvižení. CHL považuje vyjádření za poškozující dobré jméno soutěže a požaduje sankci ze strany ligy proti klubu s informací, jakým způsobem liga postupovala proti klubu*“ (tamtéž).

Rozhořčení nad postojem šéfa Hradce vyjádřil také zmíněný Petr Bříza, majitel Sparty a člen rady Ligy mistrů, který dlouhodobě zastával opačný názor na soutěž než Miroslav Schön. Podle Břízy nemělo chování prezidenta hradeckého klubu na evropské scéně obdoby, stejně jako v případě dalších českých mužstev, která Ligu mistrů záměrně bojkotovala. „*Bohužel jsme dlouhodobě jedinou ligou, která se téměř každý rok ústy klubů s premiérovou účastí vyjadřuje s ničivou škodou k vlastní společnosti CHL*“ (tamtéž).

Bříza, rovněž zapojený do zmíněné emailové konverzace, viditelně pod náparem emocí dále zmiňuje příklad, kdy by stejná situace nastala v rámci české extraligy. „*Dovedete si prosím představit, že by se někdo ze statutárních orgánů klubů TELH vyjádřil, že TELH parazituje na klubech? Že ta soutěž je k ničemu atd... Představte si prosím svoji reakci k poškození dobrého jména TELH a Vašich klubů s dopadem na Vaše partnery a fanoušky*“ (tamtéž).

Na vlnu odporu proti svým svérázným prohlášením Miroslav Schön reagoval tak, že za sdělování pravdy nehodlá být potrestán a absurdnímu nařčení Ligy mistrů se bude do poslední chvíle bránit. Řezníček se v samostatném rozhovoru vyjádřil, že nemá radost z role prostředníka v neobvyklém a navíc dost vyostřeném mezinárodním sporu. „*Je to opravdu nepříjemné. Na západní straně hokejové bariéry prostě nejsou zvyklí takové věci řešit a akorát koulí očima, co si zase Češi vymýšlí. Na těch setkáních a schůzích se pak opravdu nemůžeme cítit komfortně...*“ (Hlaváč, 2017).

Řezníček dále zmínil, že například šéf brněnského klubu Libor Zábranský, který se v minulosti vyjádřil o Lize mistrů negativně, následně na valné hromadě Asociace profesionálních klubů svá slova mírnil a přistoupil k soutěži profesionálně. Ředitel extraligy také vyzval zúčastněné české kluby k trpělivosti vzhledem k tomu, že celý projekt Ligy mistrů se stále považuje za začínající. „*Musíme si uvědomit, že to je nějaký projekt, který je potřeba nastartovat, dát mu nějakou péči. Teď jsme v prvním ročníku, kdy se účastní celky čistě na základě sportovních výsledků. Uvidíme, jak to bude celé vypadat. S nějakým finálním závěrem bych ještě počkal*“ (tamtéž).

Server iSport.cz dal prostor k vyjádření ke kauze také řediteli Ligy mistrů Martinu Baumannovi, který rovněž uvedl, že se nesetkal s nevolí k účasti v soutěži v žádné zemi kromě Česka. „*Ani českému hokeji to nedělá dobrou reklamu... Mountfield není prvním českým klubem, který se ji snaží zpochybňovat. Téma převzala rovněž média ve Švédsku a*

Finsku. Nicméně faktem zůstává, že extraliga jako řídicí orgán všech elitních českých celků podepsala dohodu s CHL“ (Bárta, 2017).

Baumann označil Schönova slova za ostrá a neprofesionální, podle něho prý také vyjádřil nedostatek respektu k rozhodčím a soupeřům. Mířil tak na Schönovy obavy o zdraví svých nejlepších hráčů a na výsměch úrovně zápasu na ledě britského Nottinghamu. *„CHL není jen o penězích, ale také o vývoji hokeje v Evropě. Nottingham si vybojoval místo v soutěži díky vítězství v Kontinentálním poháru. Respekt představuje jednu z našich klíčových hodnot“* (tamtéž).

Šéf Ligy mistrů připomněl stále ještě čerstvý úspěch Sparty, která došla v únoru téhož roku do finále soutěže, přičemž vyjádření podobná těm z hradeckého klubu zase vrátila kredit ligy o několik kroků zpět. *„Skvělý výkon českého týmu a marketingové aktivity klubů nám ve vaší zemi přinesly v předchozím ročníku zvýšení návštěvnosti o 43 procent. Ale jakou má pro fanoušky hodnotu produkt, jakmile kluby začnou tvrdit, že jsme paraziti a že ligu nechtějí hrát?“* (tamtéž)

7.3.1 Shrnutí sledovaného období

Třetí sledované období, tedy začátek poslední sezony zahrnuté do výzkumu (2017/18), byl specifický ze dvou hlavních důvodů – jednalo se o první ročník po historicky největším úspěchu českého klubu v soutěži, finálové účasti pražské Sparty (viz předchozí kapitola). Z mimosportovního hlediska pak sledované období ovlivnily negativní výroky představitelů klubů z Brna a Hradce Králové, zejména ve druhém případě šlo o kritiku velmi nevybíravou, která si vyžádala dohru na mezinárodním poli.

Často zmiňovaným tématem z úst respondentů byla kromě úspěchu Sparty chvála na zúžení soutěže z 48 celků na 32, přičemž místo v soutěži už měly zajištěné kluby pouze na základě sportovních výsledků v domácí lize. Ve velkém množství nadále přetrvává označování duelu v Lize mistrů jako přípravných zápasů, byť v některých případech si hráči evropskou konfrontaci i přes punc přátelských duelů pochvalují.

Z kritických vyjádření nejprve zaznělo prohlášení majitele a trenéra Komety Brno Libora Zábranského, který otevřeně prohlásil, že Ligu mistrů bere pouze jako přípravu na sezonu a šanci ukázat se pro mladé hráče. On i několik jeho hráčů označilo extraligu jako

jednoznačnou prioritu klubu, přičemž Vladimír Svačina z Třince naopak prohlásil, že nevěří tomu, že by něco takového někdy někdo mohl říct.

Zásadní zlom ve sledovaném období přišel na jeho konci, kdy se rozvířila kauza kolem prezidenta hradeckého klubu Miroslava Schöna, který ostře zkritizoval ztrátovost Ligy mistrů. Označil ji za parazita a řekl, že se mu nepovedlo vzdát účasti ve prospěch jiného klubu. Zároveň oznámil, že ať dopadne Hradec Králové v sezoně jakkoliv, do příštího ročníku Ligy mistrů nenastoupí.

Ostrá slova vzbudila rozhořčení až u samotného ředitele Ligy mistrů Martina Baumanna, který se proti nim ohradil a zároveň pohrozil Hradci sankcí. Proti Schönovi hlasitě vystoupil i Petr Bříza, majitel Sparty Praha a člen rady Ligy mistrů, podle něhož je takové chování v kontextu evropského hokeje zcela mimořádné. Schön se kritice bránil a trval na svém názoru.

Například Ondřej Kuchař ze serveru iSport.cz názor Miroslava Schöna chápe a neatraktivní finanční situaci v Lize mistrů přisuzuje její stále nízkou popularitu. *„Zápasy českých týmů sledují prakticky pouze fanoušci toho daného klubu. A někdy ještě ani to ne. Vzpomeňme například na Hradec Králové, který soutěž odmítal hrát. Hlavní důvod vedení? Finance. Soutěž totiž stále není výdělečná a kluby ji musí samy dotovat. Nadšená z účasti v Lize mistrů nebyla před lety ani Kometa Brno, ročník odjezdila s mladými hráči, zkušené nechala odpočívat“* (Kuchař: 1).

Kuchař však zároveň připomněl opačný přístup například ze strany pražské Sparty, která zažila finálovou účast v Lize mistrů a s ní i velkou finanční odměnu. *„Když se podíváme třeba do hlavního města, na Spartu nebo do Třince, pro ty znamenala soutěž vždy velkou prestiž a na úspěch v ní kladli velký důraz“* (tamtéž).

Jan Daněk, přispívající na server iDNES.cz, se přidal s kritikou Ligy mistrů, přesněji jejího ředitele Martina Baumanna. Podle Daňka je šéf soutěže neschopný přiznat chyby na produktu, který neustále propaguje jako dokonalý. *„Martin Baumann a její organizátoři se snaží soutěž prodávat jako jakýsi úžasný produkt, přičemž si nedokáže přiznat nějakou chybu nebo nedostatky. Což je podle mě třeba naprostá absence pokročilých statistik pro novináře. To samé se týká špatné dostupnosti oficiálních dokumentů a zápisů k jednotlivým zápasům“* (Daněk: 2).

Toho, že se Lize mistrů stále nedaří zvednout atraktivitu u veřejnosti a hráčů i přes úspěch českého týmu, si všímá také Jan Škvor ze serveru Sport.cz. Navíc dodává, že to netýká pouze českého prostředí. *„Je otázka, jestli má Liga mistrů dlouhodobou budoucnost, když její zápasy moc nelákají ani ve Švédsku nebo Finsku, tedy evropských hokejových velmocech“* (Škvor: 1).

Závěr

Hokejová Liga mistrů má za sebou v nové podobě už pět kompletních ročníků. Přestože se představitelé soutěže, v čele s jejím ředitelem Martinem Baumannem, vždy ohrazovali proti srovnání s fotbalovou obdobou, tomuto tématu se nikdy zcela nevyhnuli. A možná věděli, proč nechtějí do odvážného přirovnávání vstupovat – ve většině směrů totiž hokejová Liga mistrů (a to není myšleno nikterak zaujatým způsobem) jednoznačně zaostává.

To je však dané zejména globálním dosahem obou sportů, protože zatímco fotbalem je zasažena víceméně celá planeta, v hokeji tvoří špičku zájmu zhruba desítka stálých národů, přičemž i mezi některými z nich je rozdíl obrovský. Tudíž ani mezinárodní soutěž nejlepších hokejových klubů Evropy nemůže mít takový dosah, jako je tomu právě ve fotbale.

Není však pochyb o tom, že stejně slavnou verzi by rádi viděli také hokejoví fanoušci, byť, jak již bylo řečeno dříve, celosvětové popularity fotbale se jejich sport nikdy nevyrovná. Ukázalo se však, že ani sami příznivci zatím většinou nevnímají „svou“ Ligu mistrů jako to nejlepší, co jim může z hokeje klubová Evropa nabídnout.

„Klíčové je podle mě to, aby se do ligy zapojily i kluby z KHL. Soutěž by tím nabyla na velké prestiži, navíc by také byla opravdu celoevropská, stejně jako ta fotbalová,“ říká například redaktor Ondřej Kuchař z deníku Sport. (Kuchař: 1) Právě absence klubů z KHL, která je některými považována po NHL za druhou nejlepší hokejovou ligu na světě, často zmiňují hráči i odborníci jako degradaci Ligy mistrů. Její představitelé sice s vedením KHL vyjednávají, ruská liga s mezinárodním přesahem však zatím na Baumannovy podmínky nepřistoupila a zatím to ani nevypadá, že by v dohledné době měla.

Možná i to je důvod, proč ve všech třech sledovaných obdobích mluvili hokejisté i trenéři o Lize mistrů často jen jako o přípravné fázi. Tento význam se jí prisuzoval v negativním smyslu, kdy ji hráči, trenéři nebo lidé z vedení klubů nepřikládali dostatečný význam, o testovacích zápasech v pozitivním smyslu pak aktéři mluvili tehdy, když si pochvalovali utkání Ligy mistrů coby zpestření letní přípravy, ovšem nevnímali je prestižní klání v boji o titul krále Evropy.

Ukázalo se, že právě termín měl v hodnocení smyslu Ligy mistrů zásadní roli. První fáze soutěže se odehrává už koncem léta, kam spadalo první a třetí sledované období (srpen – září v letech 2014 a 2017). V letních termínech zpravidla vrcholily přípravy týmů na zářijový start domácí soutěže, zápasy v Lize mistrů tak mnohé celky braly jako vhodnou možnost otestovat formu. V těchto obdobích pak zaznívala také nejhlasitější kritika soutěže, neboť ve hře ještě byly celky, které se jí účastnily podle svých vyjádření proti své vůli.²⁰

Z toho naopak vybočovalo druhé sledované období, které se zabývalo začátkem kalendářního roku 2017. Pražská Sparta v lednu dosáhla historického úspěchu českého klubu, když postoupila do finále Ligy mistrů. V něm sice v únoru podlehla švédské Frölundě, přesto však byl v těchto měsících mediální obraz ligy díky úspěchu Sparty v porovnání s jinými obdobími výrazně pozitivnější. V této době se také objevuje mnohem více publicistických textů, které ale zároveň kromě pozitiv nezapomínají připomínat negativní aspekty Ligy mistrů.

Předpokládalo se, že výrazný úspěch českého týmu pomůže zvednout prestiž soutěže v zemi (oproti zápasům v základní skupině byl divácký zájem na konci vyřazovací části enormní), jenže se ukázalo, že to nebylo zdaleka dost. Co víc, podle některých novinářů by ani celkový triumf extraligového klubu neznamenal vzestup prestiže Ligy mistrů v Česku. „Nevěřím, že by najednou chodilo víc fanoušků v řádu stovek jen proto, že naposledy soutěž vyhrál třeba Hradec Králové,“ řekl například Jan Škvor z deníku Právo, autor mnoha textů, které jsou součástí této práce (Škvor: 1).

Tato citace obsáhla dva další velké problémy Ligy mistrů, jeden dlouhodobý a druhý krátkodobý. Tím prvním je počet fanoušků, který je daleko za očekáváním už od samého začátku soutěže, i když průměrná návštěvnost každou sezonou mírně rostla. Zejména v prvním sledovaném období ale byla média i aktéři v šoku z nízkých návštěv, včetně Sparty, která se Ligy mistrů vždy zastávala. Diváci paradoxně na Ligu mistrů víc chodili v Brně a ve Zlíně, které naopak účast v soutěži braly s rezervou.

Krátkodobým, zato rezonujícím problémem bylo vzpouzení se hradeckého klubu ve třetím sledovaném období tohoto výzkumu. Prezident klubu Miroslav Schön totiž tehdy označil

²⁰ Podle dohody IIHF a Ligou mistrů se však kvalifikované týmy musely povinně zúčastnit soutěže, jinak jim hrozila vysoká pokuta.

Ligu mistrů za „parazita“ a úroveň hokeje v ní jako „katastrofickou“. Zároveň zpochybnil kvalitu rozhodčích i protivníků a prohlásil, že od následující sezony se už Hradec Králové soutěže nezúčastní. Proti tomu se ohradili zástupci Ligy mistrů, přičemž celá kauza postavila soutěž znovu do negativní roviny, jen zhruba půl roku po tažení Sparty do finále a zdánlivému nárůstu popularity soutěže v Česku.

Jenže ani Schönova kritika netrvala věčně. Hradec se v následující sezoně Ligy mistrů znovu zúčastnil a, co je možná ještě zajímavější, v současné sezoně 2019/20 postoupil ze všech českých účastníků vůbec nejdál.²¹

I když se tedy na povaze negativních argumentů vůči Lize mistrů od jejího začátku příliš nezměnilo (přirovnávání k přípravným zápasům, slabá návštěvnost, finanční prodělečnost), snížil se podíl negativních hodnocení soutěže v průřezu sledovanými obdobími (v prvním období tvořilo negativní hodnocení zhruba třetinu z hodnotících článků, ve čtvrtém už to byla jen čtvrtina). I zarytí odpůrci, jakými byli dříve zástupci Brna a především Hradce Králové, nakonec ve svém brojení ustoupili nebo minimálně utišili své protesty, a v soutěži předvedli plnohodnotný sportovní výkon, který mohl mít dopad na vnímání Ligy mistrů fanoušky zmíněných klubů i veřejností obecně. Oba celky přitom zpočátku působení v soutěži kritizovaly, což snižovalo její kredit u veřejnosti, jak uvedl sám ředitel soutěže Martin Baumann (viz výše).

Je potenciálním podnětem pro další výzkumy, jakým směrem se bude ubírat mediální obraz Ligy mistrů v českých médiích a tím i měnit její kredit v očích fanoušků. Vzhledem k utichajícím hlasům kritiků i narůstajícím finančním odměnám pro účastníky, které se mají navíc dále navyšovat, lze však předpokládat pozvolně zlepšující se image soutěže nejen v Česku, ale i v Evropě obecně.

²¹ V době odevzdání této práce byl před Hradcem Králové první semifinálový zápas se švédským Djurgardenem.

Summary

The Champions Hockey League has taken place for five years in its new format. Although the league leaders, headed by the CEO Martin Baumann, have been refusing comparison to the more famous football equivalent, they have never completely avoided this topic. And perhaps they knew why they did not want to be a part of this comparison - in most ways, the Champions Hockey League clearly lags behind its football equivalent.

However, this is mainly due to the difference in the global reach of both sports. While football is more or less affecting the entire planet, ice hockey is the peak of interest around approximately ten nations, and there are even huge differences between them. Therefore, even the international competition of the best hockey clubs in Europe can not reach as much popularity as football.

But there is no doubt that hockey fans would like to see an equally famous version of the football Champions League, even though, as mentioned before, the worldwide popularity of football will never match their sport. However, it has turned out that even the supporters themselves do not yet see “their” Champions League as the best that Europe clubs can offer.

“The key thing is that KHL clubs are not involved in the league. The competition would thus gain great prestige, and it would also be truly pan-European, as well as football is,” says Ondřej Kuchař, a sports editor from the Sport daily. (Kuchař: 1) The absence of KHL clubs, which is considered to be the second best hockey league in the world after the NHL, is often mentioned by players and experts as the degradation of the Champions League. Its leaders are negotiating with the KHL leadership, but the Russian league with an international outreach has not yet accepted Baumanns’ conditions, nor does it seem to be the case in the foreseeable future.

Maybe that's why hockey players and coaches often talked about the Champions League as of a preseason phase in all three observed periods. This importance was attributed to the league in a negative sense, when players, coaches or club leaders did not attach enough importance to it, at the same time the players talked about the test matches in a positive

way when they praised the Champions League game as an alternative of the summer training. But still, they did not perceive it as a competition which would be able to decide about the very best team in Europe.

It turned out that the dating of the league had a crucial role to play in assessing the meaning of the Champions League. The first phase of the competition takes place at the end of summer, where the first and third monitored periods fell (August - September in years 2014 and 2017). In the summertime, the teams' preparations for the September start of the home competition usually culminated, and the Champions League matches saw many teams as a good opportunity to test the form. In these periods, the loudest criticism of the competition was also heard, because there were still involved teams that, according to their statements, participated in the game against their will.

On the contrary, the second monitored period, which dealt with the beginning of the calendar year 2017, deviated. Sparta Praha achieved in January the historical success of a Czech club when it advanced to the Champions League final. Although it lost to Frölunda in Sweden in February, the media picture of the league in these months was significantly more positive thanks to Sparta's success compared to other periods. At the same time, many more journalistic texts are appearing, but besides many positives, they do not forget to recall the negative aspects of the Champions League.

It was assumed that the significant success of the Czech team would help raise the prestige of the competition in the country (compared to the group matches, the spectator's interest at the end of the knockout stage was enormous), but it turned out that it was far from enough. What is more, according to some journalists, even the overall triumph of an extraliga club would not mean an increase in the prestige of the Champions League in the Czech Republic. "I do not believe that there would be more fans, just because Hradec Králové won the finals," said Jan Škvor from Právo daily, author of many texts that are a part of this thesis. (Škvor: 1)

This quote covered two other big problems of the Champions League, one long-term and the other short-term. The first one is the number of fans that is far beyond expectations from the very start of the contest, although the average attendance increased slightly each

season. Especially in the first reporting period, the media and players with staff were shocked by low attendance, including Sparta, who has always argued for the Champions League.

A short-term but resonant problem was the rebellion of the Hradec Králové in the third period of this research. Club president Miroslav Schön then called the Champions League "parasite" and the level of hockey in it as "catastrophic". At the same time, he questioned the quality of the referees and opponents and said that from the following season Hradec Králové will no longer participate in the competition. Against this, the representatives of the Champions League objected, and the whole case put the competition back to the negative level, only about half a year after Sparta has battled into the finals and the apparent increase in the popularity of the competition in the Czech Republic.

But even Schön's criticism did not last forever. In the next season of the Champions League, Hradec again took part and, perhaps even more interestingly, in the current season 2019/20, it has advanced to the semifinals as the only Czech participant.

Thus, although the nature of the negative arguments against the Champions League has not changed much since its inception (comparisons to preseason games, poor attendance, financial loss), the proportion of negative comments in the cross-sectional period has decreased (in the first period negative scores were about a third articles, in the fourth it was only a quarter). Even staunch opponents, such as the representatives of Brno and especially Hradec Kralove, eventually withdrew or at least quieted their protests, and in the competition showed a full-fledged sport performance that could have an impact on the perception of the Champions League by fans of the clubs and the public in general. Both teams initially criticized the competition, which reduced its credit to the public, as stated by the competition director Martin Baumann himself. (see above)

It is a potential stimulus for further research about the media image of the Champions League in the Czech media and thus to change its credibility in the eyes of fans. However, given the declining voices of the critics and the increasing financial rewards for the participants, which are to be further increased, it is possible to expect a gradually

improving image of the competition not only in the Czech Republic but also in Europe in general.

Použitá literatura

Tištěné zdroje

ANDREWS, Phil. *Sports Journalism: A Practical Introduction*. 2. vydání. Londýn: SAGE Publications, 2014. ISBN 978-1446253380.

BILLINGS, Andrew, BUTTERWORTH a Paul TURMAN. *Communication and Sport: Surveying the Field*. 2. vydání. Newbury Park: SAGE Publications, 2014. ISBN 9781483324012.

DĚKANOVSKÝ, Jan. *Sport, média a mýty*. Praha: Dokořán, 2008. ISBN 978-80-7363-131-4.

ENTMAN, Robert. Framing: Toward Clarification of a Fractured Paradigm. *Journal of Communication*. 1993, (43. číslo).

FAŠÁNEK, Michal. *Sport a masová média*. Brno, 2010. Diplomová práce. Masarykova Univerzita.

MÜLLER, Stephan. *International Ice Hockey Encyclopedia: 1904 - 2005*. Hamburk: Books on Demand, 2005. ISBN 9783833441899.

OSVALDOVÁ, Barbora. *Zpravodajství v médiích*. Praha: Karolinum, 2005. ISBN 80-246-0248-2.

PERSE, Elizabeth. *Media Effects and Society*. Milton Park: Taylor & Francis, 2001. ISBN 9781410600820.

RANEY, Arthur a Jennings BRYANT. *Handbook of Sports and Media*. Abingdon: Routledge, 2006. ISBN 978-0805851892.

SEDLÁKOVÁ, Renata. *Výzkum médií*. Praha: Grada, 2015. ISBN 978-80-247-3568-9.

TRAMPOTA, Tomáš. *Zpravodajství*. Praha: Portál, 2006. ISBN 80-7367-096-8.

TRAMPOTA, Tomáš a Martina VOJTĚCHOVSKÁ. *Metody výzkumu médií*. Praha: Portál, 2010. ISBN 978-80-7367-683-4.

Elektronické zdroje

2019/20 UEFA club competitions revenue distribution system. *UEFA.com* [online]. 2019 [cit. 2019-12-17]. Dostupné z: <https://www.uefa.com/insideuefa/stakeholders/clubs/news/newsid=2616265.html>

30 teams in action as this years trophy kick off. *European Trophy* [online]. 2012 [cit. 2019-12-16]. Dostupné z: <https://web.archive.org/web/20120922132343/http://europeantrophy.com/news.php?news=217>

BÁRTA, Pavel. Bříza: Od hokejové Ligy mistrů zatím nečekejte tanec o miliony. *iSport.cz* [online]. 2014 [cit. 2019-12-17]. Dostupné z: <https://isport.blesk.cz/clanek/hokej-liga-mistru/212282/briza-od-hokejove-ligy-mistru-zatim-necekejte-tanec-o-miliony.html>

BÁRTA, Pavel. Šéf LM o kauze Mountfield: Českému hokeji to nedělá dobrou reklamu. *iSport.cz* [online]. 2017 [cit. 2020-01-02]. Dostupné z: <https://isport.blesk.cz/clanek/hokej-liga-mistru/313978/sef-lm-o-kauze-mountfield-ceskemu-hokeji-to-nedela-dobrou-reklamu.html>

BEREŇ, Michael. Hokejová Liga mistrů v sezoně? Pořád jen příprava bez zájmu diváků. *iDNES.cz* [online]. 2014 [cit. 2019-12-20]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/hokej/evropske-ligy/hokejova-liga-mistru-v-sezone.A140924_130236_evropa_bem

BEREŇ, Michael. Za sázky klidně udělíme i doživotní trest, říká hokejový šéf Král. *iDNES.cz* [online]. 2014 [cit. 2019-12-28]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/hokej/extraliga/sazky-na-juniorskou-extraligu-hokejovy-prezident-tomas-kral-rozhovor.A140918_144400_hokej_bem

CHAMPIONS HOCKEY LEAGUE FACTS & FIGURES [online]. Zug, 2019 [cit. 2020-01-01]. Dostupné z: https://res.cloudinary.com/chl-production/image/upload/v1522051058/chl-prod/assets/media/180313_Factsheet_CHL.pdf

Champions Hockey League starts today. *IIHF.com* [online]. 2019 [cit. 2019-12-17]. Dostupné z: <https://www.iihf.com/en/news/13582/champions-hockey-league-starts-today>

Champions League final at Wembley drew TV audience of 360 million. *Sportskeeda.com* [online]. 2013 [cit. 2019-12-17]. Dostupné z: <https://www.sportskeeda.com/football/champions-league-final-at-wembley-drew-tv-audience-of-360-million>

Champions League and Europa League: Uefa announces new rules. *BBC.com* [online]. 2018 [cit. 2019-12-17]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/sport/football/43555381>

CHAT: Bavila by mě práce s mládeží, prozradil své plány Čajánek. *iSport.cz* [online]. 2014 [cit. 2019-12-11]. Dostupné z: <https://isport.blesk.cz/clanek/hokej-tipsport-extraliga/212559/chat-bavila-by-me-prace-s-mladezi-prozradil-sve-plany-cajanek.html>

CHL HISTORY: WHERE IT ALL BEGAN. *Champions Hockey League* [online]. [cit. 2019-12-15]. Dostupné z: <https://www.championshockeyleague.com/en/chl-history/where-it-all-began>

DANĚK, Jan. Šéf Ligy mistrů: Jinde soutěži věří, tady musím přesvědčovat. *IDNES.cz* [online]. 2019 [cit. 2020-01-02]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/hokej/evropske-ligy/hokej-liga-mistru-baumann.A190821_192408_evropa_ald

Další milník v televizní historii. ČT vysílá ligový hokej 60 let. *ČT sport* [online]. 2015 [cit. 2019-12-10]. Dostupné z: <https://sport.ceskatelevize.cz/clanek/archiv/dalsi-milnik-v-televizni-historii-ct-vysila-ligovy-hokej-60-let/5bde41a80d663b6fe8cfe12c>

DOŠKÁŘOVÁ, Anna. S mikrofonem za hokejem na Radiožurnálu nekončí, mění se jeho formát. *IRozhlas.cz* [online]. 2019 [cit. 2019-12-13]. Dostupné z: https://www.irozhlas.cz/sport/s-mikrofonem-za-hokejem-format-zmena-radiozurnal-ondrej-suchan-ledni-hokej-sport_1909192001_and

Europe's new club competition. *IIHF.com* [online]. 2007 [cit. 2019-12-16]. Dostupné z: <https://web.archive.org/web/20071226135202/http://www.iihf.com/home-of-hockey/club-events/champions-hockey-league.html>

Extraliga počká. Hokejová Sparta bere Ligu mistrů vážně a chce do finále. *iDNES.cz* [online]. 2017 [cit. 2020-01-01]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/hokej/evropske-ligy/hokejova-liga-mistru-sparta-vaxjo-semifinale.A170109_152355_evropa_bem

Finále Ligy mistrů je pro každého výzvou, řekl útočník Pech. *iSport.cz* [online]. [cit. 2020-01-02]. Dostupné z: <https://isport.blesk.cz/clanek/live-sport/293499/finale-ligy-mistru-je-pro-kazdeho-vyzvou-rekl-utocnik-pech.html>

FOJTÍK, Petr. Liga mistrů? Lepší by bylo nachystat se na Pardubice, říká Veselý. *iDNES.cz* [online]. 2014 [cit. 2019-12-20]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/hokej/evropske-ligy/ondrej-vesely.A140923_2101779_evropa_ten

FOLK, Čestmír. Domácí soutěž, nebo Liga mistrů? Neradi bychom si rybičky vyskákali dopředu, tvrdí Čajánek. *Sport.cz* [online]. 2014 [cit. 2019-12-20]. Dostupné z: <https://www.sport.cz/hokej/ostatni/clanek/600969-domaci-soutez-nebo-liga-mistru-neradi-bychom-si-rybicky-vyskakali-dopredu-tvrdi-cajanek.html>

GROSSMANN, Pavel. Byli jsme natěšení, vysvětloval Polanský vysoké vítězství Třince. *iDNES.cz* [online]. 2014 [cit. 2019-12-18]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/hokej/evropske-ligy/polansky-o-vysokem-vitezstvi-trince.A140823_092651_evropa_par

HAVLEN, Michael. Liberecký manažer Jech: Chceme být v Evropě vidět. *iDNES.cz* [online]. 2014 [cit. 2019-12-19]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/hokej/evropske-ligy/hokej-liberec-rozhovor-ctibor-jech-liga-mistru.A140904_085737_evropa_cig

HEJDA, Matěj. Liga mistrů a Kometa? Příležitost pro mladé, ale extraliga je víc. *iDNES.cz* [online]. 2017 [cit. 2019-12-17]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/hokej/evropske-ligy/kometa-brno-a-hokejova-liga-mistru.A170815_172805_evropa_ald

HEJDA, Matěj. Střelec výjimečných gólů. Syn už si ze mě dělal srandu, říká Barinka. *iDNES.cz* [online]. 2017 [cit. 2020-01-01]. Dostupné z:

https://www.idnes.cz/hokej/evropske-ligy/sport-hokej-sparta-liga-mistru-michal-barinka.A170118_100514_evropa_elv

HEJDA, Matěj. Šéf Ligy mistrů: Sparta nám udělala reklamu, mistr ji může napodobit. *iDNES.cz* [online]. [cit. 2020-01-02]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/hokej/evropske-ligy/sport-hokej-liga-mistru-baumann-sparta-kometa.A170815_193309_hokej-liga-mistru_mh2

HLAVÁČ, Jakub. Sparta netáhne. Z návštěv v LM jsem frustrovaný, říká Bříza. *iSport.cz* [online]. 2014 [cit. 2019-12-25]. Dostupné z: <https://isport.blesk.cz/clanek/hokej-liga-mistru/213830/sparta-netahne-z-navstev-v-lm-jsem-frustrovany-rika-briza.html>

HLAVÁČ, Jakub. Šéf extraligy o sporu LM vs. Hradec: Západ jen koulí očima, co Češi vymyslí. *iSport.cz* [online]. 2017 [cit. 2020-01-02]. Dostupné z: <https://isport.blesk.cz/clanek/hokej-liga-mistru/313908/sef-extraligy-o-sporu-lm-vs-hradec-zapad-jen-kouli-ocima-co-cesi-vymysli.html>

HORÁK, Miroslav. Jágra ne, máme Bednáře, říká šéf Hradce. Co si myslí o Lize mistrů? *iSport.cz* [online]. 2017 [cit. 2020-01-01]. Dostupné z: <https://isport.blesk.cz/clanek/hokej-tipsport-extraliga/312682/jagra-ne-mame-bednare-rika-sef-hradce-co-si-mysli-o-lize-mistru.html>

HORÁK, Miroslav. Konec Lva se mnou zamával, přiznává Nakládal, posila Turku. *iSport.cz* [online]. 2014 [cit. 2019-12-18]. Dostupné z: <https://isport.blesk.cz/clanek/hokej-khl/213867/konec-lva-se-mnou-zamaval-priznava-nakladal-posila-turku.html>

HORÁK, Miroslav a HLAVÁČ, Jakub. Hokej řeší aféru! Liga mistrů žádá trest pro Hradec, vadí jí kritika. *iSport.cz* [online]. 2017 [cit. 2019-12-17]. Dostupné z: <https://isport.blesk.cz/clanek/hokej-liga-mistru/313894/hokej-resi-aferu-liga-mistru-zada-trest-pro-hradec-vadi-ji-kritika.html>

HORÁK, Miroslav a Jakub HLAVÁČ. Hokej řeší aféru! Liga mistrů žádá trest pro Hradec, vadí jí kritika. *iSport.cz* [online]. 2017 [cit. 2020-01-02]. Dostupné z: <https://isport.blesk.cz/clanek/hokej-liga-mistru/313894/hokej-resi-aferu-liga-mistru-zada-trest-pro-hradec-vadi-ji-kritika.html>

IIHF Club Competition History. *IIHF.com* [online]. [cit. 2019-12-15]. Dostupné z: <http://webarchive.iihf.com/iihf-home/history/all-medallists/club-events/>

JAKOUBEK, Jiří a Ondřej SUCHAN. Stále cítím hořkost, tvrdí Bubník. Nejlepší hokejisté museli do vězení. *Lidovky.cz* [online]. 2010 [cit. 2019-12-22]. Dostupné z: https://www.lidovky.cz/sport/hokej/stale-citim-horkost-tvrdi-bubnik-nejlepsi-hokejiste-museli-do-vezeni.A101006_142121_ln-sport-hokej_vlh

KALINA, Jaroslav. Hlinka zářil při postupu Sparty do finále: Skvělá vizitka pro extraligu. *iSport.cz* [online]. [cit. 2020-01-02]. Dostupné z: <https://isport.blesk.cz/clanek/hokej-liga-mistru/291659/hlinka-zaril-pri-postupu-sparty-do-finale-skvela-vizitka-pro-extraligu.html>

KALINA, Jaroslav. Nedvěd o finále LM: Sparta se nemá za co stydět, sudí ji trochu podtrhli. *iSport.cz* [online]. [cit. 2020-01-02]. Dostupné z:

<https://isport.blesk.cz/clanek/hokej-liga-mistru/293642/nedved-o-finale-lm-sparta-se-nema-za-co-stydet-sudi-ji-trochu-podtrhli.html>

KRUTIL, Robin. Hokejová Kometa září naplno. Na start extraligy míří bez poskvrny. *iDNES.cz* [online]. 2017 [cit. 2020-01-01]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/hokej/extraliga/kometa-brno-priprava-aliga-mistru.A170904_349734_hokej_ten

LANGR, Michael. Hokejová Liga mistrů diváky v Česku netáhne, litují kluby. *iDNES.cz* [online]. 2014 [cit. 2019-12-20]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/hokej/evropske-ligy/kvalifikace-fotbalistu-euro-2016.A140909_201354_fot_reprez_par

MACHEK, Vladimír. Hráli jsme parádní hokej, těšilo hradeckého brankáře Sedláčka. *iDNES.cz* [online]. 2017 [cit. 2020-01-01]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/hokej/extraliga/jakub-sedlacek-hradec-hokej-brankar.A170826_347861_hokej_ald

MACHEK, Radomír. Královéhradečtí hokejisté na úvod Ligy mistrů rozebrali Turku. *iDNES.cz* [online]. [cit. 2020-01-02]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/hokej/evropske-ligy/hradec-kralove-tps-turku.A170825_347542_evropa_ten

Melicherčík si návrat na liberecký led užil, ale mrzela ho prohra. *iSport.cz* [online]. 2014 [cit. 2019-12-17]. Dostupné z: <https://isport.blesk.cz/clanek/live-sport/213588/melichercik-si-navrat-na-liberecky-led-uzil-ale-mrzela-ho-prohra.html>

NOVÁK, Miloslav. Slavia počítá bonusy, v Lize mistrů vydělala přes půl miliardy korun. *iDNES.cz* [online]. 2019 [cit. 2020-01-02]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/fotbal/pohary/slavia-liga-mistru-penize-bonusy-miliony-za-ucast-v-champions-league.A191210_125743_fot_pohary_min

PACINA, Václav. Hokejová pomsta za okupaci. *iDNES.cz* [online]. 2004 [cit. 2019-12-22]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/hokej/ms-2004/hokejova-pomsta-za-okupaci.A040325_111628_reprezentace_rav

PEŠOUT, Josef. Liberec chce i bez Nedvěda uspět. Ale jména na papíře nic neznamenají, varuje Černý. *Sport.cz* [online]. 2014 [cit. 2019-12-18]. Dostupné z: <https://www.sport.cz/hokej/extraliga/clanek/603474-liberec-chce-i-bez-nedveda-uspet-ale-jmena-na-papire-nic-neznamenaji-varuje-cerny.html>

PUNČOCHÁŘ, Jiří. Kometa do LM jako v bavlnci: letadlo má jen pro sebe, Erat zůstává v Brně. *iSport.cz* [online]. [cit. 2020-01-02]. Dostupné z: <https://isport.blesk.cz/clanek/hokej-liga-mistru/311241/kometa-do-lm-jako-v-bavlnci-letadlo-ma-jen-pro-sebe-erat-zustava-v-brne.html>

ROJÍK, Václav. Krach LM? Fasel se omlouvá a NHL chce pomoci. *Aktualne.cz* [online]. 2009 [cit. 2019-12-18]. Dostupné z: <https://sport.aktualne.cz/hokej/krach-lm-fasel-se-omlouvava-a-nhl-chce-pomoci/r~i:article:640058/>

RYL, Daniel. Finále LM přinese Spartě prestiž i peníze, ale doma si ho nezahraje. *iSport.cz* [online]. 2017 [cit. 2020-01-01]. Dostupné z: <https://isport.blesk.cz/clanek/hokej-liga-mistru/291620/finale-lm-prinese-sparte-prestiz-i-penize-ale-doma-si-ho-nezahraje.html>

RYL, Daniel. Liga mistrů v novém. Více peněz, méně týmů a přenosy do Brazílie či Izraele. *iSport.cz* [online]. [cit. 2020-01-02]. Dostupné z: <https://isport.blesk.cz/clanek/hokej-liga-mistru/310624/liga-mistru-v-novem-vice-penez-mene-tymu-a-prenosy-do-brazilie-ci-izraele.html>

RYL, Daniel. Sparta odletěla na finále Ligy mistrů. Fanoušci dostali na cestu i slivovici. *iSport.cz* [online]. [cit. 2020-01-02]. Dostupné z: <https://isport.blesk.cz/clanek/hokej-liga-mistru/293509/sparta-odletela-na-finale-ligy-mistru-fanousci-dostali-na-cestu-i-slivovici.html>

RYŠAVÝ, Pavel. Hradec s Koukalem vyhlásil útok na finále. Heslo zní jasně: Chceme víc. *iSport.cz* [online]. 2017 [cit. 2020-01-01]. Dostupné z: <https://isport.blesk.cz/clanek/hokej-tipsport-extraliga/312455/hradec-s-koukalem-vyhlasil-utok-na-finale-heslo-zni-jasne-chceme-vic.html>

SÁRA, Robert. Domácí ligy nepřežijí. Bude jedna nadnárodní, prorokuje Bříza. *iDNES.cz* [online]. 2017 [cit. 2020-01-01]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/hokej/evropske-ligy/petr-briza-sparta-rozhovor-liga-mistru.A170120_204649_evropa_ten

SÁRA, Robert. Hlinka před finále Ligy mistrů: Hokej není věda. Hraju ho instinktem. *iDNES.cz* [online]. [cit. 2020-01-02]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/hokej/evropske-ligy/hokej-sparta-rozhovor-jaroslav-hlinka-pred-finale-ligy-mistru.A170205_190418_evropa_tof

SÁRA, Robert. Hokejová Liga mistrů už má prestiž, ujišťuje spartánský tahoun Pech. *iDNES.cz* [online]. 2017 [cit. 2020-01-01]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/hokej/evropske-ligy/lukas-pech-rozhovr-sparta-liga-mistru.A170116_205224_evropa_ten

SÁRA, Robert. KOMENTÁŘ: Přístup hokejové Sparty k Lize mistrů předčí i finále. *iDNES.cz* [online]. 2017 [cit. 2020-01-01]. Dostupné z: <https://isport.blesk.cz/clanek/muj-isport-blogy-redaktori-adam-susovsky/291661/nadech-ligy-mistru-sparte-patri-dik-postup-ji-musela-prat-cela-evropa.html>

SÁRA, Robert. KOMENTÁŘ: Finále Ligy mistrů rozhodlo příliš „smrtící“ prodloužení. *iDNES.cz* [online]. [cit. 2020-01-02]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/hokej/evropske-ligy/liga-mistru-finale-prodlouzeni-komentar.A170208_182151_evropa_rou

SÁRA, Robert. Proč se hraje v srpnu hokej? A proč nastoupilo tolik mladíků? *iDNES.cz* [online]. 2017 [cit. 2020-01-01]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/hokej/reprezentace/priprava-se-slovenskem-hodnoceni.A170824_222014_reprezentace_rou

SÁRA, Robert. Velké a skromné finále. Hokejová Sparta zabojuje o titul v Lize mistrů. *iDNES.cz* [online]. [cit. 2020-01-02]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/hokej/evropske-ligy/liga-mistru-finale-sparta-frolunda.A170206_204531_evropa_rou

SEIDL, Jiří. Hokejová Liga mistrů v plenkách. Chceme přispět k rozvoji, zní z Třince. *iDNES.cz* [online]. 2014 [cit. 2019-12-17]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/hokej/evropske-ligy/trinec-hokej-liga-mistru.A140924_2102267_evropa_tof

SEIDL, Jiří. Jsem zvědavý, jak budou hrát Dánové, těší se třinecký Svačina. *iDNES.cz* [online]. 2017 [cit. 2020-01-01]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/hokej/evropske-ligy/liga-mistru-vladimir-svacina-trinec.A170825_347738_evropa_ten

Sparta loupí v evropských arénách. Kudrna: Chceme dojít až na vrchol. *iDNES.cz* [online]. 2017 [cit. 2020-01-01]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/hokej/evropske-ligy/sparta-praha-hokejova-liga-mistru-andrej-kudrna.A170111_112505_evropa_bem

SUŠOVSKÝ, Adam. Kalouse štve prohra Sparty, bojí se únavy hráčů: Někteří potřebovali volno. *iSport.cz* [online]. 2017 [cit. 2020-01-02]. Dostupné z: <https://isport.blesk.cz/clanek/hokej-liga-mistru/293710/kalouse-stve-prohra-sparty-boji-se-unavy-hracu-nekteri-potrebovali-volno.html>

SUŠOVSKÝ, Adam. Nádech Ligy mistrů! Spartě patří dík, postup jí musela přát celá Evropa. *iSport.cz* [online]. 2017 [cit. 2020-01-01]. Dostupné z: <https://isport.blesk.cz/clanek/muj-isport-blogy-redaktori-adam-susovsky/291661/nadech-ligy-mistru-sparte-patri-dik-postup-ji-musela-prat-cela-evropa.html>

SUŠOVSKÝ, Adam. Smutní frajeři udělali LM reklamu. Taková prohra bolí, ale díky, Sparto! *iSport.cz* [online]. 2017 [cit. 2020-01-02]. Dostupné z: <https://isport.blesk.cz/clanek/muj-isport-blogy-redaktori-adam-susovsky/293638/smutni-frajeri-udelali-lm-reklamu-takova-prohra-boli-ale-diky-sparto.html>

ŠKVOR, Jan. Na starém zimáku chce Sparta dobýt Evropu! Nesmíme být přehnaně podělaní, velí Kalous. *Sport.cz* [online]. 2017 [cit. 2020-01-02]. Dostupné z: <https://www.sport.cz/hokej/ostatni/clanek/852461-na-starem-zimaku-chce-sparta-dobyt-evropu-nesmime-byt-prehnane-podelani-veli-kalous.html>

ŠKVOR, Jan. Sparta se bojí ostudy. Liga mistrů její fanoušky netáhne. *Sport.cz* [online]. 2014 [cit. 2019-12-20]. Dostupné z: <https://www.sport.cz/hokej/ostatni/clanek/602988-sparta-se-boji-ostudy-liga-mistru-jeji-fanousky-netahne.html>

ŠKVOR, Jan. Spartu v Lize mistrů zradili fanoušci. Jandač nechápal a za příklad dával Kometu. *Sport.cz* [online]. 2014 [cit. 2019-12-20]. Dostupné z: <https://www.sport.cz/hokej/ostatni/clanek/603426-spartu-v-lize-mistru-zradili-fanousci-jandac-nechapal-a-za-priklad-daval-kometu.html>

ŠKVOR, Jan. Šéf hokejové Ligy mistrů o srovnání s tou fotbalovou, negativním postoji klubů i tangu s KHL. *Sport.cz* [online]. 2019 [cit. 2019-12-17]. Dostupné z: <https://www.sport.cz/hokej/ostatni/clanek/1134977-sef-hokejove-ligy-mistru-o-srovnani-s-tou-fotbalovou-negativnim-postoji-klubu-i-tangu-s-khl.html>

ŠKVOR, Jan. Tak velké zápasy by nemělo rozhodovat prodloužení tři na tři, posteskl si Vrána. *Sport.cz* [online]. 2017 [cit. 2020-01-02]. Dostupné z: <https://www.sport.cz/hokej/ostatni/clanek/852805-tak-velke-zapasy-by-nemelo-rozhodovat-prodlouzeni-tri-na-tri-posteskl-si-vrana.html>

V Ostravě padne ve čtvrtek první buly hokejové Ligy mistrů. *iDNES.cz* [online]. 2014 [cit. 2019-12-17]. Dostupné z: https://www.idnes.cz/hokej/evropske-ligy/hokej-liga-mistru.A140820_082508_evropa_rou

VILČEK, Ivan. Slováci vystřelili Spartě výhru ve Švédsku. O finalistovi Ligy mistrů se rozhodne v Praze. *Sport.cz* [online]. 2017 [cit. 2020-01-01]. Dostupné z:

<https://www.sport.cz/hokej/ostatni/clanek/843700-slovaci-vystrelili-sparte-vyhru-ve-svedsku-o-finalistovi-ligy-mistru-se-rozhodne-v-praze.html>

VORŠILKA, Ondřej. Jezera, volva a jedno nadějně vítězství. Sparta ve Švédsku zazářila. *iSport.cz* [online]. 2017 [cit. 2020-01-01]. Dostupné z: <https://isport.blesk.cz/clanek/hokej-liga-mistru/291026/jezera-volva-a-jedno-nadejne-vitezstvi-sparta-ve-svedsku-zazarila.html>

ZATLOUKAL, Tomáš. Boj o finále Ligy mistrů. Spartu požene přes deset tisíc fanoušků. *iDNES.cz* [online]. 2017 [cit. 2020-01-01]. Dostupné z:

https://www.idnes.cz/hokej/evropske-ligy/sparta-semifinale-ligy-mistru.A170116_151648_evropa_elv

ŽELEZNÍK, Tomáš. Zlín má silný tým, chválí mistra kouč německého Eisbärenu Berlín. *iDNES.cz* [online]. 2014 [cit. 2019-12-20]. Dostupné z:

https://www.idnes.cz/hokej/evropske-ligy/ohlasy-pred-utkanim-hokejove-ligy-mistru-zlin-versus-eisbaren-berlin.A140822_2092777_evropa_tof

Teze diplomové práce

Institut komunikačních studií a žurnalistiky FSV UK Teze MAGISTERSKÉ diplomové práce	
TUTO ČÁST VYPLŇUJE STUDENT/KA:	
Příjmení a jméno diplomantky/diplomanta: Anton Zelenko	Razítko podatelny:
Imatrikulační ročník diplomantky/diplomanta: 2016	
E-mail diplomantky/diplomanta: 39881760@fsv.cuni.cz	
Studijní obor/forma studia: Žurnalistika, prezenční	
Předpokládaný název práce v češtině: Soutěž Champions Hockey League v českých médiích	
Předpokládaný název práce v angličtině:	
Předpokládaný termín dokončení (semestr, akademický rok – vzor: ZS 2012/2013) (diplomovou práci je možné odevzdat <u>nejdříve</u> po dvou semestrech od schválení tezí) LS, 2018/2019	
Charakteristika tématu a jeho dosavadní zpracování (max. 1800 znaků): Diplomová práce se bude zabývat soutěží Champions Hockey League (zkráceně CHL), v překladu Hokejové lize mistrů. Ta vzbuzuje mezi fanoušky i kluby většinou dva protichůdné názory. První pohled prosazuje přínos evropské konfrontace pro české týmy, které se mohou utkat s nejlepšími soupeři ze zahraničí. Ten druhý zase tvrdí, že drtivá většina zápasů má ráz přípravných střetnutí, o čemž svědčí i výroky či způsob nasazování hráčů některých klubů. Výzkum doplní předchozí práce s hokejovou tematikou, které se častěji zabývají například mistrovstvím světa nebo nejvyšší domácí soutěží.	
Předpokládaný cíl práce, případně formulace problému, výzkumné otázky nebo hypotézy (max. 1800 znaků): Cílem práce je zjistit, jaký je mediální obraz CHL a jak se tento postoj změnil za čtyři roky existence soutěže s ohledem na významné úspěchy některých českých klubů a jak se liší na začátku a konci sezony. Tento názor bude patrný z počtu článků, které se Ligou mistrů zabývají (zohledněn bude rozdíl mezi zpravodajskými a publicistickými články i rozhovory), ze stanovisek, která se v článcích objevují, a rovněž z rozhovorů s aktéry (novináři, hráči, funkcionáři). Hlavní výzkumná otázka bude <i>"Jak se změnil mediální obraz CHL v českém prostředí?"</i> . Na ni se práce pokusí odpovědět pomocí tří podotázek: <i>"Kolik článků o CHL se vyskytuje v českých psaných médiích v každém ze čtyř zkoumaných ročníků (2014-2018)?"</i> , <i>"Jak velké množství z těchto článků je zpravodajských, názorových či rozhovorů?"</i> a <i>"Kolik z názorových příspěvků se staví k Lize mistrů pozitivně, kolik negativně a kolik neutrálně?"</i> . Odpovědi na poslední dvě podotázky poskytne zúžený vzorek článků za období srpen-září 2016 a leden-únor 2017, tedy období začátku letní přípravy i základních skupin CHL s obdobím vrcholících ligových sezon a finální fází CHL s účastí pražské Sparty. Bude tudíž zdůrazněn aspekt klíčové role českého	

aktéra a její promítnutí do mediálního obrazu soutěže.

Na výše uvedené otázky se autor pokusí odpovědět nejen kvantitativní analýzou jednotlivých článků, ale také polostrukturovanými rozhovory s novináři českých psaných médií, hráči a funkcionáři.

Předpokládaná struktura práce (rozdělení do jednotlivých kapitol a podkapitol se stručnou charakteristikou jejich obsahu):

1. Teoretická část
 - a) sportovní žurnalistika v Česku i ve světě
 - b) Champions Hockey League - historie, vývoj a další realie
2. Metodologie práce
3. Analytická část
 - a) hypotéza
 - b) analýza článků
 - c) názory autorů
 - d) výsledek výzkumu

Vymezení podkladového materiálu (např. titul periodika a analyzované období):

Tištěné deníky MF Dnes, Sport, Právo a internetové servery iDNES.cz, iSport.cz a Novinky.cz. Analyzované období: 2014-2018.

Metody (techniky) zpracování materiálu:

Kvantitativní obsahová analýza doplněná kvalitativními polostrukturovanými rozhovory.

Základní literatura (nejméně 5 nejdůležitějších titulů k tématu a metodě jeho zpracování; u všech titulů je nutné uvést stručnou anotaci na 2-5 řádků):

ANDREWS, Phil. *Sports Journalism : A Practical Guide*. London : Sage. 2005. 170 s.
ISBN - 9781412902700, 9781412902717, 9781847877956.

GUT, Karel a Gustav VLK, 1990. *Světový hokej*. Vyd. 1. Praha: Olympia. ISBN 80-703-3056-2.

JENŠÍK, Miloslav, 2011. *Zlatá kniha ledního hokeje: Historie a současnost nejrychlejší sportovní hry*. Vyd. 1. Praha: XYZ. ISBN 978-807-3880-903.

SEDLÁKOVÁ, Renata. *Výzkum médií: nejužívanější metody a techniky*. Praha: Grada, 2014. 539 s. ISBN 978-80-247-3568-9.

SIGAL, Leon. *Reporters an Officials: The Organization and Politics of Newsmaking*. Washington: Rowman and Littlefield, 1973, 240 s. ISBN: 9780669850352, 0669850357.

Diplomové a disertační práce k tématu (seznam bakalářských, magisterských a doktorských prací, které byly k tématu obhájeny na UK, případně dalších oborově blízkých fakultách či vysokých školách za posledních pět let)

POLÁČEK, Daniel: *Mediální obraz Summit Series v ledním hokeji z let 1972 a 1974 v československém tisku* [online]. Praha, 2015 [cit. 2018-05-24]. Dostupné z: <https://is.cuni.cz/webapps/zzp/detail/138789/>.

Bakalářská práce. Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy. Vedoucí práce PhDr. Ondřej Zamazal.

VALÁŠKOVÁ, Barbora. *Mediální obraz české hokejové reprezentace v letech 2010 - 2015* [online]. Praha, 2016 [cit. 2018-05-24]. Dostupné z: <https://is.cuni.cz/webapps/zzp/detail/165627/29189158/?>.

Diplomová práce. Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy. Vedoucí práce PhDr. Alice Němcová Tejkalová, Ph.D.

VELIKOVSKÁ, Tereza. *Mediální obraz devíti mistrovství světa v ledním hokeji na československém a českém území v dobovém tisku* [online]. Praha, 2015 [cit. 2018-05-24]. Dostupné z: <https://is.cuni.cz/webapps/zzp/detail/133844/>. Diplomová práce. Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy. Vedoucí práce PhDr. Petr Bednařík, Ph.D.

Datum / Podpis studenta/ky

.....

TUTO ČÁST VYPLŇUJE PEDAGOG/PEDAGOŽKA:

Doporučení k tématu, struktuře a technice zpracování materiálu:

Případné doporučení dalších titulů literatury předepsané ke zpracování tématu:

Potvrzuji, že výše uvedené teze jsem s jejich autorem/kou konzultoval(a) a že téma odpovídá mému oborovému zaměření a oblasti odborné práce, kterou na FSV UK vykonávám.

Souhlasím s tím, že budu vedoucí(m) této práce.

Příjmení a jméno pedagožky/pedagoga

.....
Datum / Podpis pedagožky/pedagoga

TEZE JE NUTNO ODEVZDAT VYTIŠTĚNÉ, PODEPSANÉ A VE DVOU VYHOTOVENÍCH DO TERMÍNU UVEDENÉHO V HARMONOGRAMU PŘÍSLUŠNÉHO AKADEMICKÉHO ROKU, A TO PROSTŘEDNICTVÍM PODATELNÝ FSV UK. PŘIJATÉ TEZE JE NUTNÉ SI VYZVEDNOUT V SEKRETARIÁTU PŘÍSLUŠNÉ KATEDRY A NECHAT VEVÁZAT DO OBOU VÝTISKŮ DIPLOMOVÉ PRÁCE.

TEZE SCHVALUJE GARANT PŘÍSLUŠNÉHO STUDIJNÍHO PROGRAMU/OBORU.

Seznam příloh

Příloha č. 1: Rozhovor s Ondřejem Kuchařem

Příloha č. 2: Rozhovor s Janem Daňkem

Příloha č. 3.: Rozhovor s Janem Škvorem

Příloha č. 4: Kódovací kniha

Příloha č. 1: Rozhovor s Ondřejem Kuchařem

1. Jakou má podle vás Liga mistrů pověst v Česku a proč?

Popravdě řečeno nic moc. Srovnání se starší a nepoměrně slavnější fotbalovou sestrou však nesnese. Zápasy českých týmů sledují prakticky pouze fanoušci toho daného klubu. A někdy ještě ani to ne. Vzpomeňme například na Hradec Králové, který soutěž odmítal hrát. Hlavní důvod vedení? Finance. Soutěž totiž stále není výdělečná a kluby ji musí samy dotovat. Nadšená z účasti v Lize mistrů nebyla před let ani Kometa Brno, ročnick odjezdila s mladými hráči, zkušené nechala odpočívat. Když se ale podíváme třeba do hlavního města, na Spartu nebo do Třince, pro ty znamenala soutěž vždy velkou prestiž a na úspěch v ní kladli velký důraz.

2. Změnilo se na ní něco v průběhu let?

Určitě. Mám pocit, že se její renomé zlepšuje. Klíčové je podle mě to, aby se do ligy zapojily i kluby z KHL. Soutěž by tím nabyla na velké prestiži, navíc by také byla opravdu celoevropská, stejně jako ta fotbalová. Z Ruska však zní stále zamítavá odpověď ohledně zapojení tamních organizací.

3. Jaký vliv by na její image mělo vítězství českého týmu?

Těžko předjímat, určitě by to ale ničemu neuškodilo. Když došla v roce 2017 Sparta v báječné jízdě až do finále, vzbudilo to velký zájem diváků i médií. Semifinálový duel v Praze tehdy navštívilo více než 12 tisíc fanoušků, což značilo velký úspěch. Myslím, že pokud by se něco podobnému povedlo dalšímu českému klubu, vzrostl by zájem i širší veřejnosti o tuto soutěž.

4. Jaký z ní zatím máte dojem vy?

Celému projektu fandím. Baví mě sledovat zápasy klubů z různých zemí. Vadí mi, ale stále rozdílný přístup klubů. Pokud Ligu mistrů nebudou brát všichni prestižně, nebudou ji tak brát ani diváci. Tam to všechno začíná. Zároveň se musí zlepšit i finanční ohodnocení pro účastnické, respektive úspěšné kluby. Hokej je pořád také byznys. A jak už jsem řekl dřív, důležité by bylo připojení klubů z celé Evropy. Potenciál ale vidím. Bohužel zatím z velké části stále nevyužitý.

Příloha č. 2: Rozhovor s Janem Daňkem

1. Jakou má podle vás Liga mistrů pověst v Česku a proč?

Myslím si, že v porovnání s českou nejvyšší soutěží je Liga mistrů stále přehlížená soutěž, byť může mít docela velký potenciál. V průběhu let se to ale může měnit. Zatím k ní však české kluby přistupují pragmaticky. Důvodem je, že soutěž negeneruje příliš velké zisky, které se projevují až tehdy, když kluby postoupí do pozdější fáze soutěže. V tomto směru bych řekl, že k tomu české kluby přistupují až silně pragmaticky. V počáteční fázi soutěže nevidí z účasti profit, naopak samy pocítují finanční náročnost Ligy mistrů. Tudíž ji některá mužstva víceméně bojkotují. Soutěži škodí také to, že nemá vhodné termíny, začíná se v létě a v průběhu sezony musejí kluby kvůli účasti posouvat termíny utkání ve své domácí soutěži.

2. Změnilo se na ní něco v průběhu let?

Co se změnilo? Určitě co se týče postupu do té hlavní soutěže, v prvních letech do Ligy mistrů postupovaly kluby, které ji pomáhaly zakládat. Účastnily se jí kdysi týmy jako Pardubice nebo Vítkovice, což byly kluby, které v předchozí, „kvalifikační“ sezoně, patřily v extralize k těm horším celkům.

To pochopitelně renomé a potenciál Ligy mistrů výrazným způsobem sráželo. Bylo záhodno začít organizovat soutěž tak, aby do ní postoupily jen ty nejlepší kluby z těch daných lig. Tuším také, že Liga mistrů se snaží vybudovat jakési národní koeficienty, což znamená, že čím úspěšnější daná země bude, tím víc týmů ji bude v Lize mistrů reprezentovat.

3. Jaký vliv by na její image mělo vítězství českého týmu?

Jaký vliv by měl úspěch českého týmu? Myslím si, že z dlouhodobého hlediska by to příliš znatelný efekt nezanechalo. Šéf Ligy mistrů Martin Baumann sice věří, že vítězství jiného než skandinávského týmu by rozšíření prestiže soutěže do ostatních zemí pomohl. Dejme tomu, že v tom finálovém týdnu, případně při postupu ze semifinále by to v našich médiích zvýšený zájem asi vzbudilo, ale z dlouhodobého hlediska si nemyslím, že by se následně začaly dělat rozhovory s hráči, trenéry nebo funkcionáři na téma „Když tenkrát vyhráli Ligu mistrů, když tenkrát válel tenhle nebo tamten tým“.

4. Jaký z ní zatím máte dojem vy?

Jaký dojem z toho mám já? K tomu bych plynule přešel z předchozího bodu, tedy že šéf soutěže Martin Baumann a její organizátoři se snaží soutěž prodávat jako jakýsi úžasný produkt, přičemž si nedokáže přiznat nějakou chybu nebo nedostatky. Což je podle mě třeba naprostá absence pokročilých statistik pro novináře. To samé se týká špatné dostupnosti oficiálních dokumentů a zápisů k jednotlivým zápasům.

Na Lize mistrů je například z pohledu českých týmů zajímavé sledovat, jak narůstá praxe money s postupem ve vyřazovací části, jenže aby se člověk k těmto údajům proklikal, zabere to příliš mnoho času. Nedá se na oficiálním webu zjistit, kolik tým vydělá, když postoupí do čtvrtfinále, semifinále... Musíte se pak spolehnout na náročnější dohledávání, psaní emailů a podobně.

Příloha č. 3.: Rozhovor s Janem Škvorem

1. Jakou má podle vás Liga mistrů pověst v Česku a proč?

Přijde mi, že u většiny českých fanoušků nijak valnou. Přitom co může být víc než konfrontace svého oblíbeného klubu s těmi nejlepšími týmy v Evropě (vyjma KHL)? Proč nejít na hokej třeba se švédskou Frölundou a radši vyrazit na Karlovy Vary, Litvínov atd.? Jenže český divák (čest výjimkám) mi přijde spíš konzervativní, takže radši půjde na extraligový zápas, protože tak to přeci dělal vždycky.

2. Změnilo se na ní něco v průběhu let?

Vedení CHL každoročně zvyšuje prize money, aby byla soutěž pro kluby zajímavější a lákavější, všechny zápasy jsou zdarma ke zhlédnutí, do toho spousta doprovodných akcí pro fanoušky. I tamější generalita si ale dobře uvědomuje, že své fotbalové sestře se nikdy nemůže vyrovnat. Penězi, sledovaností (celosvětový zájem o fotbal vs. hokej), obsazením největších hvězd daného sportu... Proto výkonný ředitel CHL Martin Baumann usiluje hlavně o to, aby hokejová Liga mistrů byla nejsledovanější z těch ostatních sportů.

3. Jaký vliv by na její image mělo vítězství českého týmu?

Obávám se, že žádný. Nevěřím, že by najednou chodilo víc fanoušků v řádu stovek jen proto, že naposledy soutěž vyhrál třeba Hradec Králové.

4. Jaký z ní zatím máte dojem vy?

Nedovedu si představit moc věcí, které by s ohledem na propagaci soutěže šly dělat lépe (dohoda s KHL o účasti ruských klubů je zatím v nedohlednu). Je ale otázka, jestli má CHL dlouhodobou budoucnost, když její zápasy moc nelákají ani ve Švédsku nebo Finsku, tedy evropských hokejových velmocech.

Příloha č. 4: Kódovací kniha

Příklad kódování v praxi.

1. sledované období			
Datum zveřejnění	Médium	Hodnotící prvek	Původce hodnocení
19.8.2014	2	1	1
19.8.2014	1	1	1/2
21.8.2014	2	1	1
21.8.2014	3	1	1
22.8.2014	1	3	1
22.8.2014	1	1	1
23.8.2014	1	1/3	1
23.8.2014	1	1	2
25.8.2014	2	3	1
26.8.2014	3	2	1
3.9.2014	3	2	1
4.9.2014	2	3	2
4.9.2014	1	1	2
4.9.2014	2	1	1
5.9.2014	3	2	1
5.9.2014	1	1/3	1
5.9.2014	1	1	1
5.9.2014	3	1	1
7.9.2014	3	2	1
8.9.2014	1	3	2
8.9.2014	2	3	1
10.9.2014	1	3	1/2
11.9.2014	1	2/3	1
23.9.2014	3	2/3	1
23.9.2014	1	3	1/2
24.9.2014	3	1	1
24.9.2014	1	1	1
24.9.2014	1	3	1/2